

מור, פקרא שמו ושם לכי שהוא בודד המאכל מון קולה המקום שכשחותכין אותו מתקבץ עד מקום שישעור עשו את ייתחיל להיות כרצין כרצין ככרם זה הוא מקום השחיםה הבכורי בושטי שחט לעעלה ממקוסזה וזה הוא הנקרא תרבן תרגו הושט או למטה ממקוסזה והנא ממחלת בנמננים ושני שחי הפו ושיעור תרבץ הושט שאיכו לאף לשחיפוה עשו לתענה בכהמה וחיה כדי שיאחוז בשתי אצבעותו בפיהן ובעוף הבללפי גדע וקטכוי י ז נאיזה הא מנוס הל השחישה בקנה משפני כובע ולמשה עד ראש כנפ יוו הריאה כשתמשוך הבהמה צוארה לרעות זה הוא מיקום השחיפוה בקנה וכל שכנגד המקום הזה מ מבחוץ נקרא צואלי ה אנסה הבהונה עלמה ומשפה צוארה הרבה או שאנם משוחם את הקימנין ומשכן למעלה ושחט במקום שחיטור בצואר ונמצאולהשחינה בקנה אובושטן שלא בתנו. שתיפות הדיזו ספק נב וצריך השוחפו שישחום בחעלע הצנאר ואס שחב" האהערדין שחי בשי וכאה הוא שיעור השחיםות שני פקימני שהן הקני והושט השחי המעולה שיחתבו שניה בין בפהעה בין בחיר בין בעוף ולזה יושוון השווש ווום שחט רוב אחד בעוף אוצוב השנים בבהונק בפונו שחוש שמש האחר כוני וחצו השם בבקשה ובחות שחי כפו רובו שלפר וחבו שלפר אונה שלח שחשר מכל אחד בלהן אורותר על הצין כחום חשעים

מותר" ל ואפור לאכולמן השחופה כל זמן שהיא מפרכקת והאובל ממנה קודם שתצא בפשה עובר בלח תעשה והרי הוא בכלל לח תאכלו עלהדם ואיבו לוקה ומנחד לחתוך ממנה אחר שחיכוה קודם שתדת נכשה ומוצחן יפה יפה ומדיחו יפה יפה ומשחו עד שתמנות ואחר כך יאכלנוי ל דגים וחגלים אינן שריכין שחיפה אא אפינתן היא המתרת אותן הרי הוא אומר הצק ובקר ישחש להסומצא להם אקיפת דגים כשחיטת בקר וצחן ובחבבים נחני אושף החשיל באסיפה לבחה לשכך אם מיתו מאיליה בתוך המים מותרין ומותר לאכלט מייםי ה שבימה זו האמנרה בתורה סתם צריך לפרש אותה ולדע באיזה מקום מש הבהונ שנחשין ובמנה הנא שיעור השחיפוה' ובאיזה ובר שוחפין ועת שוחפין והיק שוחפין וביצד ש שוחטון ומנה הן חדברים המניקידים מת השחיטה ומי הוא השוחם יעל כל הדרכים האו צוכן פתורה ואונר וזכחת מבקרך ושמאנך כאשר צוירביך ואכלת בשעריך שכלה דברים האן עלכה צור בה משה לביע כשאר תורה שבעל כר שהיה הניוראר יצור כמו שביחרנו בתחלת חבור זה אשחיפול שין לחי הוא מצוחר וכנ אף לשחינות ביצר בושט אנתולה

וסכין חדה שהושחזה והרי חינה חלקה שח מגעה מאגע ראש השבולת שהוא מסתבך בחיובע הוחיל וחיובה כמט שוחטין בה: וֹן התולש קנה או שן אושרני צרי או צפורן והרי הן חדין ואין בהן פגם שוחשין בהן וחס כעים בקרחעלו ישתום בה כשה כענים וחם שוח פו שחי כש שחש בה כשה מחוברים מתחלת ברירט קורם שישוןר חומן שחי כמו (אונב שאי) בהן כגף יון לחו לחי בהונה שישבו שנים חדין ושחי בהן שהי פקן מנפש שהן במנגל אבלבשן אחת הקבועה בלחי שוחט פר לבתחלה ואעם שהיא קבועה בו ליבן את הספין באור נשחט בה שחי כשי יח סכי שיצדה אחד מגלוצוה השניפה לא ישחום צלר היפה לבתחלה גזרה שעא ישתופו בצד האחר ואם שחם הנחיל ובצרה היפה שחם שחי כשי השוחט זכיך שיכרוק הסכין פתוצה ומצר זה ומצר זה וכיצר בודקה מונוכה ועביחה על בשר איצבשוני ומועטה ומנואה על עברכו משפשרוחותיה שה פיה ושני עדין כדי שלה יהיה בה כבס בלבוחחרב ישחושו בה ב וצריך לבדוק כן לאחר הושחיפוה Post is free to the past of the past שחפו לפיכך השוחפו בהמנת רבות או עופות לבוס דיור בברוקבין כל אחת ואחת שאם לאבדי ובני באולונוב שבשלחת הסכין פבופנד מכל קפה עבלות ומפ ממייםיונדי

הריזו כש כיון ששחט יתר על חציו בשבהו רובו הני יא שחט חציו שלאה וחצין שלאה אפלו בעום שחי נמן קנה שהיה חינון פקוק ושחפו על מקום החתוך מעש והשלומו לרוב בין שהתחיל לשחום במקום השנם ופגע בחתך בין שהכנים חת הקבין בחתר וחשלימו לרוב שחי כשי אריך לבדוק הסיואנין לאחר השחיפוה שאם נא כד ונחתר הלאש קורם שבדוק הז כב ואפלו היה השוח וצאיזה ובר בודאי שנשחטה שחי כשי שוחטין בכל בין בפכין שלוערוכת בין בצור בין בצור בין בצור בין בשפולית בין בקרומית שלקונה האגם וביוינה בהן ני בעוברים החותכין והוא שיהיה כיה חד ולא יהיה ביו פבס כלל אבלאס היה כמן תנם בחודן שלדבר ששחו בו ואכלו היה התני ששן ביותר שחי פקו היה התלם מכוח אחת כד ישחוט בה ואם שו שו בהדרך הכוח שאין הפניפיה נכרת בד שחי פשי פיער פנין שתיבדין בהולבה ולא תיגיש שיש בה פגם וכשתחשיר אותה בהבאה תרגיש שישבה כי אם שאש מה דרך הוובר וות הביא שחי בצואם דו שרי פקון " פלון שלא עולה חורים ואין פה פבט שותפון בה לכתחפם ומכני שפור ואינה חדל הואל ואינבה כמי שומשי בה ואני שמולד והפיא בה כל היוס כול ער ששה הוא עהי פ

אשתמיר

317 A

42 50

בדק הקבין ושחט כה ולא בדקה חחר השחים ושבר בה עצם אן עץ וכיוצה בהן וחחב בדקה ומצחה בגומה שהי פש שחזקת הפכין שכנגלעה בדבר קשה ששיבר בק וכן חם פשעבה ולח בדקה אן שחברה הסכין מידו עד שלח ברקשחי כשי כב כל מובח שלה בדק הקכן שלו ששוחם בה לפע חכם ושחפו בה לעצמו בורקי) אותה אם נמצאת יפה ובדוקה מכדין אותו לפי שפומד על עצמו פעם אחרת ותה ים פגועה וישחום בה ואם נפינאת פגומה פנעבידין אותו ומנדין אותו וופריץ עלפלבשר ששוחט שהואטרי כג כמר הוא אורך הסכין ששוחט בה כלשהוא והוא שלא שלא יהיה דבר דק שנוקב ואינו שוחט כען ראש האז איל הקטן וכיוצא בוי כד וממי שוחלים בפל זמן בין ביום בין בלילה והוא שתהיה אבוקהעות בדי שירחה ועה יעשה ואם שחש באפילה שחיכי השוחט ביום הכפורים או בשבת בשונג אעפשי הוה מקיך היה מנתחייב בכנשו או הנתחיים מנקום עליום הפפורים ושחי פשרהי

לשחוט חוץ ברל נגוני מא העזרה שאין שוחט לשחוט חוץ בעזרה שא ין שוחט בעזרה שא ין שוחט בעזרה שא ין דישי מזכח בלבד אבל החולין אסור לשחטן בעזרה בין בהנה בין עיף וכן הוא חוג בעשר תאוה ביירחק מער המקום אשר יבחב ין הי לערת שאין שוחלין בשר תאוה שא חוץ לעקום אט

בחר יו זה שנשחם חוץ למקום הוא שמותר לחכלו בפל השערים. ב אבל השוחם חולין בעזרה אותו הבשר שהור ומפור בהניה כבשר בחלב וכילה אותו הבשר שהור ומפור בהניה כבשר בחלב וכילה בו וקוברין אותו ומפרו אפור ומפור ומפלו שחם לרפואה או למכילת גוים או להאכיל לכלבים מבל הנוחר והמעקר וגןי ששחכו והשוחם ונמצאת פיר והשוחל בהמה חיה ועוף הפומאם בעזרה הריאו כולן מותרי בהניה הול הכנים לעזרה אל בל החולין אפור להכנים לעזרה אל בשר שחומה או כירות ופת וכיוצא בה, אם עבר והכנים לעזרה מותרין באכילה בשהיו ודברים או כולן דברי יובלה מותרין באכילה בשהיו ודברים או כולן דברי יובלה הן וכל השוחם חולין בעזרה או האוכל כזית מבשר

חולין שנשחפון בעזרה מכן אותן מכת מרדות ל האומר בהמה זושטעם וולדה חולין הספשחלה בעזרה ולהי מותר בהמה זושטעם וולדה חולין הספשחלה בעזרה ולהי מותר באפולה לפי שאיבו יכול (שחופו אותי ברחוק מקום' ה אין שוחפין לתוך ומנים ונהרות שאר ישחופו לפלי מלה מנים שמא יאמרין מכד בתוך המנים חוף זה ומניף ממוקריב למים לצורה שתנידור בתוך המנים שחופו לי לתוך הבומד המנים שחופים לבי ואם שחום שחי בשי ולותר הבומד המנים לבי עובדי עד ואם שחם שחי בשי

תלא מים עבולין שאין הצורה נראית בה וכי שווכרי חוץ לבומה והדסיורד לבועה וכשות לח לשו שו שפא יאקת את רמיעם ואם שחט לבומה בשום חפור שיכו

העשויה כקולמום ושחי העשויה כמפרק כש: אין שחיטת החולין בריכה כוונה לחחפ שחם במתעומק אן דרך שחוק או שורק מכין צנעצה בשותל ושחטה בהליכתה המינות שחיטה כחחוי במקומה ושיעורה הריאו כש לבי חרש או שומה או קטן אושכור שנתבלבלה דעתו ומי שאחזתו רוח רעה 'ששחטו אחרים רואים אותם שהשחי כתקובי הריזו כש אכן קכין שכפלה ושחפה אינב ששחפה בדרבה הופקו שנ וזכחת עד שיהיה הזובה ארם אנב שאיכו מתפון לשחוי יב בלבל שלמב אושטנייה המכין קבועה בו ופכב אדם את הגלגל ושם צוחך ה שפ או הבהעה כנגדן עד שנשחט בסביבות הגלות הי פש ואם העיסהן העקבבין את הגלולומס לואר פ כנגדו בשינה שפבב ונשחט היו פקו ואם פטר חדים ו העים עד שבאו וסיבבן את ההלבל ושוש בחבים וה כש שחרי אכח באורס כא יו בוא בעם עבה מאשונה שהיא מכח בן אדם אפט מקציבה שניה ושחריה איש עכה החדם או מכח המנים בחליכות חשוחם לשם חרים לשם גבעות לשם ימני לשם נהחת לשם מדברות אעם שלה נתבו לשם או לרפוחה וכיוש צה ארברי הצאי שאומבין הצוים חרי שחי פקן אבל אם שחט נשם מזל הים או אינו

משחיטתו עד שיבדק אחריו שמא מין חנא ומותר לשחוט על דוכן הספינה והדם שותת ויולד לעים ועותר לשחום על גבי הכנים ז ביצד שוחפין מנותרו הצואר ומוניך הקכין ומכיחה עד ששוחם בין שהיתה הבהעה רבוצה בין בריתה עומדת ואחז בערפה והשפין בידו מלמטה ושחט הז כש: הסכין והעציר הצוחר עליה עד שכשחש שחי כש והוא שיהיה צואר בהעה למכוה ופכין למעלה שאם היה צואר בהמה למעלה מן הסכין הנעוצה שמניו תרד הבהעה בכובר גופה ותיחתך בליו הולכה ולח הבאה ומין זו שחי כנע שיתבאר לפי אסהיה עוף בין שהיה צוחרו לפנעלה פין חסבין הכעוצה או למנטה ממנה שהו כש י השוחם והולך את הפכין ולא הציאה חו הביאה ולא הוליכה ושחטה שחיכש הוצד והניא עד שחתר הרחש והתיזן שחי כש הוציך ולא הביא או חביח ולא חוליך והתנו את הראש בחולכה בלבד או בחבאה בלבד אסים בקכין כמלוא שנילואו אצוארי הנשחט שחי כש ואסצאו שחי פקו" שחט שני ראשים כאחד שהי בש שנים שאחזו בסיבין אפ החרמצד זר נעני מצר החר בכגדו נשחפון שחיטת פש והשנים שאחזן שני פכינון ושחפו כחוד בשני מקומות בצוחה שחי כש ואפ שחטוזה הנשט או זו כש ואענטאין השחיפי כונה באחום אחד וכ שחיי

10% B

שחם מעם ושחה מעט וחזר ושחם מעט ושהה ה מעם עד שבמר השחיבות ולא שהה בפעם אחת שיעור השפייה אבלכשתחשוב כל זמן השתיות יצטרף מכול שיעור שהייה הריזו לפק נל וכן אם שחח כדישיגבש שיגפיהנה וירביענה וכדי שישחום כמן מעיעום החימטן בלפר לא כדי שישחום שחי גמורה הריזו בבהמה ובחיה העלע ששהה חצי היום וחזר וגמר חתיפת הסימטן היז מות מאחר שעשחם בה בי שחם בקנה לפדו חציו או מניעוט ושחה זמן מרוכה מומר היז חוזר ושוחם השחים הואין בבך כלום אבל אם שחם רוב הקנה או שנקב בושבו בכל שהוא ושהה

ששיעור בין שחזר וגער השחיטר שהתחיל בין ששחם שחי גמנורה במנוס אחר ה'ו כשו מפנישהעה או הבהעה שנכסק רוב הקנה שלה או שניקבחונים בכלישהות כב ואין השחיטה מועלת בה כמו שיתבארי הנה נתבאר לך שאין שהייה בקנה בעור

כלל שמם שחם חל הקנה ושחה כבר כגערה שחיםותו וכשחזר וגער מחתר בשרהוא ואם שחם מישום הקנה ושתה הצחוזר ושוחם כל זמן שירינה שאינה נחסרת משום

נב עד שיפשק חם הקנה ה שחשה שו ושהה בן ואינו ורשהם בקב חים של שו פוקב חוזר ושוחם חקנה

בדו בעקנם חחר ומעחו עד שימות ובודק הושם ב׳ מבפנים אם לא נמצאת בו מנת דם בידוע שלא ניקב וכשי ש חלדה כיצד בגון שהכנים הפכין בין ליתן בפינק בין שכפק הסימן הענין לתעלה בין ששחם התחתון לפנטה שהוא לכך שחיטה הז פסן הכנים חת הפכין תחת העור ושחם שני הפיצנון כדרכן חו שהחפיד את הסכין תחת צמנר ממובך או שפרש משלית עלהיים) ועלהיצואר ושחם חחת המשלית הואיל נאין השכין גלניה הד שם נב וכן אם שחש מיעום הסימען בהחלדה וגפנר שלא בהחלה הריזו מפ נבי : דרקה כיעד כגון שהפה בקפין על הצואר פדרך שונכין בסייף וחתל הסיננטן בכתר אחת בלא הולכה ולא הבאה אן שהעה הספין על הצנאר וצחק לנטה כחותב צטן או קישות ענישחתן הסימנין אל פפן " יא הגרעה ביצר זהחשותם בקנה למעלה במכנום שאיכו מאוי לשחיםה וכמנו שניחם") יש בסף הקנה למעלה בטפעת בדולה שחל בחוף החכין ים שיור מהן כל שהוא לשעלה הרידו מותשהרי שחש משפוי מוכע ולמטה והוא מן המקום הראף לטחיפות

ואס לא שייר כלום שא שחם פושבה מה היז מוברעת יכאו ביל שחש רופיאחר מו רוב השנים והשנים רק. אל בהברשה היל כש שחרי נשחים השיעור כראון הברים בתחנה שנים ושחים שני שניים היז כש שהם שנים

רוב הקנה שלה או שניקב הושט בכל שהוח במקום הראוי לשחי הי על מחיים ואין השחי מנועלת בה -ואחד הבהמה נאחד העוף לפלהדברים האןי שני עורות יש לו לושט החיצון אדום והפעמי לבן ניקב אחד מהן בלבד כש ניקבו שניהן בכלשהוא במיקום הראוי לשחי הז כב ובן שבשתשה בתקום הנקב בין טעשחטה במנוס אחר אין השחי מועלת בל ענבו שניה זה שלו כנגד זה נצ' ניקב הושט ועלה בו צרום ושתוע אין הצרום כלום והרי הוא נצוב יה כלמיא לין עומנד בושפו ליחכו ו שפ נצ שמא עול הושם ועלה בו נרום במינום הנוב אינן נרחה חבל חם כמיצח לוץ לארכו בושם אין חוצשי שרוב הבחשת האודבריות אובלות הקופים תמור שט אין לו כדינה מכחוץ אא מכפעם כיצר הופבוי ערך חם מעצה עליו כוכת דם בידוע שהה בקוב גרגרת שמשוק רוב חלפה במנום הראוולוחר פינה וכן אם פיקבה כאיפר עינבה ניבים קשנים בקבים שאין בהן חשרון הן מנצירפין לרובה ואם פים שיש בה חפרון הן מצטרכין לכא יפף וכן אם ה ממנה רעועה מציירנת לבאימר ובעוף כל יינפל הריצועה או הנבבים שינש בה חקר אוניו פי הינה אס חופה את רובו נכיואם ניון פטי ב

והגרים שלש וחזר ושחט שליש האחרון כש הגרים שלש ושחט שליש וחזר והגרים שליש האחרון כקו ואס דרם או החלד בין בשלש הראשון בין בשלש האמצני הֹא פסוֹ יג עיקור כיצר כגן שנעקרה הבכגרת והא הקובה או הנשט ונשמנט אחד מהן או שנה קודם אוברי שחי ה פלו אבל אם שחם אחד בעוף או רובו וחול שמבו הסינטן השני הדי שחי כש נשמט אחד מהן ואחל שחט את חשני שהי פקו שחט אחד מנהן ונמנצא השנ שאנום ואין ידוע אם קודם שחי נשמש או שרוֹ נשמע הן לפנצי יני נמצא הסיפה השחום שמום הז כש שודאי חחר שחי כעור שש כעקר קורם שחי היה מעלעל ולח ישחם בדא בשלעוכו הקימנין בידו כששחט אצבאס תפסובידן נשחט אפשר שתישחטן חחר העיקור ולפי אם נמיצות שמופה ושחות הֹז ספנצי פון כל מקוף שאמרנו בשחישה פקן היו על והאוכל ממנה כשיה בנוךה מנשום אוכלנב שאים מיוצר מודי כפים א שח כש כאשר צוה מען עציה ילנפפר וציפתפר בשחי הכי זו מפ נג ואוכנאנד באית פור מוכי אותו מוכת פגדותי בקונה שבשל ידך שנה וחלוב עני עד שתיראה חאה כשחלרים כן כב כניו שנחתר חציה ושונה פשכ מפות ואין השמו מושפת שה וכחס בשבו

עד שנעשה רבין הוא הנקרא מומחה וכל המומח ניקבה הגרגרת נקב מפולש משע צדריה כדי שירום שוחפין לכתחלה ביה לבין עצמין ואפ נשים ועבדים איפר לרחבו כב נפודה לארכה אב לא שתניר מהמנו אס הין מומחן חרישן שוחטין לכתחוהי ה הראוי בה לשחים את משחות למעלה ומשחות למיה חרש שוטה ולכן ושכור שנתללבלה דעתו ששחטו היא כשי כא ברגרת שנינבה ואיזידוע אם קנדם שחיטות פשן מפנ שמין בהן דעת שמא יקלקלו שחי נינפה או אחר שחי נונבין אותה עתה במנוס בשחיטים לפי אם שחטן בפני היודע וראה אותם אחר נעדמין הנגב לנגב אם בדמה לו מות ואים ששחטן בחוגן שחי פשי ן מי שאינו'ווע מוציו שא מחנה גדולה לחופה בדונה או מנפים נישוה אבל לא מבדונה לשטוב ולא מנטנה לבדונה איכלינו ששחל בינו לבין שינגרן שואין אותן אם ייבלהנה חלות הוא ובין פלחוטה וחניה חועה אחת מעצא יודע עיורי חלבות שחי שחי כש הרי יואינו ישושי מרחוק ששחטוחלך לו ולא ידענו חסיורע ום איכו יודע הז מות ום האומנה לשלוחן צא ושחום דברים המפסידין את השחי וכיוצא בהן מה בכות פא ופניא הבהני שחושה צידוע אם שנוחן שחשה שהי שביארנו (שחי בינו לבין עדמו אחור נאכול ואחר היו מות שחב המניוים אצל שהי מומון? משחיטתו לא פוא ולא מחרים והרי זו קרופה הכר ו אבר לו גדי אותרנגול ומצאן שחום בכית מותנ וב והאוכל מנונה מבין אותו מכת מנדותי ב רוב המצויין אצל שחי מומחין הן מצחו בשוק ואפשחם בפניבן ארבעה וחמשה פעמים שחי פני אסור שמנא נתעבל ולפי הושלרי וכיאסמניאו באשפי והיי שחי זו ששחי בינו לבין עצמו נכונה ונמור אפן לאכול ממנה הואיל ואינו יודע דברים הופסי אפשר שיפשיף ואינו יודע לגון שישהה אן ירח הוא מציו הולעתו נכונה מי שוחף לבחחוב או ישחום בקבין פבוופה וכיוצא באן בנה כוונמני ני שאינו שועע היו שותם המוכעו לא ישהו ושראישיורע הלפות שהי הי לא ישחום ביכו עצמן לפתחנה עד שישחום בפני חפס בעגרים כד ער שיחות תרל ואר ז ואם שחם חחלה מינו לבים עינו נכרי ששמל אונה ששמל בפני ישים שמו כשי ל היודע הלבות שחי ושחי בפניחם

ט התו שנוחרא בר ומכלו מזבחו מאחר שהזהיר מנין שהשתי טה כשרה בדרים שנואתה ובשך אתה בשחיטה וה אים מאמינין בתורת שחי לני מים לומים תשמר לה מים ולני לא זכלנו בהנתנה לומי לא זכלנו בהנתנה בשחיטת החולין אא מין כוחרין או שוחם או ואוכלין כשחר לבל דבם בשחיטת החולין אא מין כוחרין או שוחם או ואוכלין כשחר לבל דבם שעא יאכלמזכחו אתה למנץ שזכחו אקל (איכן דומה לישרא שאימו יודע הלבות שחי ובדר בדול גדרו בדבר שאם גני שאינו עובדי על שחי נביי כל הגנים וכצטון במדבר שכל הרוצה לשחום לא ישחום המדבי התחיל הבני לשחום מיעום הסי מננן וגמר אא שלמים שנאיש אישמביתישל כו ואכתה הה למועד בצחים ישוא או שהתחיל שמל וגערהגר כפן ישנה מ לא הביא ווזבחו זכחי שלעים אבלהרוצה לנחור ולאכולרמדנר ביין לשחי משתחלה ועד פוף אבלאם שחם הגוי דבר קי היה נוחר ואובל ונכצוה זו איכה בוקבת לדורות לאמאדבר והקר שאינו עושה אותה כב פגון ששחם הגרגרת בלבד בעת התר הנחירה שו ונצכווו שם שכעיכנסן בעי ב בובר ובער ישר הי כשי או ישרא מעותף לארץ ועאסר עלהם הנהירה ולא יאכלנחול שא בשחיםה מהרל וישאטו בכלמונם לעולם חוץ לעזרה שלכי ירחיב על את את הר לעבירה מש העבירות שלתו שהיה מעניקה הריזה שותם לכתחלה וצרי ישר כשר לבדון את הסכין גפולך וזכחת מבקרך ומצאנך חשר נישו לך כאשרי יואהצ ים עבה למשומר זה לשחום בה מבע שחזות לויתיך וזו היא המצוה הכוהגת לדורות לשחום וחוהב שלום שאינו טונח לבדון ואס היה משועד לונו או ב מחלל שבת בברהסיא או מנין והוא הכופר בתורה ובמשה רבי מען שביא צהנבות תשופה מרי הוא לגו האמורה בתן היא הכופוה למנות ולא נאני פור שוריכר הפלבהווה כגון שלרנה ארי וכיוצאבו ושיבלה ועדיין ושחי כב יב כני שהוא כסול לעדות בעבירה א צחריוש שם חואים אחרים שאם יארעו לה תוחשב מק העבירות היו שוחל בינו לבין עצמן מס היה מומחר שר וה הנכה למשה משיני ושמונה מיני טרכות נאמרו שאיכן מפח רפר מותר ואוכל ובר אפן שזו חוקב ולמשה בסיני ואוהן דרוסה כקובה חסיחה כטולה היא עלפלישה ואם הרשעים שהם" יו פפונה קרועה נעונה ושבורה ב אנעבשבונן הצרוחים והבייתושיין יתלמידה וכל האופין מחדיה השבה למשה מפים הואיל ואיולר צפירוש בתושה שחים שמתרים בהן שבעל כד שתו מיון ואם כחש Sales days all marge gran case month 1943

יש לה דריסה ובעופות הנץ יש לו דריסה ואם בעופשהוא גדול ממנו אבל שאר עופות הדורקיסיש צו דריםה צעונ

ג הררופה הוא שיטרוף צרי וכיוצא בו הכהמה

וידרום עלה בידו אוידרום הנץ והעשר וכיוצא בהן

עלהעוף ואין דריפה שא בכהעה גפה ובחיה גפהלא

לארי בלכד ובבהמי דוה ובחיה דוה מן הזאב ולמעלה

ובגדיים וטלאים אב חתול ושועל ונגנייה וכיוצא בים

שבמוהו ואין לו דריפה בעופ שהוח גדול ממנו וישי

לחולדה דרישה בעופות וכלב אין לו דריקה כל עיור לא

בעוף ולח בבהגוחיה וכן יש לו דריקה בגדיים וללחים

אא ביד הטורף אבל בתלו אין חוששין לו ואין ודיקה

יחלל ובורנין שמא ניקב אחד נק האיברים שתי שרף

שא בצפורן אבל משן אין חוששין לה אחב נקב ער בית

בנקבהן ואין דריפה את במונת המורף אבל חס בכלהות ונשתקעו צפרעו בנטרף אין זו דרישה ואין דרישה שא

מחיים אבלאס דרם ושהרג ועדיין ידו בדרוקה ולי שאום

יצליםן מנשנה את החל מותו הין חוששין בי ה

וכיער דין הדרוטה בלמקום שאונרנו חוששין לה שוחטין

את הנשורף וצורנין כל החללפולו מכף הזכף עד הנוצר

אסנמיצחת כולה של אנה מכל איני שרכות וליו פאנד בה

מושם הדריקה הן מנית ואם נמילה בה משם מנדיפה שבון

יאקן שהתוי לי אינה הוא בועם הדריפה שקצים הבשר פנגר בפ אנעים (אם גיאון הבשר פנגף בני על

שינו והוא שינוב בצפרטו לבית החצלי ל, אין דרישה

עד שנעשה כבשר שהרופא גורדו מין החבורה רואין אותו הבשר כאו חפר ושל ואס דרם בסינעטן משיאלימן מר ודרישת במשבן כיון שהארים בה כלשהוא מחמת דריקה שולי ז מכן דרופה אפו עד שתיברן להרוה ודאית פיצד אתי שנבנס לבין שוורים הרבה ונספצא יכורן בגבו שלאחד מנק חוששין שניא ארי דרקו ואן אומרין שמא בכותל ניחכך וכן שועל או נאייה שנכןם לבין העופות והוא שותקוה מנרנרין חוששין שמאדום אבל אם היה כנהם והן מנרנרין מניראתן או וענה ומתו הן מנרנין ואם קשעראש אחד מהן הנחנה רובאו וכאם הנה שתנהוא והאין חוששין שאו הזינהין מנרגרין. פפן שנפש לבאן טורף אולא נפנק אן שראינוהן שנפנם ולא כודע אס זה מין הטורפין אן איכו מין הטורפין איחושטין וכן עוף שנכש לבין העצים או לבין הנעם ויצח וראשו מנטף דם או צוחרו אין חוששין לו שאה נטתף של אומהן שמאבעעים ניזק ברק ששי מיברים ה שאם ניוב אחד מהן לביתחללו במשחן של וצוהן תרבץ הושוליורוס שלעוח הנאש והלב עם הנכה שלו שומות יובית הכוסות והדקין ומרינאה עם הננה שלהי תרבץ הנשט כפר ביארכן שיעורן ושהוא העניסא הושם שמיבן לאוי לשחי למעלה אם ניוב לחללו בונשום בל שני נרומות יש משושל בדרש אם עונ לעוצו מקמוך לעצם בלכד מז מות ואם עוב חתחתון האוור

הלכות שחימה

ה נשמה והיא שנורשין אומה וחאב תנראה הריאה והיא הניבחת שרפש הכבד והוא המנוס הנבן שבחמעונים וחלב המעני האחרון שאיברים אן איש מלגיטן לפישה קשין ונגב שנמתם בחחד מהן אינו בפתנם וחלב חיה כנה בבה אנ אפור אינו פותם אעם שהוא מותר באבילה ברק שנוקב של אחין פו דבר שיפתום אותו שהרי החלב שעלו אלו וכן האקום ובית הכוסות שנונב אחד מהן לחוץ של נאם עלב אחץ מנהן לתוך חלל חבירן מותי מחם שנמעלת בעובי בית הכוקות כיש ואם נקבה ניצב לתוך חללבית הכוסות ונשאחת שיפת דם במקום הנול 66 שוראי נודם שהי נינב אבל אם אין דם במנום הנקב הש מותרת שתי אחר השחים הצחור המחם ובקבהי ו צהגע שהלעים ה דבר שנו צב בני מעיה כבון קורם שלחלתית ופווצה בו 36 כל אחד מלבני השנעיים שפשולת המתכל פובבת בה היל? דורין שניןביושל ויש מנהן מילופפין ומנוקפין זו לפנים מנון בשבול כמע נחש שנכלך ואן ה הגובה הדר הבנה חם ניום אחר מהן לחבירו כש שהרי חכילן מבין עלון ומנשם שניוכן שחב פלב וכיוצה בהן נצים ותכים בנובין אחר שכבים תונין פו ועות ותין אונגרין שמעה במנקוה עום כקב בפרצות ניובין ולא נודע אם זורם שלי עובו אד אפר שלי בונבין איה ציעהן שנד קדם שחי עושב ניר וחם משצים

נצבי למוח של ומשיתחילה מנוח להמשך לשדכה והו מחוץ לי ביבשר בלפוצי שה תחלת העורף יהיה לנרומו דין חתר ואפנצי, אולדות חוץ לפוצי מות המות עצמו שעוב או בתמער והנחום ב שנינב לבית חללו בין לחלל גדול שבשמש בין לחלוקם שביתין של אבל אם בשר הלב ולא הגיע לחללו מותר ונכה הלב והוא המזרך הבדולשיוצא ממבו לדיחה החיהוא כלב אם ניוב לחללו במשבו שלי ה מנה שנינה וכבד פותאתה מות וחש נמתם הנוכב אנוב שהוא סמוך לכבר של כויה שנמצאת במרה אם היתה פמן גרענה שלתונרה שאין רחשה תף ומות וחס רחשה חד כגרעות הזית אשו שהרי נובה לנבנמה וזה שלא ייראה העוב מפע שהוגלי פי המכה יו יקע המבד והן המורצים שבה, הדם מתבשל אם נינד אחד מהן במשחו של לפי מחם שנמנעדת בחתוך הכבד מס היתר ממם גדובה והיה הצצה החד שנה לפעם בידוע שנקבה כשככנשה ואס היה הראש העגול שלה לפטס אומנרין דרך שמנונות הלבה ומות חיתה מחי צינה הרי היא של מפע ששני לאשיה חדין וודאי נובה והסכמיטית בפאפון הגדול שבכבד והוא הונה הדחב שבאועצעה שבו נכנק העוש ליבך הז מות הנשה כבר שמתנוע מות קיבה שכיובה וחלב להור הותם את הכב מות ופב והבשר או בחלב העותר באכיל שותם אומו חו חוץ מוחנד הלב והבום שעל הלב כול והאנמצה ישנים המנבילת בן אינכיי המאבן ואינבירי

ולא ניצר מות ואם נתהפכו העב שלה ניצר של שאה וכן כלכיוצא בהן אבלאסנים להשחול אן שכמצאו שנים שיחזרו כמות שהין אחר שנתופכן ואינה חויה" מות שאיכו מכלל המכויים" כ בו הבהנהוא היתר מתחלתו ועד קופו עד שנעיצאו שני המעני האחרון שהוא שווה ואין בן עיצום והוא שהראי יוצא בו מש הערוה והוא דבון בעינרי הירפים בע מעום זה בינד זה מתחלה ועד פוף כמעני העוף אושהיה והוא הנניא חלוף לל אם נינב במשהו של בשארהמענים המעי יוצא בעבף נק הבד וחרי הוא מובדל בן בעופבין בצא שעינב לחלל הבש מבלמם עינב במנוס הדבוניירטם בכהעה אבל אם חזר ונתערב עס המעני ונעשה אחר מעני מות ואפנים ל ממנו מנוס הדבן כול בנותר והוא שישתיר ראשין וחרי שנה מוכדלין באמצע הי מותואן כאן יתל" מארכן בשור כמן תרבע חדבעות יוו העוף אין הרעות אם פרק שביעי בידה בלא שה מות ואם לוכרם ולא מסום ולא בית הכומות אבליש לו כנגדן זבק וצרום וכל הטרפות שוותה בבהמנה וחיה ועוף ושפן שנינב עקבו שניה של אפ נגלד הקרום העליון פוצו והלך לו מות גגו בנעשהן של וחיצה הן גגו שלשפץ זה שימנתר עם הועם והצוה שנילב מין החזה ולאיםה במנשהן של והוא המינים שאינו ראוי לשהי בענה למשה ב הרחיל בשהים כשיחריך העוף צוחרו אבל שחר הזכן שנוב מות' שני כיסן יש בנרקק החיינן אדום כאנן בשר והפשעי לב ושחם כלהנה ואחב שנכה הריאה ואחב גמר השחיםה היש של הואיל ועקבה צורם במני שהי וכן כלפיוצא בשחיו ואס פצבו שטה זה שלה כנגד זה מנותרי יו אחד מנקמנוני ריאה שניצב אל נינב לחבירן ביר השחול אינו מין האיברים שנייבתן במשהן ולפי לא מנכו וריאה שטקבה וענה צרום במכה ונקתף הנקצ איכו כלום אות חכונ בכל של יש לכוב שלו שיעור שאיבו שווה פינם: האם שלריאה אנצ שדום שותעונה של זאם עובר בכול כיצ'היחולראשן האחד עבה והשנידן ככרית נשין במינוסחיתוך האוכות שלה והוא המנקום שרובצת עלו כש אסניוב בדחש העבה נוב מפולש של ואסניוב נוב שאיכו מ ברא בשחתם אינוס הכוב שבתיכות בשר אכל אם נחמק מפולש אם נשאר תחתו בעובר דינר שליהב מות בחות מוה הנוב לענים אינו מגין ואם היה נוב האונות דבוב בעצם הריהו כמנולש ושלי וה כלאמר שאמרנו בן שאסניונ במשהן אל כך אם נישל מולו אל בין שנישל בחול בין בירבן ונבשר מותי ל האסשליאה שנגיאת אשובה שנכרה המד וכן אם נכרא בשני איברים מאותו אבר כוד לרוכ, בין שהעלת צונהים בין שלה העלת חוששין לר שאלה פיולה ופיעד עושין בה מפרנים אותה אם הדופה לנאכרים צה שלא תינוכ ומסנענאת נקובה ומנונא צוום מנבה אם נונינת בה שת מניורות או שני בנונעם של באקום תכן בתולין בעכה ואוערין אוור שהי פובד ב

המע היתר שתישרף

פרוחה או מנים פרוחי אן עכורין היו של וכשמוציה הלחה ובודנחותה צרי לבדון הסמפן שתחתיה אם נמונה ; ריאה שנמנינאו בה שני אבעבונות קשומותא לאו שה שהדבר קרוב הרבה שיש נבב בינה ואין להן דרך בדיקה חיתה אחת ונראית כשתנם צונבין האחת אם שפכה לה האחרת אחת היא ומעל ואם שובים לאן טלי וא הריחה שעתשתוקה של כיצד כגן שנונינות שלומנה וכשתוצין אותה תיחתר ותיפול חתיבות חתיפות: יב ריאה שנשניאת נקובה במנום שיד השבח שנמעשמשת מנות ותוני בידו ואומרי מיד הטבח עובה אחר השחי נעצא הנקב במנוס אחר ואין ידוע אס צורם שחי פצב או אחר שהי נינבין בה נחב אחר ומושין כשם שמדנין בכע משיםוחי מדמין מריחה שלבהנה דנה לריאה שלבהמה גסה לא מדנה לדוה ומגפה לבפה במיעה הפוצ בחתר אל חבעמועו היש לי ואין אוערין עווב אבעבוע אחר (נעבון שאין הובר כיכרי ב מחם שנעצמת בריחת נופח חות אם נה יצא משנה רוח בידוע שזאת המחל דרך שמפונות נפנחה ונא נקבה ואם נתחתכה הריאה נואם נפיחה ננעצויות בה הענחם הד שהופח ברוב שוב עם אוצעת שחיתה בדימה ונקבה נשנבשיי ידי ניצחה וחרי חרי חר בעובה לתולצת מן מות חזפתהי שאחר השחי תקוב ותנאי אין בש שם אנהות שאם נשתנה שראה האפר וחות הפראה חוש הני

בשנפרקה מן המכה ותסתין מנכה בדוםן בידוע שנקב שהי היה זורים השחו ושלי ה הריאה שנמנעת בהמקום אוף קידושן אטום כלשהוא שאין המוא נכנאת בו ואינו נתפח הדיזן א כשור לנופה ושל וניצד בודנין חותה קורשין את המננס שלה בדדא נתפח בשעת נפיחה אם נמצאת בו לחה מנת שמחמת השה לא נבנסה שם חרוח ואסלה נמשמת בו לחה נותנין עלון מעטרוק או תבן או כנו וכיוצה בה וכופחין אותה אם נתנדנד שדו 4.60 פש וחס לחו א שאין המוח נבלקת נשםי INK ריאה שתישמע צח הברה כשכופחין חותה חם ציבר המינן או :1/115 שממנו תשמע ההברה מושיבין עלורון או תב וכיוצא חיל חר בן אם נתנדנד בידוע שהיא נקנבה ושל ומם לא ניפר המקום הוגי יו עאר מושיבין אותה במטס פושרים ונופחין אותה בקבק המנים של ואם לאו בידוע שנרום התחתו בלבד הוא שעוצב והרוח תנהג בין שני הנדומו ומפני זה ישמעובה קול דממה בשנה במחהי ל זה שיני בדול יהיה בידיך שכל ריותה ונל . שבופחין אותה בפושרין ולא יבוכף חשם חרי היא שלומר מכלנוב ה ריאה שנשפכה כציתו וצרום הענון שלה ציים שלם בלא נוב אם הממנפונות עומדין צמקומש ופה כימנוחו פש ואם כימנח אפ שמבן אחד של פיצד עושין בונבין אותה ושופבין אותה בכלי שחות שווע באבר ופיוצה בו אם נראה בה חופיי לבנס בידוע שנימונן השמפונות ושל ואם לאו בשר אניאה בלבד הוא שנימון ופשי טי דיאה שנואן אבעבועות אבעבונות אס היו מנטיים רוח או מים שבים או לחב המשעכת בץצע וכיוצפה או לחם בישל ושים אב כאנו הן מות ואם נמינחת בין נחיף

הוא פנקוב שאותו הבשר שנשתנה מנחויו למנראה זה כמת הוא חשוב וכאן אותו הכשר הנהפך עיבו איכו מצני ולהא ומחית בשרחי בשאת וביום הכחות בו בשרחי ים אא מכלל ששאר מכשר שנשתנה איבו חיי ין ריאה שנשתמו מנראים בין מראה כולה בין מראה מוצתה אם נשתנות למראה המותר אב נשתשת כולה מות נאם נשתשת למראה האקור אב כלשהוא של שהמראה האקור בנקב הוא חשוב כמו שביאלי יל וחמש מכחות אפורו יש בריאה ואוהן שחורה כדין או ירונה כעי הבשות או פעון חלישן ביצה אנבען חריע אלמה הנשר וחריע הוא הינבע שינופעו)בו הבגדים והור דומנה לשערות אדומעות פנעם ובוטות לירוקה" מנצחת כעון חרות שלרקל אופרין אותה ממפצ שזה קרוב נעראה האסור וכל העראות פאן אין אושרין בה עד שנוכחים אותה ועשרעיבה צידו אם נשתנית לשריחה המותר מות וחם עבגדה בענעה אלו" ים ארבע מראות מותרות יש בה ואו הן שחורה ככוח לוו ירונה כחצים או ארושה או בעראה הכבד ואפים היתה הריחה כולה שלחים שלחים בנורות ענותת יובע מנאות או הרי א מות ב עוף שנפל לאורי והוריך לבו ארכבידו או ברבבנו מסחתרימונים שלו בכל שהוא הי של שכל הירונין שהאדיומו או האדותין שהוכינן פנומעת המור בעום חרי בן כפני

116 01

1715

יוצאוי

* · ·

בלשו

7-12

יחר

מכיכות בוחיטה שנים לו ושל אחות שיעמח במלאה לה אחר ששופקין אותן מעם וממרסין בחן" כא כלעוף שנמילה כבדשלו כמראה בני משו אושנשתנו שארבני משו ועמדו בשנוין אחר שלונה ומריסה כמו שביארנו בידוע שנפל לחור ונחמנה בע מנעון וטל ולא עודאה בני משום שלעות שלא נמשא בהן שנוי וכשנשלקן נשתבו והוריקו האדומין בידוע שנפללאור וטומריו בני אנשו ושהי כב וכן הושם שנעונה העור החיצון שלנו לבן והפעמי אדום בין בעוף בין בבהמנה היש כאן איכונטלי פרק שמיני חסרה ביצר שני איברים הן שאם חסר הריאה והתבנים וחמש אוכות יש לה לריאה כשיתלה אונה אדם כורו וענו ריאה כנגד פנו שלש מן הינין ושתים מין השמא ובצד ימין מנמנה למו אוגן קשנה ואינה בצה האונות זיש לה כמו כים בפני עצמה והיא בתוך הכים ואוש זו לי הצינה היא הנירחת ורדה מפע דומה לורד ואינה היה המני ב לפיבר אם לא כמינאת הורדה מות שפר הוא דרפה יש בהמות תמצא בהן ויש בהמות נא תמצא ואם מתצאה בקובה אעל שהכים שלה שותם חת העקב הריאו שלי חקר מנטן האושות ונמישהו מהות מן השמעל או שונים כח היפטן של ואס נמצאו בימין עועם וזאת חורדה הצאונו כתחלמי האומות ונמצאי שנש משמל ושותם ין הימין בלה ולדי או עדייתה הודד עם מפוצע פינו עבו

הין שהליחפרה מצד הימין נתופפו האובות במנונם אם היוכה האז) היתרה בצד האונות אן מלפני הריאה שהוא לעומית הלב מנות ואם היתה על גבה שהוא לעועת הצלעות איז של שהיתר כחסר והוא שתהיה כמו עלה שנהרט מכל פחות מזה מינה מזן ומותי ל מון שנמנאת דבונה בחברתה הקצובה לה מות ואם יקוב שלא על הסדר כגון ששמכה דחשונה לשלשית שה כמצאו שתי האונות כאונה אחת ואיבן נראית כשונים דבונות מסהים בינה כמו עלה שנהדה ביןבעינדן בין באמצעון בין בקופן כדי שיופר שהן שתום דבוצות מות ואף לאן הי חם ושל מנישות כולה שתי ערובות ואין לה חתוך אזעם שלי ן וכן חם חקר גוף הריתה אעב שלא שנבה הז כמי שחקר מען האונות וטר לפי אם מוש אמנה מקום יבש עד שיפרך בינפנק הז כחם וטל וחו היה כלשהואי ל לואה שממנאת נכוחה במון עינר חרוות שלדול אופרין אותה מפסן שזו תוקפת אקוה בגופה ושמנה התוקפת פגוף כחקרון כונו שאמרנו בצען הבחננה שפחדה ויראה עד שצמוה הריאה שנה וקרבה להיות יבשה אם פחדה בידי שמים כנון ששאעה רעם אן ראר זיקים ופינינית בה הז מנות ואם פחדה בידי אדם כגן ששחטון לכשה צהמה אחרת וכיוצא בשה היו כחם וכורי נו כיעד בודנים אומה אושוני אותה במרם בנעת לעת אם היה זאן הצור שושיציו און

במים פושרים ובכלי שאים המים מתמצים מגבו ונוזלים כרי שלא יצוכו במהרה (אם היה זמן החום מושיבים חותה במים צום ובכלי שהמים מתמען מגבו פדי שישחרו ברים אם חזרה לברייתה הז בידי שמים ומות ואם לאחזרה לברייתה בידי אדם היא וטלי ו בהמנה שהיתר חשירה הגל מתחלת בדייתה של וכן אם היתה יתורה רגל שהיתר בחקר הוא חשוב אבל אם היולה שלש ידים או יד אחת מות צני אם נחתף הוד שלה מותי יא נחתר הרגלמן החרכובה ולמעלה של מין החרכובה ולמילה מות באיזו ארכוצה אמרו בארכובה שהיא פוף הירך הפנויך לבוף נשבר העצם למענה מין הארכובה אסי צא כולנו או רובו לחוץ אז כמי שטחתר ונבל ושה רמם חיה הבשף או העור חופה רוב עביו ורוב הציפו שלעצם הנשבר הצ מות ואם נפל מקינת העים שנשבר והלך לו מות וגידים הרבים אים חשובין הבשה יצ עומת הגידום ה) בבהמה ובחיה למעלה מן העקב במוןם שתולון בודשמים הכהמה וק שלשה גידים לבנים אחד עבה ושנים דקין וממיום שיתחינו והן קשין ולבנים עד שופור הלובן מהן ויתחילו להתנדם ולהתרכן שו היא עועת חבירן יהיא כאורך שש עשרה אנכעות יג ומען גיףים או בעוף ששה עשר גידין תחלת אן העיבב שלאטה מהצבע יוערה עד פוף הרגלשהה בשנושים נשינשים יד בחמק שנחתבו רבלים במינום יצומות הברצים של וצחתונה והאמר פויפו תיחתף למענה טועומת חנידים והיא מות עד שתיחתר למעוב וק החרבונב

העלונה כמו שביארנו ואם תיחתר למלה מצומת הבידים אמן שבטריפות תיחתף מנטאן ותחיה ומנכאן ותמות נל נחסרה בהמה זו מפע שהיא חתוכת וגל משנונם זה אה מפע שנחתכו הנידים שתתיכה מכלל השרכות כמו שיתכלי כוו ב כטולה מיצר שלשה איברים הן שאם כישלו פור וחונב שאשבה די כנב ולא דין חפרון ואות עומת הגידים והכבד ולחי העליון וכבר ביארנו שהבה אה שנחתך רבלה וכדעף במקום לומת הגידים לה ענשן של שה מכני שכחתכו הגדים לכי אם נהתבו הגידים לבדם והרגל קיי מנת כורי שהרי נישנה צומת הבידים" ין נחתק בכהמה האתד העכה לבדו מות שהרי נשארו השנם נחתבו השנם הדיין מות שהרי האחד העבה בדול משנהם והרי לא נישנ בל הצועה פולה את מועוטה נחתר רובו שלבל חחד מנה של ואצל שנחתכו כולן או נישלו כולן ובעוף אל בער נחתך רובן של מד מן הששק עשר אל ועוף שנשתכרו גפן מותר כבהמה שטותפויחבי ין כבו שנים לה כולה של ואם נשתייר ממנה כזית במקום הרה וכזית במנום שהיא תלויה בו מות נדלדלה הפבד והרי" מעורה בשרפש שלה מות נישל ממנה מקום שהיץ חלוי בו ומנוס מדל אנים שחשאר צים כמות שהוא לי נשחר בה פציה במנום מרה וכצית במקום שהיה תלויה בן מות הבנחם היה מפונה פוש בפאן ומשם בכאו אן שחיה מרוףי אן שהיה ארור ברצועה הז מכן וירחה עשהיא אקורה לבי העלו שני של של חבל חם כישל המחתון כגון שינועם थार में के तर मध्या है। देश में ब्राह्म हैं के वर के प्रमाण है

היה חקר אל כך אספים לאל אבל אכר שנחמר בן רוסנים לאל אינה נאקרת אא אסנותר אותו אבר אבלאם לבראת חקירה אותו אבר אבלאם לבראת חקירה אותו אבר היא וכלאם לא תאמר כן למילאת החק והנאלה אחת היא וכלאבר שנחמר בו שאם נישל מות קלוחומר אם חקר מתחלת ברייתו ולא נברא שהיא מות "ה" בהגשנים לה בלנות הל מות לפי אם נביאת בכלה אחת או בשלש כלנות מול וכן אחם ניבה הכלה מות" בכלה אחת או בשלש כלנות מול וכן אם ניבה הכלה מות" לי אועל שהכליה שנישלה או שחקרה מות אם נמניאת לי ביותר והיא בית ברצה עד בפול ובדקה עד בעבה ברכה לים אול למה הפליה והוא שייעשה בשרה כבושר העת הנאחיש אחר ימנים שאם תמחוש במניתו המשמש ויפול והגיעחול אה מדינה לרוחה או שנמניצון בה מים בכלין או שלוחין היאל אבל שאינה לרוחה או שנמניצון בה מים בלורין או שלוחין היאלה אבל שאינה לרוחה או שנמניצון בה מים בלין מות לרו"

וק בהער שהיתה מברדת רגליה מין חוששין לה שמא כקרשנו איבריה או שמא נפשן החוץ שלשורה גנצים שגונבין השלאים ומשליבין אותן לאחורי הליר אין חוששין להן משוס רימון איברים מפנישאין משליפין אותן שא בכוונה שלא ישתברן ואס החזירוס והשליכום לדיל מחמת יראה חוששין להן מחומתתשובה אין חוששין להן מפעשמתכוונן לחחזירן שנימים ויזחרו בהשלכתן שור שהרביצוחו לשחיטה אנפ שנבל בשלה גרונה שיש לה קול בעת שמנים) אותו אין חוששין לו מפני שנועץ צפרטו בנרגע ומתחזק עד שמגוע לחרץ יא הכה הצהעה עלראשה והלבה לה המכה כלכי זכבה או על זנבה (הלבה לה המעבה בלני ראשה ואל הכר אותר באנטר על ענ כל השורה אין חוששין לה ואס יש באטה חלות חלות חוששים לה ואס הגיע ראש אל למינצת השצרה חוששין לה ומ אם הכה לרוח ב השדרה חוששין לה וב עוף שנחבי עלגבי דבר קשר בנון ברי למו ים או קופה שלשנדים וכיוצא בהן חוששים לריקונ איצרים ואם נחבט על גצי לפר רך כגון כסות לכולה והתבן והאפר ופיועא בהן חוצשין לו נוצקו כנפין בדבק בשעת עידה ועתובי אם בכנת אחד נאחץ אין חוששין לו ואסניותן בשתי בנפון ונתחבל בגופו חוששים בי כחבים עלכע המים אם של מצד נומתו מוציה למעלה לשופות המום אין חוששין לו אבל אם שם ממעלה פעםה

עורן בין שנארך המוח: ל קרועה כיצר בשר החונה את מוב הכרס והוא המנוס מן הבש שאם יונעי צא הכרסחם פנרע בוצר אה של אעם שלא הגיע הנרע לברם עד שנראית"ל בין שנקרע רוב עום הכשר הכה אן ניסל אר וכמה שיעור יציע בארכן אורך שפה ואם היתה בהמנה נשנה ונונע דוב אורך הבשר הזה החופה אתרוב הכרם אנים שאין באורך הנרע שכח של הואיל ונקרע רובהי ה נקד רוב הבשר הזה בעינול או בושורך אם היה יתר מכסלע והוא כדי שיכנם בו שלש גרעע תמרה שובינד זו בדוחן הצ של שאסימנתה זרע שה'עמור עליפח ו בהתה שנבשם העור שעלה כולוב שנורע ציר או בחול ונמצאת בשר בלה עור היו לו והיא חנקלאת בלודה ואם נשאר מומעור דוחם שלעעלפנים השרחה ורוחב סלע על ראשי איבריה הש מנות וחם נישל פרוחב שלנ מעל פניכל השרוה אן מעל השבור או מעל ראשי חיבריה ושאר פל העור קים חז מפן וייראה לי שמחרין אותה' כפולה כיצד הדי שנפלה הבה מה ממנוןם גבוה שבכהו עשה שפחי או יתר ועתשן אבר מאיבריה אי של וכיצד הוא הרשון שיתרושן האצר וייהלם מנחושת הנפולה עציתינשר בורתו זותחיו ואונבשלופינב ולח נבדין ולחנשבר היו אי וק אסהפה אותה צאם אן בנשיר וריצין אבר מחיבריה טה באיזו איפרים אנערו באיברים שבחלל הגוע" בינור שנפלה דין הגג אם חלבה דין חוששין לה ואם עמוד ולחה לבה חששים לה קבינה מחמת עצונה חםחוששין כה ה עחם לתעלה ומצחה מעשה השחוששים ב שתוא כבלה זברם המנגחון זה אמשה אם חוששין לה נפלו לחרץ חוששם לה

לעעל. ולעעל:

(38)

רוב צלעותיה וצלעות הבהמה הן אחת עשרה מכאן ואחת עשרה מכאן נשתברן ששמכאן ושש מכאן אן אחה ששרה מכאן ואחת מכאן של והוא שישתברו מחצין שלמול השלרה" ב נשתברו שש מפאן של? ושש מכאן אס הין צלעות גדולות שיש בה מוח של ואס לאו אנעל שהןרוב ואעל שנשתנרן בלפי השדרה מות" ג' וכן אם נעקרו רוב על צלעותה של נאס בעולה אל צבע אחתוחץ חפתה עמה שהצלעתוועה בה הזמר" ל וכ, אסכעונה מן השורה חוטה אחת אל היתה מן החלות שלעלה כן הכפנים שאין בה דלעות הזפורי ה בהעה שנשוע הירך שנה מעינרו ויצא מן הפנ שלו אם נימכלו ניבון והן היתרות שבענס הכם שיוצחות עלהעים לוני ואוחצות חותו חש טר (מם לא נתחכנן ניבין מנות וכן בעוף אס נשמט יריכן כול כשמעם כנכו משור "שני שמא ניקבה הריאה שלוולפי בודנין אומה והחל יאבל ובהעה שפשמים יוה מעינדר מות וחין חוששין לה ו בולבולת בחמנה או חוק שניטל בנחנה כפטע אונל שלא מיב הקרום טר ואם עיבה בקצום שיש בה חסרון כולן מצילרטן לכטלע וכן גונגועת שנובע רוב בבהה ורוב הציפה של אעצ שהניום שלם וליי חפר כלום נחבם רוב גבהה וחרירוב הניפה ביים אן שנחבם רוב הציפה וחרי דוב בכההיצים הד פסק ויילאה בייושה

עסהילוך המיסחוששין לו שמא המיס הן המוליכן אותו ואס צרם לתבן או לנש שמהלכין עלפני המים הרי זה שם מחמת שצמו ואין חוששין לוי יג בצמונום שאמרכו אין חוששין לו מותר לשחנט מיד ואינו יכריך לבדון שניא נתרין אבר וכל מקום אמרוו חוששין לה אם שחטה עריך לבדון ככגד כל החלל כום מנדוד הראש עד מירף אם ממשא בה של מן השרכות שמנינו אן שנתרטן אבר מן האיברים שבפעם ונפקרו שאם ניטלו כש בכון לחול וכלית הו של חוץ מבית הרחם שאם שרשן ה' מות והשימטן אים צריכן בדינה בכח שאין הנכילה ממעכת אות" שו בכלה מוחגג ולא שמדה אפור לשחום אותה עד שתשהה מנעת לעת ואס שחלה בתוך זמן זה מז לה וכששוחל אותה אחר מעת לעת צריפה בדינה כמו שביארנו ום מי שדרם ברגלו על השף או שדרסתו בהמנה או ששרפן לכוון והרי הוא מפרכם משהין אותו מעת לעת ואחצשוחט אות ובורדי) אותו כדרך שביחריי ין פיענון שנידלדלו ברוב, של ואל שלא מנחמה נכילה וקאם בתנבלו שהרי איש ראויין לשחי אבל אם נפרך רוב

שבורה פיצר הוא

けっからいり

מתצאו בה תים שרוחים לה מתצחו בה תים עבורים לו נתמנסמסת הריאה לו נשתנו מרחיה לה נהכך חושם במראין 'לט חקרה הריחה ממנין האונות מ נתחלכו האונות מנה הותירו האונות מגבה מנב ממנכה אונה לחונה שלח כשרים מנג נמצחת חרי אהללה חתוך אשפם מור חער מנצנת הריחה מו יבש מצות גוכה מוש כמינחת הריאה נכוחה ועומדת מה צמונה הריאה מנכחד אדם מלם חסרה רגלבין מתחלת בדיתה בין שנחתך צ או שהיתה יתורה הגל נא נישנה צומת הגידים כל כיפלה הכבד כג בישל לחי העליון נו כליה שהפינה ביותר נה כליה שלקום ב כניה שמניצאת בה לחה אשנשאינה שמחה בנו כניה שנאניאו בה פנים עכורין אענבשאים פרוחין ני בליה שנעידאו בה מים שרוחין כט כבסצחום השלוה ל נמרך מוח חופו בשורה ונתנוסמם לא בקרע דום הבשר החופה את הכרם שם נגלד העור שעליה מג טתרסקן חיבריה מנפילה כדי נדינולו השימנים שה נשתפרו רוב צבעותיה בו ענקרו רוב צבעותנה בו בעורה צבע אחת בחשתה שה נעונה חליה אחת שלו חשרה הד הגולבולה כסלע ע נחכם דום הגולנולת וטתחושה או השבעים חול שאולבין את הבהעה ואת החור משום של כבר עתבאר כל אחד מה ומשפפו וכל שאפשר אה שימצא בעום באיברום המנצויין לנוחו בצהעי דים אר

אותה" ז עום שלמנים כמן אודין אם ניקב עש ראשו בלגולתו אינה שלא נינב נרום שלאוח כור מפע שנרומו כך עוף היבשה שהכתו חלדה על ראשו או שניגף באבן כוכנים אוצעץ משלידו בעד הנקט ונועץ או מעבטם ידו לחור הנרום ושל ואם לאו לוול" ה בהעה שאחזה דם או שהיתה מעושנת או מצוננת או שאכלה עם שהורך את הכהג או ששתרעים הרעום וכיוצה בהן מול מפלר פס שהורג את האדם אן שנשכה נחש וכיוצה בו מות משום פיר ואסו משום סכנת נפשות" ש נמצחו כל השריבות מנויות בשופרטו ואפשר שותיחו בבהעה וחיה שבעים ואו הן עלפדר שנתבחרן בחבור זה א דרוקה ב ניוב תרבץ מושם ב פיוב קרום שלמוח ל פתמשמקה מוח עצמו ה ניוב הלבלבית חללון וי עוב ננה הלב ז ביובה המה ה עוצו גע הכבד ט פינכה הצבה ל פינב הכרם וא ביקב הממוט יב עני בית הכופות יב ניקבו מעיה יד יצמו המעים נחין ותהפכו שוו טוב הטחול בעבין יו הקרה הערה ה כעניון שת מדורות יה חסרה הקבה יש מנצחו שתי קיבותי ל חסר הכרם כא נמצאו שנ בריסים כב חסר לעמוו כנ במיצאן שני משושים כד חשר בית הכוסות בה במצאו שני בתי פוסות בו חקר אחד בן המעום כין נמצאו שני בני מעים כח ניופה הריאת כל כין הננה לתפוה בתקום שאונו ראון לשחי ל בינב פתנבן מסמפונ חיאוכ אם לחבירו לא שוסנם מקום שן מריאת לב ביתון שמנם משמנפוני ליאה ולג מעשחת לחה שרוחה שראה ל

ובעוף אחד הוא חוץ מערכות שבכלה ושבטחונים חשבאונות הריאה יא מפני שהעופאין לן חיתוך אונות כבהמה ואם ימצא אין לו מנין ידוע וטחול העופעגול כמו עיכב ואינו כלחול בהעה ולרפו שבכליה ושבטחוללא מננן אותן חמע בבחעה כדי ש שיהיה כנגדן בעוף ולכי לא נתלו בכליה שהקטינה בעוף שיעור ואכל ביוצא בזהושת טרנות יש בעוף יתר על הבהעה ואנונ שיש לה אותן האיברים ואו הן עוף שנשתנו מראה בעמעון מחמת האור ועוף המנים שעוקב עצם רחשוי בב וחי) להופים על פרפות או כלל שלל שוארע לכהמה חו לחוה או לעוף חוץ מא שמנו חכמי הרודות הראשונום והסכימו עניהן בתי דינין שרא אנשר שתחיה מהן ואם מדעלנו מדרך הרפואה שאין לופה לחיות וקללא שמנו ואוגרן שה שבי בין טרפות אעלשייראה בדרכי הרפואה שמונתם אינן ממותן ואפשר שתחיה מהן אין לך אא מה שמונו אכמנים בלבד שנ על פי התו אשר יורוך טבח שיודע הטרמות האן וחרי הוא בחזקת כשרות מותי כן לשחום ולבדון לעצמו ולמכור וחין בזה חשש שעד אחד נחוק באיפורים בין יש לו הניה בעדותו בין אים לו וכבר ביארנו שאין לונחן בשר משבח ששוחט וכודין בעינוע בחוצה (ארץ או בארץ ישרט בזמין הזה שא מס הוה מומחה ואסיצאת טר מתחת ירן מנדין אותן יעבר

אותו זאינו חוצר לכשרותו עד שילך למקום עאין מכירין אותו ויחזיר אכדה בדכר חשוב או יוציא טר לעצמו בממון חשוב (3)

כלבהמה או מיה או מיר מות או כגן בהמה שכפלה ולא הלכה או שנטרכה ביד מטרכות או כגן בהמה שכפלה ולא הלכה או שנטרכה ביד חיה ואין ידוע אס האדים הכשר ככגד בע מעים או לא האדים או שנהבסה גולגופלה ואין ידוע אם הובה או מיעוטה ן כיולצ בדברים או אם היה זכר ושהה שנים עשר חדש הריזה מיזנת בדיא כשאר כל הכהעות ואם היתה נקבה עד שתלד כל הבצים שלי בזכר שנים עשר חדש ובנקבה עד שתלד כל הבצים שלי פונינה ראשונה ותלען שעינה שניה ותלד ואסור למבור ספן פיל זו לגוי בתוך זמן זה שמעא ימכרנה לישרא

ב כל בהעה אוחיה או עוף בחזנת בריאים הן ואין חוששין לה בשעא יש בהן טל לפי כשישאטן שחל כש איק בריכן בדינה שעא יש בהן טל לפי כשישאטן שחל כש איק בריכן בדינה שעא יש בהן אחתמן הערכל אא הריה, בחזנת החר עד שיולד לה דבר שחוששין לו ואחל בודנין על אותו דבר בל בדי ב' כיפו שבן וואחל בודנין על אותו דבר בל בדי ב' כיפו שבן שעט פונד, כפלה הבה א בודנין אותה שעא נתרחנו א בריה פינד ביום שואות מרחנו א בריכה אותה דין או מרן בה רומח וביינא בהן ונכנם הכה אותה דין או מרן בה רומח וביינא בהן ונכנם הולה חוששין לה שבריבה מתיאה בנימן בנימן וכנפון שואות ביון או מרן בה רומח וביינא בנימן וכנפון שואות ביון או מרן בה בדינה לכבד כל החלל הול

או לפים הלב או לורדה בין שהיה החום מן המם שלריאה בין שהיה מן האשן ואל היה כחום השערה אוסרין הותה וכן ולדה שלמצינת דבונה בכיסה תו חופו יוצה מומנה. לכיסה אופרין אותה וחופו היוצד מאזן לאזן שלא עלהפדר אוסרים אותה" ה יש מקונות שננה גן שאם מיצאו הרכה מין האוצן לבשר ולעקם שביצלעות נהקרלא דבונה לשונים אוסרין חותה ואפא מרי שלב מן האוסרין ואני מן המתילין ומיעוט מקומות מתורין אל נדבקה בעצם לבדו ואני לוסר" ויש מקומות שנופחין את הריאה שמא יש בה נינב ורוב המקומנות אין טופחין שהרי לא כולף דבר שגורם לחשיש ומעולם לח נפחכן ריאה בפכרד ובמערב אא אם נולד פנו דבר שחוששין פו ודברים או כולן אים עלפי הדים לא עם המנהב כמן שבי חרבו ומעולם לא שמענו במי שבדין עוף אא אס כולד לו חששי ו מי ששחם את הכחמה וורע את הכש וקודם שיבצון הריאה בא כלב או מי ושל את הראה והלך לו כרי זו מות ואין אונברין שמא בקובה היתה שאין מחזינין איפור לא הרי היץ פחזקת התר עד שיורע צמה שרכה וכשם שחוששין לנדום העוח ולשדרה וכיוצא בה כך לא נחוש לריוחה שאכרה ואין בזה מנהג שרבר שאינו מצוי אין בו מנהגי נא הגוי או הישכאי והוציא את הראה צודם שתבדין והריהיא קיימת כופחין אותה ואינב שאין אכן יודעים אסהיך שם צמחים או לא היו מנפע ששום המנהגי

יש מנומות שמנהם שאם יוכטאן מרכות מלושלות מוליאה

ל לפכך ריאה שהעלת צמחים או שנמצאו בה

מרכות כמו חופין תלויין ממנה ולזוק או ללב או לטרפש

הכבד חוששין לה שמאכין בה וצריכה בדיקה וב, אם

נמצא בה אבעבוע מלא לחה חוששין שמא עון לאפן

שאם נמצאת הריאה תלויה בפרכות כמו חוטין תלויין

אסהיו מן האם שלריאה ולדוכן או שהין ללב או לטרפש

הכבד שחותבין הפרכא ומוציאין את הריאה וכופחין

אותה בכושרין אם כמצאת מוכה של ואם לאומבעבע

המים הרי היא שלימה מכל כנב ומות ופרכאין לא היתר

במיום נוף או שמא עוב דרום העלין בלבר ומעולם

במיום נוף או שמא עוב דרום העלין בלבר ומעולם

לא ראינו מי שחותה כול ולא שמענו במיום שעושין בו

(46)

אעלפ שאיש דבונות לא לדופן ולא למצום אחר אומתין חותה ודבר זה הפסד גדול ואיבוד למנטנם שלשהל ומעולם לא נהגו זה בערכת ולא בספרד ולא נשמע זה במערב ודין ראוי לנהוג במערה זה לא כופחין אותה בלבד אם כמצאת שליננה מן הנצב הרי זו מותרת

פרק שנים עשר חשוחם אותו באכינה וחשוחם לונה של אותו ואת בעו לא תשחכונ ביום אחד ואיכו חייב שא על שחיפות האחרם משנים לפי אם שחם אחד משנה ובא חבומו ושחם אתחשני חבירן לונהי ב איטור אותו ואת בבו כוהג בכל מנום ובכל זמן בחולין ובמונדשין בין בושים לותכלן בין נושים שאיין ניופלין לכי הראשון ששמט בעורה והשני כחיץ או הכחשין בחוץ וחשע בעזרה בין שהיו שנהן חופן חו שניהן לישים בין שחוה אחד מכן חוכן ואחד קדשים זה ששחם אחרין לוכה מנשום מותו (אות בעו אין אישור אותו ואת בכו כוהג את בשחים ה בלפר שנלה תשתטו בשחיםת שניקוחות החימות אבל אסנחר הראשון או נתנבל בידו מותל לשחום השע וכן אם שתם הראשון ונחר השני או נתנקל בירו פטורי חרש שוטה (ני) ששמשו בינן לבין עינאן את הראשן מותר לשחום שני אחריהן שאין שמישומן שמישוב השוחם את חלאשון וכדי הוא פפן נב אפור לשחום השנ ואם שחם - שקימה שאינה האוים לאפילה שמוחשחים

ביכל ראשון ששחכו חולי בעזרה חו שור המוצלועגלה מתבנו שחרי נתחייב בנפשן ואם התרו בו משום חותו את בנו ולה התח בו מנשום על לונה" ן אין איקור יותו ואת בעו נוהגאא לכהמנה טחורה בלכד של ושור או שק אותו ואת בכן לא תשח לן ביום אחד וכוהג בכלאים ביצר עבי שבא עלהען ושחט העז ובנה לונה אבליעו בא על הצכת אפור לשחום אותה ואת בנה ואם שחם אימן לנינה פרה ובנה אפרה תורה לא צכיה ובנה" יתר בתהצביה הזאת עלבה וילדה בן שחי את הנקנה בת ישביה הזחת וחת בינה לונה וכן כלאים הבא ממנין כבוש ימין עז בן מן העז עם הכבשה צין מם הכבש עם מני ונה משום אותו ואת בנו" ה בנותר לשחום את ונגעוברת עוכר אבר מאמו הוא ואסיצא העובר חי וחר שהנטתה זהפרים על בכל זכוע אין שוחםין אותקום ויחד ואם שחם איכו לוקמי ם איפור אותו ואת בכו נוהג בנקיבות שזה בנה וצאי ואם כוצע שזה אפג משואין שוחטין שניהן ביום אחד ואם שחט איכו בונה שהדבר ספק אם בוחג בזכרים אן איכן בוחג" השוחש את הפכה וחוב שחם שני בניה פונה שת מלצות שחט את בניה ואחל שחטה לונה אחת שחשה ואת בתה תאתבת בתר פונה שתים שחבות ואת בת בתה ואחם שחט את הפת פוף אחת בין הואבין אחר" ב שנים שלנסו שתי בהמות זה האם וזה הכת ובאו לדם זה שלווומאשון . שמום

W.A.

ואם לנח חייב לשלח ואם לא שילח לונה שאין עשה דוחה את לא תעשה ועשה ואין עשה דוחה עשהי בי חמנדיש עוף לפדין הבית וכרה כנידו והרי הוא מנירו ומצהו רובץ עלהאפרוחים או עלהבצים לונח הכלומביאן לידי הגזבר שאין שילוח האם כוהג ל במונרשין של ואת הבעם תנף לך ואין אן שלו עוף שהרת תתהנפש כטור מלשלה מפע שהוא מצווה להביאן לדית

ים לין אותו" ברק ארבעה עשר

שחיםתחיק בגהותה ועוף פהור של חשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל שפך אתדמו וכשהן בעפר לפי חייב לברך קודם שיכסה אחר הלילה כיצד חרי ששחם האשון בתחלת לל רביעו ביד משר נדשבו במצומן ובשאינו מזומן לא נאמר אשר יצוד בא ישחום חשב עד תחלת לל המנשר שחם הראשון בסוף יום רבישי קורם בן השאשות שוחם השני בתחלת לו שידבר הכת בהוה וכוהג בחונין ואינו כוהג במוקדשים בפוף יוס רביש לורס כן השמשות שלנילי חמישי לא ישחו בין קדשי מזכח בין קדשי בדק הבית ואם עבר ושחפין השני שר ליל שמי ואם של הבית ואם עבר ושחפין השני עד ליל ששי ואם שחשבינם חמשי אינו צונה" בינו חייב לכטות שחש חיה ועוף ואחל הקדישן אוליניש פרק עורשה עשר הלונח אם ותחדם חייב לכחות ב כנאים הכא מבהאה וחיה ושחש הבשר בן בריה שהיא לפן בחמה או חיה צרי לכסות ואינון

ונירן ג חשוחם לחולה בשבת חייב נחחר

ברך ברכה אחת וכקוי אחד לבולן לסשניענרב באנים אם

ראשון והשני ימתין למחר ואס קרס חשב ושחם שנה וימנתין הראשון למחר ובחרכעה פרצים בשנה המוכר בהמה לחביח ערי להודיעו ולומר לו בכר מכרתי אמה או בתה לאחר שישחטוה כדי שימתו זה האחרו ולא ישחום עד למחר ואוהן ערביום טוב האחרון שלחל וערביום טוב הראשון שלבסח וערב עצרת וערב נאש יב ברץ בשרחה זה שלוח בחחמנה נחפץ לננות וחיה בפוף היום שחוקתו שהוא שוחם עתר אבל אס היה ריוח ביום אינו צכי להוציעו שמא לא ישחום לא למחר והמופר את האם לחים ואת הפת לפני צרי להודיע שוראי ביום אחד שוחטין וק כלביוצד בזה יום אחד האנור באותו ואת צנו מיום הוער

מותר בחכילה ולונה על שחישת האם של לא תקח האפר מותר בחבים ומני עבשו לחנה לונה ואם שלחה ושבת ום השוחם כלאים או קכן ביום פוב מכפה אחר שלנחה כפור וכ כל מצוות לא תעשה שנותנה לעשה בחריום שבי ל השוחט עובות ועיני חיה במונום אחר חייב לניים עשה שבה ואם לא ניימו לונה בא אחר וחשף את האסמירו ועלחה או שברחה מתחת ידו שלח מדינה

4868 NITH אבית האנק עריף אבית

שמו מראה דסחים לכשות ואם לאו פשר מלכשות כתערב ביין אובדם בהמה רואין אותו כאו הן מים אם אפשר שייראה מנראה הדם שחייב לכם ותלשיעור שה שן היה מים חייב לכשות הכל נאם לאו פיור מלכשות כסמו ונתגלה איכו חייב פעם אחרת בשתו הרוח אינו ינהי לכסותו חזר ונתגלה אחר שכסתו הרוח חייב לכפות' דם הניתל ושעל הפכן אם אין שם דם או הנא חייב ביים ה שחט ונבלע הדים בקרקע אם שומו ניכר חייב לכפות ואם אין רשומן ניכר הריזה כמני שכשתו הרוח ופטור מלבקותי ל איןחייבלקוי אאדם שחימה הראניה לאכילה שנאשר יאכל לפי השוחם חוצי בעורה או משוחם חיה עוף שנגמר דינם לפנלה נחשוחם ועתנבלה בידו פשור בנלבטות וכחרש שולה וני) ושפור שעחטו פום לבין עצמן אין הייבן לכסות דם שחיטת ז כסנה מנפסי) בנפסי בעפר בסיד וכגבטים בזבלדן ובחולדן שאין חייצר צריף ל לכתשון ובשחירת אבנים וחרשים ובנעורת הפשה הדוה ובנפורת חרשים הדוה ובלבינה ומכסית ומגופה שכתשה כלאתן עפרה ה אבלחפכבי עלוכם או בשהן מאפנים אין זה כשוי של בעפר לפיכך אין מפינ בשבל גם ובחולגם וקמח נפובים ומורים ושחיפו כלי מיי रेटा प्रमानुकी संगु पटा तार सामनीतृत नर्मत प्रसादवा रह

מפני שנורא עפר שנ ועפרות זהב לו ונחניעו אשר פו מכסין בשחור והוא כיח הכבשן וב לוכנירת הפסילים ובאכר בין אפר עצים בין אפר בגדים אל אפר בעיר שנשוף שהרי נווער מעפר שרפת החטמת ומותר לכסות בעפר עיר הנדחת" השוחט צרי שית עפר למנפוה ואחם ישחוט ואחל יכסה בעפר אבללא ישחום צבל ויכסה בעפר ומני ששחט הוא שיכסה של ושפך את דמן וכסהן ואס לא כסהו וראהן אחר חייב לכסות שזו מצוה בכני עצמה ואיכות לויה בשוחם לבדו" וכשמנפה לא יכסה ברגלו אא בידו או בסכין אוכל פפי שלא ינהוג מנהג צשיון במצות ניהין צשיות עלו שמים חכבור שא למני שינור בחן ברוך הוא והצילנן מלמנשט בחשך וערך אותן ער לשראלישר המנעשים ואור באורות שניבות היושר של שה לעשר בדן וקוחוא אומר כר למגל. דפרוך ואור לטעבת:" מוכיקו

ויהי כחדש הרחשון בשנה השנת באחד לחדש התפ הי ל המשק י קאו בו מוס התם המשק לו מיום הציב נחשון בןעמינדנ בו ביום נתרמה תרומה" בחהלמועד מנין כמי קצ ויזרה א משה וירב שש מאה לעועד לאנו ופע ליה ארס כי יוריב מכס זרב לש" ושחם אתבן הבנר לפעש" מנין ששחיםת חולי לולת בשנת הארבעי כמי קל ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחר לחדש דבר משה אבעישרא ככל אשר צוה קאותוה אמר להם קרב יום מותי כלמי ששכה דבר יבוא וישנה וכל מי שיש לו לפרש יבוח ויפרש וצמח כחן תנול שחים צושים בלכץ ושחם קא הלכותשחיםה ולם יצול הלכות זביחה ואא פאפץ וחחר שליחה ושחיטה קות מתראדף את מענה ותחד" שחיטה" לבחחה והי אמאתת שחיואן ותלכייתה ותלהה מידי שומאת ככילות כמי קא ושחם אתב, הבזר לפנצ" וקו ולפי תדרתך שמוגד ושמוגד׳ שמוגד הןששחה" והלא אואה הואמוגד אי ואבשאובוד אלי לא עלה ולא פבב לוגודה וחו עלה וגוד כל מוגור כמי אל על ואך אכראהין אקטעילה ואקומער לשרעיה על מח וכר פיאקחערה לאולח מכלרהג כיאפרן אראבע משהדי אשרחי ואעלם אואמוגדי ינושם אינומים עלטעול ועלטאר באר ואינוער ישאיאולוניים לאינוניים עלו שעול חות הוצש ואופנים ואתשים וחשובים ומלאפים ושרפים וארים ובעולהום ועאם אתפלתך בלגל ערבת יבלגל חמשלות ושבער בלגלים שולי הן שבתי עדן מאדים מומה כובה בוכב לכנה דימן לה שינם חבבל "ועלם

פירוש הלכות שואיכוה מאי פירוש הלכותי שייר תחתלת מן אלגה אעבראשיה מן קו ויתחלך חכוך את האחים ומן קו את הלהים התהבך נח" וכין קו ויובר ל את הים ברוח זיי עזה ומוקו הליכות עולם לוי ותפתלרג חיצא פשולנה אפריאניה מקו כהלכת בנתישראי ומקו בהלכתא קדמיתא דהותא משין ליה׳ והדה שפייר הי שאחכאם כמיקא פמשפש הבכותישה להי לסקא הלכות שחיטה ונס יצול הלפות זביחהי אגואב אעני אן לפן שחיטה וזביחה סוא בל כאן אווצ אתשריע בלפן שחיטה ואעלם אן אמצוה אאולא פי אשחיטה הי שחיטת קישים וכן הלה שמצוה נהל בשנה שעה באהל מועד ונהל כנלהא מעהא כשני קא ושחם את בן הבנר לפני יו" ואוני שחישת חולין כנולת בשנת הארבונים ולם ינול נולה אישהר כאחלנא בנקל שחיםת קצשיסכתי קנו כאשר צויתר אנמד שנימוה משה עלהנה ועלהושמ ועל רוב אחד בעופורו שנים בבהמה ובחיה וכן פפרי מה מונדשין בשחישה אפחונין בשחיטה ימנין אן שחיטה וזביחה שוא למאתכהר פי שחיפות קדשים לפן שחיטה וזכחהי כלפן שחיטה כוצי קל ושחשאת בן הבקר לפני ניחדי שכץ פישעולה ולפץ צ׳ שביחה פמי כל ושבחת שלמנים ואכלת שם" ותכבר כי שחים, חושן איצא לבץ שהי וזכחי בלכץ שהי כמי עו הצון בנר ישחם להם נמצא להם" ולפין זביחה כמי קא וזכחת מבקרף מצחוך" ומני) ששחיטת קישים מלת בשנה שנה כמים

אצמהרה וה, אכינה ואמעע ואנים וארוב ואלעם" ואמתכיול ואנדועיה שנווה אלי תחפק רפום שמחמומאת בער גיבתהא ען מבחשרה אחוחם אני אררכהא ותלכנ בעלהא אי בעץ יואטועי הי אקוה אלי בהא יתשווק אונסאק לשי אח מן יפרהה מוש דאך אפולב ואהרבוארחמה ולקשחוה ואשפנה ואפגיה וגיר לאר" ואטחשר הי אצווה אמוגורה לאושאן אלי בהא יעול ובהא תכון ארויה ובהא ינוני אעלום ובה יאוים בין אנבית ואגאל מן אחפעאוהדי אמשעיל מנהא עמל ומנה ניניי פאעמל ןמני ואנה ככרי" ואנירי הי שווה אדי בהא יענם אמנקאשי מוגודאת אביר מתליירה על מא עלה והדה הי אדי ולמאח עלום באטלהן "ואמהע הי אניוה אף בהא ינתע אמהן מתל אנגחרה ואפלחחה ואשב ואמלחחה" ולפכרי הי לצווה אלי בהא ירוס לאנפאן פי לשי אלי יעמלה חין מא יריד אן עמלה הלימכן עמלה אם לא" וא כאן מכן עמלה כביף ינבגי אן יעמל ושעם שאחהי הן מערפה לחונור והו מערטה ובוד שלאה ואנה בל חפתה מח הו בסם ולא ישוכה שי פין אאגמאם ואנה ואחד בוחדה נום כמתובה וחדה בובה אי לאילד לה ולא נד ולא ישובה שי אמא לנן יון דאך שעלם מערכה אמלחיכה זהי שענול אמכדרור ווערפה מעאו שנכם שנישקה לי בחריהא" שקיפורי הי לכנה מוככה ממנום ששח חשיחן ושחחף חנבנים און ידבה ישוחי ווא לו שחו גבעות עולם חלהו יפה

לאסתקלאות אש ורוח ומים וארץ ומערן וכבאת וחיותן
ואנסאן ולמיביער ולהיולאי תנו רבים אין לו להיילף
בעילמו חוץ מארבע אמות שלהלבה יעני בדאך לשבץ
לעלם לאנחמל אעניבנול עלם הו אן יכן יעלם בלמת שאה
לאנסאן אן יעמלה כם למוגוראת לגיר מתניירה על מאהי
עליה ואעני בנולי עדמל הו לאעתיל פי למוד לטביעייר
וכבל לאנימאך בלגסמאיי הן וא לא יולד מנה אא מא
בה נוחם לגם ס פנף וחחסין לאבלאני וקו לל ארבני
אמות שלהלכה הוא יכן עלם בלארבעה לעלום
לעלם עמלי ואעלם לריאיי ואעלם לסביעי ולעלם
ללאחרי כאעלם אעמלי הו פני שריעה משה רבי עיה וה
מערכה אסור ומותר וממא ומהור וכסול ובשר וחייב
ולעלם לריאני הו מערכה לאעדאד ולאסאב ומערכה ומערכה ולאסאב ומערכה ומור ומותר ומותר ומותר ומותר ומולה ול מערכה לאחרים ומור מלישבע"

ואעלם אריואני הו מעברכה' אחעדאד ואחמאב ומערפה' אהנדקה והי אאשבא אהנדקיה ומערכה' חיחת לאפלאך אהנדקה והי אאשבא אהנדקיה ומערכה' חיחת לאפלאך וחדבאתרא ובאגמלה עלם אפנטיה ואמנד אדי ואעלם לטביעי הו מערכה לפים יאל בער לאפים יאל אפים יאל אפים יאל אפים יאל אפים יאל אפים יאל אולבעי חאר יאכם האור רלב בארד יאבץ באדר ילב ומנהא מערכת לנפס יקול או ואעלם אן אגדאלפס למסר לאחדי ואחמק ואמתליל ואנאועי וארבה ולמאפרה וארפנה ול החדמה ואמולדה ללי החדמה ואמולדה ללי החדמה ואמאלרה ללי החדמה ואמולדה ללי מתא ואמציים הלאמללאם "ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללאם "ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאל ואמללים לאמללאם" ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללים לאמללאם" ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללים לאמללאם" ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללים לאמללאם "ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללים לאמללאם "ואראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאמללים לאמלללים "אראם אנה לפומים אל מתל ואמאלים הלאום לאמלללים "אראם אנה לפומים אל המל אות הלאו אותר האומים הלאו אותר הלאו אמאללים הלאומים הלאו אותר הלאומים לאומים הלאו אמנים לאמלללים "אראם אומים לאומים אל המל אומים הלאומים הלאומים הלאומים הלאומים לאומים אל המל הלאומים אל המל הלאומים אל הלאומים אל הלאומים הלאומים הלאומים אל הלאומים לאומים הלאומים הלאומים הלאומים אל הלאומים הלאו

חמאבה מין לו הפורטים על כי הנכל כדוד חשבו להם על מין כל שיר" וחדב דמט על פו בדוד אתניבו להן זני זמנא לו די משבו להם על מין וז תפשר בלים "לישחוט לא שינחור וזר תפשר בלים "לשחוט לא שינחור וענר ולא שיאכל בלא שחים הלא שיאכל הבר מהה" ואחר כך יאכל אחר שחים בלי ובדינת הפכין ובדינד השימנון וחתר מיתה הבהמ" שלא לשחום אותן הברמי

הפיפשה וחתר מינים וביות של המונו וחת בנן לא נשחטו ביןם אחד" לפקל ושור ולם ינולשור לח כעשה ואו מופף ביןם אחד" לפקל ושור ולם ינולשור לח כעשה ואו מופף על עט האשון לליעדר שאותו ואת בנו יוהג נמונישן" ושורי לא חיה" או שה יצאן העוטת" ושור אל מנצו, שורי" אושה אל מנצת שה" או שה לרבות את הכלאים" אותו ואת בנו" אותו ואאי ולא אותו פפן" ואת בכו"מי שבנו ברוך ואת בכו"מי שבנו ברוך

תקקו תחשאני באזוב ואסהר ומן קו ויחטאהו כראשן ומן לו וחטא את הבית מה לי דשה עדופה" בעיק שח וזניף" אורנה זנובה" בעיק דה הנפש וליבא" אני אני אנרע לכיה עד דאעטי דעיה בעים לגערי שהייה חלבה דרפה הנרעה ועקור"

מענה לאך אכלחם אנה כריד אמונע אףי יפמל פיהי אחכאס שהייה חליה דרקה הגרעה ועינור" ולאך בעואר בשני הקימני בננה ובושם יי ואשחיבוה בעומר מני מן זו ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו מכלל שראשו מובדל מבתחלה תנו רבין אתקרי מתקום ששח אא ממקום שפח"יעני שן מולע עביב אצות וצה יי וכין אשחים ממצום שפח לאן אערון אלוארב וגיר אלוארב מבתמעה הצוך פי טובעת גדולה" וגאיה אשחיטההו תפהילאמות מע שהולה׳ את שול לאן ארוח אחיוחני יברי פי אערון תי מברא אים ולחמושהב ארוח באים סמני אים נפשיי כמי קא כי הרם הו הנפש" כלדאך כאנה׳ אשאיטה מן מוצע אגתמאע שערון לחתי יכרב שרוח מעשדם" יש מוגוד בקון היש ל בנרבנו אסאין" ומוצו יש צל ידיי ומן צו להנחים אוהבי יש ואוצרותיהם אמלאי אמלי יהשע בילוי עתיד הנוש להנחיל לבלצדין וצרין שלשמאות ועשלה עולמות מען ישי אמני לי שמעען בן חלכתא אין לך כלי שמנחזיק. בדכה ושלום אא תו שני נן עום צעמו יתן עי בכך אתעמו בשלום בכלל פי גמלמה מון בולכו בע איש חור מון לו כלול ביול אויך" ביפ אענים

שחישקש" ושפך" תנא אידך מני ששפך יכקה "ושפך "תנא אידר בעה ששפל יכסה׳ את זמן" לרכות את כל זמן ואם כשה מוצתו יצא ידי חובתו" וכשהו בעפר" מלמד שצריך שע עפרים עפר למטה ועפר למעלה ואאשארה כי דאר אבי הן בעפרי חעלם אן עובדי עו אנקמנו כי ארם אי תלהתר אנקאם מנהם מין יאללה ומנהם מן יאכלחולה ומנהם מן ישתעבדה באלי יחכלה נהאנה וקלתני וכל דם לא תאכלו ואף יאכל חולה נהמנה ונאתני לא תאכלו עלהדם" ושלי ישתנגסה אמנרנה באתשחר כה וקל תע והזית על אהרן ועל כגדין ועל בטן וקדש הוא ובגדין ובטן וכגדי בטו אתו" לאונה לח יצור נרק מן אחיה בוגה מנחפה לעו עום לאן אודי כאנו יעבדות אמרנא בתודיכה וספר דמיה עלי אמזכח" ולדי כאנו יציבוה נהינא ען תקריבה ואתנרנא בתגטיה המה" פאדי כאנו עבדות אבהמה ואבי כאנו ינרבור אחיה" לאנהם כאנו יפתבחן בישך לאנהם כאנו יניבו אאקור ואחזיםר ואחיואניות אברייהכמי זכר ני טמשק יוכיאך אמרטו כתנריב אבהמה ללה תעונהיניו ען תנריב אחיה" וכואך לא ינרב עוףשלמים להן ששלמים שהפל שלם בו האינעורין לשם חזה ושון נכהעם והצשר לבענים" שלא שני האם על הצעם של לא תנף האם על הבעם" כיינרא נ) זפור וכו בינראי במאורע לא במשומן יעני פי לעארין אמתפן לה פאמהיא יין מפלמנים של על גבי בעל חיים לא נאג אפרוחים או צעים ולא

אחרין יצא זכר שאין בנו כרוך אחרין" אתו וחת בנו 'אשום כנו ואותו אחתיאטא ואבעארא איאך ילכח אולר אעאס לאם" לא תשחטו חרי טאן שנים בשחיפת שנה הנא האיסור" אבל אם נחר הראשון או נתנבל בירו מותר לשחום את השניי וכן אם שחם הראשון ונחר השני או נתנב[בידו כטור" אא בשחיפר כי כלאהמא לאנא נטלב אותבון אשחי כש ואן יכון איבאח כשר ולו גא תחרים מש בב אברי לאן אחעל מענה ישחיטה שאינה כאויה לחבילה שמה שהו. לענין אותו ואת בכו לא לעטן כפוי הדם" כעלל דאך השוח אותו ואת כנו ביוט אחד או השוחם חולין בעזרה אן שור הנפול ועבלה עלופה ופרה ארומנה הני זה חייב" לאן אלביחה האבתה כי נפסהא ולו כאן חלאם מן אחד הדים אאשיאי לכסות דם חיה ועוףשנ אישאיש מבכ ישכא ואן הגר הגר בתוכם אשר יצוד עיד חיה או עוף מעד יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר לס כבר לפינה איש אוש ללא תלן אנה לא יכסה לא הער" אוני היוכש או הפוצח או הנית לו במתנה פלא נאתנ איש איש לרבות כולן" איש אש אין מיעום אחר מיעום אא לרבותי וכאן לרבות הנשים" מבני ישרא כמשמעוני ומן הגר או הגרים הגר לרכות נשי הברים" אשר יצוד" בשחיכו מזומן" עיד במיומץ" חיה" טהורה לה למחה עותי טהור לה שנא" חשר יחבר כרט לשוחם ונבעשת של והשוחם וכתבלה בידו והשוחם חונן בעשרה וחשוחם בהכנה חיה ועוף שכגמר דיבם לפכלהי ופן שולה ונש ששחלו בים לבין עשים פלאו אין חייבין לכסות בה

ועופי פעל האבע לראין שלא לשחוט אותו ואת בכני ביום אחדיי פעל תאבע לללצי שלא לנח האם על הבעם" בעלתאבע לכלה לשלח האם אם לנחה עלהבנים בעל תאבע לכלקי ואעלם אן תכראר לאמר ואנהי עליאחד ארבעה ונוה אני לאחאכיד ונעלם שלינב'ואני לאיחדרי מעני וחמי לתכמע חבם שמעוה׳ וממי ליתעלם מנה חבם אכר מן מצוה אכרי" אמי פאתאכיד ולעינם של נכ מתלשטת" ועוֹזיי וחתי לדי אדה מענה מיתל קרא יתירא שויי פי לאורכללות אף. לחפני ואתי פתכמיל חכם אמצוה מתלנו בכהנים לא ינרחו נרחה ברחשם ונל פישרא ולה תשימנו זרחה בין עיניכם למתי שה זרחה האמורה בכהעם לחיים על הראש בבין דעים חב נרחה האמורה בישול לחייב עלהראש כביןהעינים ואוצי ליתעלם מנה חכם אכר מן מינוה אלבי הו לו תני ולא שם אהיהם. צל חם אינו ענון לטמח תנהו ענון לסבוליום ששימשי וביאורי ביאן מן צו הואיל משה כאר את התו הזאת לאער ומקן באר הילצ"

מצות עשה פרך האשרן שישחום "לם מל מצות עשה ולם יולורי מעשה עשה ולם יולונשה מצות הואב לפי שהתלמוד מביא לידי מעשה ואין המעשה מביא לידי תלמוד של ולמדתם ועש יתם" ונאמי ולמדתם אותם ושמרתם לעשתם" מעע לצך אן אעלם יודי אי אעמל ולים אעמל יודי אי או אעלם" שישחום לא שימור לא שיחכל אבר מקרחי יוער ולא שיאכל בלא שחים ולא שיאכל אבר מקרחי אצות עשה שישחום היה לולומר לשחום שול אל מין לא לילי א מצור מעלק בא הלתיאר לאן אמצות חובה וושות ודומר לישות מובה וושות ודומר לישות מובה וושות ודומר לישות א

כאמברלעץ או עלהארץ אא שרבר כהווה" צפור להורה לא טמאה " לפטך זורשות היתיד" בדרך זורשות הרבים" וחל בים של הכווץ בים ררך" בכל עץ למשמעו" אועלהאוץ לרבות שיחין ומערות ובורות' אברחים' לא מפרחים בצים לא מוזרות" מה אפרחים בני ניימה אכבצים בע ניימה" יצאן מוזרות' חומה בצים צריבין לחמן יצחו מפרחיץ והאם אפטר" רבצת" אם כנטה נוגעות בן חייב לשלח" ואם פֿא היו נוגעות פיור מנשלחי על האפרחים או עלהבצים" אב על אפרוא אחדאו על בצה אחתאוב לשנה" לא נאני אפרה או בינים ולא נאוג בכלעץ חו על הארץ אא שדבר הכל בהווה" יעני כי אממר אובור אמכחרי לאן אבזל לטיור מא יביל אי תששו" לא תוח החם על הבנים" הרי לאו שניתקלעשה אם לנח חייב לשלה ואם לא שלה לונה" לשלה האם אם לנה עלהבעם של שלה תשלה את האם ומתהבעם תנח לך" שלח׳ הי לפצה׳ מציר ואמציר ידל עלי אנולנואכתיר ואתרביר ואתאניה ואמאיני ואחל ואמסתקבל אלי ייל על לאך אנה אלי שלחה וחזרה אל מרבעה וחמשה פעני חייב לשלחי ואת הבנים תנח לך" ומה מכניה צלה שהיא באיפר אנניה תנו למנום יארכון יוציך צלוחומר על מצות החמורות שבתני מוש ליוך יעני לחן שניתולעשו הי ששפחה ואפוחה ואנים ואעוללותי ואעלם אין המש מצות שלהלבות שהי מנובא אלא וענהא אכנות לצחום ואחל יאפל פנל תאבע לראי לבפות דם חיה

באלי חובה מתלשתפלה ושתבלין ומוכב ובירהא אלי לים להת תנוצק בשילא לעשות עלכלפעם ורשותי הי מחל שחים ונלינת ידים חד הי מעלים באלתיא חר רצה לאכול פת נושל לא רצה אינו נושל ודומה לרשותי הימהלשציצית ואמזוזה ואמעקה וחעפכן חייב אדם להשתדל להיות לו דבר החייב במצות נאם לח היה שו בבשורי וללאך כאנל לברכה פיאדבאחה על השחיפוה לכונה א מדבר הישות ולוסת הי לשחום כמני באן לשך פי הלבות כרבות עם י מישרצה" ולא כל הרוצה אי ישראי כשר היודע הלבו שחיי ישראיי להודיא את הגוי וחמשומד "כשרי להוציח הכפוצ) והן חוש שולה ונלי) ומשומד להכעוש" ואיזה הוא משומד להכעים החוכל נבילה להפשק "ועובד על להכעים ומחלל שבת בפרקסיא והצרוקיין (חביתוקיי)" שיודע" יצא מי שאינו יודע הנפו שחי מאיניו חלפו שחיי הן שהייה חלדה דרפה הבימה ועיצרי לאכולי לתנאבין לה להשחתה לימנה תו דרך חרץ שלא יאכלחרם בשר אח כהזמנה די לח לבריח לחכול בשר מציל שבת וחם עשיר כדי לחכול בפטום חופצי בעור הו אלחם והי לפינה מרכבה בא השר יענ של הפרפראות יריד בה אשרף אחצבאג" בשר ולא דם בשר ולא חלבי בשר ולא גידים וזרומות כמי צל חע כי תאוה נששך לאכול בשר ואמרת אוכלה בשר בכל אות פי נפשך תחבל בשר" בשר ולחדם מענן תחרים אדם מוצו כינעי כל בשר דמו חיא כל אוכלן יכרת' עונש שמענו החהרה מישו ותרים שחלב אן קן כיכל אוכל הלב אן הכהג חשר יצריב תל וכלדם לאתחכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה אי כם אדם יניקם מנה בכרת ומנה במלצות ומנה במפנירות אורה מנין מל בניםלב שורי וכשב וען לא תאמני בלחלב ומעה אותרי בלרי בבכת 'חמשה דמים שחייבין עונה כית לב בלני שור וכשבוען הרי זה ברס אין בכלל או אה בערם

דם שחישה' דם נחירה' דם התזת הראש" ועלדם הכנום בתוך הלכי ועלדם הנזה כל זמן שהוא מנות ויוצא" מטן אמשארה אן חמשה דמום אן בכרתי לאנה גא ביהן דכר נפש במפ"ראת אתול כי נפש הבשר ברם היא" אב ביהדם הוא הנפש" שלג כי נפש כלבשר דמן בנששו הוא" אל כי נפש כלכשר דמו היא" אה כי הדם הוא הנפש" ואדי במלקות דם חות בתחלת הקור צודם שיתחיל לנלח" ודם השוחת בפות הצוה כשיתחין הדם לפפון ודם התמעות ודם האוברים כבון דם היחול ודם הכלות נדם הבינים׳ ודם השתכנה ללב בשעת שחים בייודם הנמצא בכבר אין חייבין עלון כמת אבל האוכל ממנו כזית לוקה שנוכלדם לא תאכלו ובחיוב כרת הוא אוני כי נפש כל בשר דמן הוא כל אכצו יפרת איכו חייב כרת אא על דם שהנפש יוצאה בו" איזה כנוק ואיזה הוא מתכנה" הכנוק הוא העומר בטבעו ואינו קרוש יעני יוגד מאיעי והמתפנה הוא המתכנה ללב בשעת שחי והוא הנרוש"

וצוש הו שגאמר מון קו וזכח בלינה תרג ילושלמי וקורשא בלינים" ואף במכת מרדותי דם האדםוחדי שיעור ולם דגים והגבים טומאים ושקצים ורמשים" ואנה מותך" דם דגים וחברים מחורים אם כנשו בכלי ושתהו מות" בשר ולא חלב מטן

אין ביא אבר השווה בשור ובככש ובעץ"יצאת איה שאינה שווה בכולן כל חלב שור" "צאת בהמה טמאה שחלבה לכשרה וכשב שלאת חיה בין טמאה בין טהורה שחלכה ככשרה: ועז" יצא עוף בין טמא בין טהור שחלכו כבשרו" שיכס אחלב ינקפס" ליל אופאס" מנה בכרת" ומנה במלנות" ומנה במלת מרדותי ומנה מותר" כלדי בכרת שלשר חלכים שחיבין עליק כרת חלב שעל הקרב ושעל המסוקי ושעל בית הכוחות" ויש שם חלב על הציבה עקום כמו נשת והו האקור לאנה מעשא חלב תותב יעניתוב שבשן תרגום כי הוא כפותה לכדה היא שמלתו לעורן במנה ישכב" ארי היא פסותיה בלחודה היא תותביה למשכיה במהשכו ותכיין ט מקכת שגנות אנה בכרת כמי קול בד שהורין ושגגו עלחלם שעלחציבה שהוא מות מריאו מצריביןש מפע שהוא בכרת' ויש שם חלב על הציבה ענום כמו צשתוהוא האסור" לם צא והו האסור ולם יצול נהו אפור "לו והו אפור פס נעלם מא עונשו הל ברתחו מלבות בלדאך נא והו האפור לחייב עלו כרת והו אלי יסמונה אחכת של חצא וחמצים וחום משוך כמו יתר והו מנת והו שף יסמונה אחכונ ז (בר חצא ובר חמצא ופי דשר נלו יפה כח הבן מכח האב שהב, ודבר מפורש וש פאחלב ובפירוש במא עאר כיה תעלם מותם והאב אינו שותם יוחוטין שבחלב אסורין במכתמרה פשלין בעין תעלם ואמי בפירוש במא עאר כיה תעלם מותם והאב אינו שותם יוחוטין שבחלב אסורין במכתמרה שעלשתי הכלות מתשמע שעל הכפלים אחר הכתוב שיני בשר ולאגידים" שיכם שניים בשר ולאגידים"

מבפעם חייבין עליו כרת והות החלב שעל הכשלים

והוא החלב שבין תפקוקלות והו יקציה תרבה דאוני

בופתא יענשחם שפלף ושלי במלקות חלב הנפל

בלבד" ום נפלשלשלשת מיני בהמה טהורה חלכו

וארי כמרדות שתי פתילות וחצי שיעור" ורחש המעי

הממוך לציבה שהוא תחלת בני מעים שצריך לגרוד

החלב שעליו וזה הוא החלב שעל הדנין שחסור והן

שלי נאו פיה של בריש מעיא באמתא באעי גראדי

ואף הו מותר" שמונה חלבים מותרין חלב הלבי

וחלב המעים והן חדנין חמלופסין"והיתר" והאיה וחלב

קביבין" וחלב השליל שלח כלו לו חדשין" עלה"

אים ואתלבואנבלה" ודאך אן שחום אבען תשבע

ותפסד שהצים ותוונד רוצו באלדא לזגא ושחרן מאן

אוולא כהא וכושף אדם ואמיותה עפרה אהנם רדייה

אגיד ומעלום אן שטר תחלת נכלה היי לם קשפישרם

ודבר מכורש ועל פיאחלב ובפירוש"דבר מפורש עאד

לא שבתוך הכקלםי שעלשתי הכליות נחסר לא שבתוך הכלי איב איפחם" מנהא משום חלב" ומנהא משופדם ומנהא לא שבתוך הכלי ומונה מולים שבכלם ומנהא משופ עצמו" בלף משופחלב" המשה חושים שבכלם ומנהא

ואינו לנייך (חשט אחדיוי והלב שבעיקרי הידכים שלשה מוחימין יושעם מן השמאי השלשה שמוקרימין

העוני וחלב החיה "וחלב שהכשר חופה אותו מכל

כבשרו נהאוכל מחלבו כזית לונה משום אוכלגל"

במלת

לירו מות הנוסם" וסמין" מנה משום חלב ומנה משום דם" eft משופחלב נרום שעל הפחוליונרום שעל הכדלם" וקרום שעל הכליות' כל לואקורין משום חלב וקרום שעל זיי הטחול חיבין עליו פרת ושא כ הקרום אסור ואין אייצין עליו ברת' ושני הרומותיש לכליה העליון חייצין עליו כפת כחלב שעל הכוליה והתחתון הרי הנגיצטאר הפומנת ואוטין שהן אקורין ואין צהן פרתי ואדי משום דם מכום שעל המוח שבקדקד' יקרום שש הבינים הכל אסורין משום דם ברמנה חיה ועוף צהמה שמורה לא שמאה' מית שהורה לש שמאה' ועוף שהור לא טמאי צהמה שלשה מיני בהמה שהן שורשה ועד ומיני מן כגון שור הכר והעריא שהן ממין השור והן כשרים לקרבן שני שצעתי עולות אלים וחוצ מריאים 'חירו שבעת מנני אור שאן איל ועצי ניאמור ואיקו ודישון ואאו וזמר ומיניהן אקרם והפרבוד ועוראין לומנין ידוע קאו זו שליט בעולמו יודעשעופות הטהורים יתרמן הטמאים לפיפף מנה לך כי כותי צטמאים ופראמרו יל שליט בעולמויורעשה בהמנון והחיות השמאות יחרתן הטהורות לפיכך מנה לך הפתי בטהורות במאי דאתאמור לעולם ישנר אדם לתלמירודרף קערי דבר מועט וענן מחובף יעני בלאפוגי ל יחנמן מעאני נחירה' ושחל כף שפלי אחרשחיטה כש׳ ובריקת החפין

ופף ירת השימנין של ודפחת משנט דפי רבי ישמעון

מתכדל כל אחד מהן לשנים שנים"והשנים שמש השאא מתניצון לשלשה שלשה וכולן משום חלב"וחוטיה אחולוחוטי הכליות אי אקורי) משום חלב" ואדי משום דם" חופי הלב וחושי היד וחוטיהעוקץ"יחוטיהלהי התחתן שבעד הלשן מכאן ומכאן וק החוטין הדנין שבתוך הלכ הדנין כאו בית עכביש מקובבין זה בזה הכל חקורין משוסדם" וגדי אשום עצמו "ביה השה בלבד לם סמי גיד הנשה מפע שנשה מנומו ועלה" ושרח שה צענת אן נו נשתה גבורתם היו לנשים" ועלה לאך משום דאתה מלאכא מאחורייהו ונשייה לבידיה בתרויהן יעניבשני המדים" וזה הוח המלחך הממונה על התחוה ואמעני אנה לאהם יעוב חבי פי אוצע" ואעלם אן גיד הנשה אסיני נחסר לא שנכתב במנומו כאי גל דבר שנה י בינ ונפנ פשר זה ביד הנשה שפשל אסומן בכלישרא והו נו עלה אי ההכה והיה שם ואתנה לך את בוחות האבן והתנ והמצוה אשר כי כתבתי להורותם והי מן געלה' שש לנאות ושלש עשרה מצות" גיד הנשה נוקג בבהמ וחיה הטוחורים וחם בנבלות ושל

שלהן" ונותג צשלל" ושלל הו לבען לדי לא כל וחדשין" ונותג באונדשים בארץ לשים באונדשים בארץ בארלין" באונדשים בארץ בארלים באינדשים העוכלים" הישה הנחכלות" חטאת עסרארץ ושעיר נשיא" ושעירי רגלים" וחשם" ושלמי עבור ותנדה ושלמים" ופסח ומעשר ובכור" הולאי גמלה דישים העוכלים ושלמים העולה וחמש חטאות הנשיכות ואוה דישים שאים נאכלים" הן העולה וחמש חטאות הנשיכות והן פר העלם דבר שלמבור" ושעירי על ושעיר שאפירו או בם ופר כהן גדול ופר כהן משים" בשר ולא קרומות" או בם

STUNIAS F

לטוף פשניפת דם החיה אעלם אן שעור תעום לה ששחיטה מן מן בכור בעל מום בגדי רה שווה כמי קזרק את רמולא תאכל על הארץ תשפכנו כמים וקופי שנוף ושכל אתרמעו כסחו בעורר מר שפיבה האמורה צבכור צעל מום בשחיטה א נשפיבה האמורה בעוף צשאיטה בגורה שווה והוצות שחיטה בפולן אחתהיא מיניהי אלבותש איטה הןשהייה מלרה דרקה הגרמר וערור ופריקת הקבין וצדיקתהסימנין בכולן אחת היץ בכלל בחמה חיהועוני ומעשאחת היא יעני אן הפתרא ואחר שא לאן חערא ורבח רוב אחר צעונורום שנים לבהמה וחיה מילר איי לכנה בראיעבר כמא קיצין בעד' למה ה פשר בהמה בשני הפימנין' והעוף צסימן אחרי והצים בלא כלום גואל כהמה שנברא תמן חיבשה אפשירה בשני סימנין דגים שנבראו מו המים הפשירו בלאפלום עוף שבברא מרדך המים הכשירו ב טימון אחרייעני מוזאת ואמיון לתבתלטי ומנין שאנוף נפרא מרקך אמים של ייצרין להיםמן לאדמה פל חית השרה ואת פל עוף השתים ונא מכישרצו אמים שיף נפט איף ושופ יעופקי לפיכך השוחט צהמהאו חיה אושוף מברך תחלר כל המצות מברכין עליין קורם לעשיי תן חוץ מסני ב לגל שעריין לא כל ולא נעטור ולא נתקום דאי פתי לא אאן ילמימן משר קדשנוער דקליך לחו הולכך כר סליך מבפך על הטבילהי משיניהי קדושית מנות הולתני ה שולא מא לשוסדה ולפלא ה לרדיי ה פתי דל קרושים תליו פרושים היו יענאעתדלוטן לרדיי ה פתי דל קרושים תליו פרושים היווליי שיםי כן יהודה שותר פלוחן שהקצה תושיר הון לישר לתנור

אמד קוא וזבחת ממנקום שוצ חתיהו אל חקרא ממנים שיצ אמיהו שאממרום שיצ אתפיהו יעני מן מוצע אנצבאב לרש דצה מנבקרך ומצונך מבקרך אא כל בקרף ומעוכר ולא כל שכף אם אין לו בקרוצאן מעות העות ואשאין לומעותצאמי כל שתר תחת לגליוונאי פירק עם בנתתי לכם את כלי יעני אן כל מא פלד תחת לדן פלף שהמל כהו בסבבה ותחת שמרה ומשף לה במא הן אשרנתן לר יוי אך פאטריאכל אתרעצי ואת הייל כן תובלנו אף למעט שאינונמכב צאטלים ואין בשרונשקף במוזניים איעלם אן בפור בעל מום צא ללמור ונמעץ לימר בא ללמור שירא פטור מו המתנות ונאפל בפל השערים לטמא ולטהוף בעציו באיל לימר עליהן שיהו במותו בשתיטה ניתר ברכצת פן תוברנו אדים ברכצת בן יהרא ארשון אום טריף מנטובה אא גדיפה וגדיפה שווה לפצ'תין מק תויתין יעמרמא מעני ואחר לן תא בלנווש כלי מחכן תא כלנו בשחים חגופנו יאכלעביו ואיל צשמיטה הא למרת שחיה כברמה לענין שחיטה לא לענין התר אלצים נקרבן יחיר בהמה לענודם ולענין אבר מן החי ולענין נבילה וטריפר ולענין גיף הנשה ולטנין בשר בחלב ובעור לוא שומר אישריצורער חיף אועוף ששריאכל ושפראת אתוופאו בעפר חלחר ששניבת רם

הוא מוסיף להן זרושה"יעני אן ממחתל ושך שאמר אתם מא זרושי ואס לא בירן בין בשוגגבין במציד הבשר מות לפ שהוא מברך עליו בעת אפילתנ" מות חבקוק ב חלא כיין עמר וימודר ארץ ראה ויתר גנים" מה רחה לאה שעלון אומות העופי עצשבע מצות שנכי ון בננח מיד התיר ממונס לישראי השוחם את המפוכנת בניל ולא ידע אם פרטהה או לא פרכתה הז של כב ואלו" לא) אאצל ענדנה כל ספן איפורה לחומרה" וגדול החכונים הין מתפחרין שלא חכלו מכהנג שממהכין ושוחטין אותה והיא הנקרחת בשר כום כום של וחומר אהה ני לה: הנה נפשי לא משומאה ונב ושל לא אכלת מנערי ועד יחקקל עתה ולא בא בפי בשר פגולי וצל ששמרחין ואונג אחה ל אהים הנה נפשי לא משומאה שלא התהרוני בדבר עבירה צום ובאתי לידי נרי בעלה ויש אוני שלא אכלתי מבהמ שהורה בה חכם לחיפור" ולח בח בני בשר ככול שלא אכלתי מכהמנה שונמרון ושוחלין אותה והיא הי הנונחת צשר כוק כוקי מנין שהפרכום בחופ שחיפה שנויהי בינחת נפשה כי תנתה" ואפור לאכול מו ישחום. אעלם אן אפרכום ליק הו לרורי ולא בר אא פיאמיוכנת כני אתי שבריאה פלים תחתשה וקו צולהם של תעא פלבהא וחיה בחזנת בריאיםהן וחם לא יצא מהקים או לא כרכפן הרי שו מותרץ וצאו זל חשוחם את המקובנת איזו היא משומת היא כל שמעמורין אותה ואינה עומרת אעם שהיא אוכלת מאצל הצריחות ואפ היא חובלת פנעיות חם שחשה ולה פרכהה כלל הז כב ולוצין עליה וחין פרפוק אא בסופשחי אבל בתחלה איכומועיל יעני בעד לבח שקימנין" וכיעד הוח הפרכוס"

והאוכל ממנה צודם שתנא נפשה עובר בלא תעשה והול לא תחכל הנפש עם הבשר אד ועאד פיה רוח אחיאה" והרי הוא בכלל לא תארלו עלהדם והוא לאו שבכללות אני אין לונין עליהן ודפל תחתה שתה מעאע ומו צו של מנין לאוכל מובהני צודם שתנח נפשה שהוא עובר בלח תעשה מנ לא תאכנו על הרם לא לא תאכנו על הדם צא תאכנו בשר ועדין דס במזרך. ל דופא אוני מען שאיןמבריןעל הרובי צד תל לא תאכלו על הרס" ל עניבה אומ מטן לקנהרי) שהחבן את הנפש שאין טועמין כלום כל אותו היום תל לא תחכנו על הדם את ל יופי בן חלו נה אזהרה לבן בוררומורה משוחב לא תאכלו על הדם לא תאכלו אכילה המפיאה לידי שפיפות דונים" את לאיעזר בן יעצב מאי לא תחכלן עלידם לא תאכלו עד שתתפללן על דמלם" ומותר לחתוך מ אניך אחר שחיטה" דנאן ליפת הי חרחם משום אצר מן החי באן ט באן לאך פראך לכא עה תלך שנשעה חמאם וקד תביין דשך ענד בני מו פוחצר מלפים ומלחמות דגים וחגבים אים צריפין שחיטר, שותח אא אסיפת ה' המתרת אומן" אסיפתן גמעה מן בן וחסף שללפם אושף החשילי היא המתרת אותן הריהוא אות הצאן ובוך ישחם להם ומעא להם אם את כל דבי הים יחשף להם ומצח להם" מה מינה צבור ועה בשחים ה והיא המתרתחותן כב מינה האמור בדגים בחפיפה והיא המתרת חותן" בעיש התד חגפים נחני

צרגים חסיפה דכול אם חת כלדגי הים יאשף להם ומצח להם והיא

המתרת חומ כך אפיפה האמורה בחגבים דכו אופנהחפיל והיא

המתרת חותם לפי אם מתו מאינוה בתוך המים מותרין ומות

לאכלם חיים: אוני אלי מתו ביצשה כה אפורין משום סכות כפשות

שמא אחד מזחל עפר נשבן יוחקור קכנת נפשות מן נו השמר בד ושמור נפשך מחד השמר פך מלחכול מחלו יעושמור נפשך מלובר דברים שחיק חגונין" ומותר לאפנוחיים דל אן ציש פיהן משום כל ולר ולא משום דם ולא משוסחלב ולא משום אבר מן החי שא כפירות בעלמה ואדנילעני דאך מין זו אך בשר בנפשו דמו" אך למעם דגים וחגבי שאין בהידין אבר מן החיי אביחר דשפ שאין שבע שמעתאתא וחן באן א דאלמא אביחר דשפ מדוכתיה" לנתה בכליה החת" נינב הלחול בעביו שימנין שנדלדלו ברום" נענרה עלע חחת בחלותה" בלבולת שני שנחבטה ברובה" בשר החופה את רוב הכרם שמרע" קינין להן בנני נגצי והי שרחה באקאדאטמא ושפ מרושעה" שעלם שמנסד מן גהתיה אלי זשמן חובי לפתה בכליה חת אני תעפנת כנותהא ובלג ושך שתענפשי שביאין והו צולהסול והו דעאםי לצותה צמקום חרץ וחלץ הו חיוחרי רתועי ביןבהיחול בעביו" עקב בקומפיה שלי" עקב בעלשיה כשי וצולשיה רביצה" מן זו ואתנליש בפכא" סימטן שנדלדע ברום איי תדלא אכור אי שימני) וארתכאי בעורה צלע אחת בחליתהי וחס שונרה מפלי צלעאחת וחצי חליתה עמה שהצלעתוועה בה הצ לה" גולגולת שנחבסה ברובהי אףי אנלפס אכתר שבמנה ותלינן בשר החופה את רוב הלרם שנקרע" נהו שלי זאפוהה חמני משנה למעני מקראר שנרע והו צונהם ללצבדונה שכח ובנשנה ברובה" לא גדולה בדולה ממשולה בטנה צינה ממש שוא כל שנקרע רובה ולא הוי טפחי זוהי ששענו בנטנה ברובה" ולא בדולה גדולה ממש לא

פלשעקע צה לפח ולא החוי רובה זוהי ששענו בגדולה לפחי

ונד ימכן טפח וחוצל מן שפח" שפח פי שבמרת וחוצל שן שפח כישלי אלמצה: ומרבע מתשחתה בהמה שטחלו הגלה גלודה הרותה" חפרון בשב ב שני הפימנין שהן הצנה והוש 6 השחים ה המעולה שייחתכו שני הן בין בבהמה בין בחיה בין לעולי שמונה עשרה טריפותי פתלעין מנהן ככלות וה אפת שארי ושצעבה קדרה) אתלמוד הכלא" או אפורות ואבאני שרפות והדא בק אמשוה משלך או ארפות בכהמה מנובת הושל ופשונת הגרגרת" נינב נרוס שלמוח" נינב הלב לביתחללו" נשברה השדרה ונפסך החוט שלהי נישלה הכבד ולא פשתניר ממנה כלוסי הריאה שנוצבה או שחסרהי ל שמנען אוני עד שתינוב לבית הקמוכונות ניצבה הן יצה: נונכם המרה עיצו הדדן הכרס הפעמות שעונה או שנקרע רוב החיצונה. ל יהוצה אומי בגדולה שכח ובקשה בלובה המסום וכית הכוסותשניקרו לחוץ י נפלה מן הגג ושאתברן רוב צלעותיה ודרופת הזאב" ל יהן דיה אוני דרופת הזאב בדנה ודרופתה ארי בגפה" דרופת הכן בעופ הדל ודרוסתהגש בעופ מגש" זה הכללכל שאין כמוהחויה שלי זה הכלל לאיתויי שבע שפנשתחתא וארבע מתנאתאדאמרינן" ה חמש נכלנת שלאחר מנותה שם שחייה חלתה דרסה הגרונה ועינוני צו לם כא צוי ישיר שי שחיטתחונון שלי לם ישל להא כנל ואנתי תעלמנה להא מן שחיםת צישים" פתם הי שמיטת חולן ואמכורש הי שמיטת צישים כמי צל כיו כאשר עויתין יעני בתורה שבעל פה י צו מלמר שפצוה משה על יוףה ועל הנשם ועל מב אחד בעום ועל רוב שנים בבהסטה ובחיה י לידע באיזה מגנס מן הבחת שוחםין" מנום חשחי מן החי הוא חצואר וכער שיעוב השתילה" שב הפימנטן שה הננה והושם י ובאקה דבר שוחטין" בכל בין בפכין שלמתבת בין בצור בין בוכוכיתבין בירומית שלנוה האבו ומת שוחםין בכצומן בין בום בין בנילה חוץ משבת ניום ה כפורים"

לי כס אושט יננקם" אי ג אנלאם מרחיב ונווץ ומשעירי שחש במרחיב שחי פקן במינא משחש למענה ממנום שה ושהו הכנרא תלבץ הושםי ניצב במרחיב של כמי קצ תרבץ הושם כבר ביחרנו שיעורו ושהוח המינום שחם בנווץ כש כמי נא פיצד בושם מתחלת המנום שכשחותכין אותו מתנבץ עד מנוס שישעיר ויתהיל להיות פרציוול בצווץ כב כעני צא או שנגב בושם פלשהוא במונוס הראו לשחו" שחם במשעיר פקו כמי צל או למסה ממנוס זה והוא מתחלת צע מעיםשהי נקן" ניצב במשעיר של לש דינו ככרק וכבני מעים לנקפ" אעלם אן פשושם יב חכם" ה כבלות וה שריפות וג כשרותי ה נבלות שחל במרחיב נינבבנוון שחל במשער ניצב זה שלח פכבד זה' כמינח צוץ עומד בושם צרחבו. וה שרפנת יוב כמרחיב 'נוצב במשעיר 'נדלדל נחקפל נהפך הושם במוראין' וג כשרות' נינב זה בלח זה" כמצח צוץ עומד בושט לחרכו כפרן רוב תרבץ הושם. ובעות הכללםי גדלו וניכו צאו שלמבלעתא דעופה פחות משעורתה ועדיף עלח שתי ואיזהו מקום שחי לצנה צנה צעבה מין זו צנה רצוץ לא ישבור" משפוי כובע ולמייה" מין अररहमद मेरिकार ११ में में कर बर्द को हा दमहारी गरम ראש כנפהליאה כשתששוך הצהמ צומרה לרעותי היא התחתונה והיא העליונה כשיתלה אותה אדם בידו וינפוחי כאד)חף מוצע איצביחה כי מפבל שקנה שו שרפ אין שרייה שנאיתנה ונת שנפל" שי כסשונה ינקסם שי באונחסי למעלה מתרי חיםייוהו משפני כובעולמעלה יוחליות שרואות מת הארץ: והו משפני כובע ולשלה שד דאש כנפהריאהי וחלות שאים רואות אתה ארץ והו מנכופ הריאה ולמנלה: שחי למנעלה מנחבי חים. היז מנוברמנת ופחן" כמיצא הביכו הגרמה פיצד זה השוחם בקנה למעלה י שחט

והיבן שוחשים" בבלמקום מות לשמום חוץ מש העודה ובתי ענו" וכיצר שוחטין מותה הצוחר ומוליך הסכין ומביחה עד ששוחטי ומה הן הדברים המפטורין את השחיטה" חמשה דברים מפקידין את העהום והן שחייה חלדה דרפה הגרמה ועקורי מזום השחיםה מן החי" מין שנאמי שחסאק של כל דמש חשר הואחי לכם יהיה לאכלה ימן החי לפנים מחמש נבלמת ומשמונה עשרה שכנות מש החו דחויה חכול ולח חויה לא תיכול השוחט מן העדין שהי כשי המולג מן העדין מלונתו כיו" השוחם מוהעורפ שחי פפוי המונן מן העורפ מנינתו כשי שבל הדנמר כשר צשחיטה וכלה עורף כשר למנינה: ואעורפ אמנונל הני היאגהה שמנחבלה לשעורף לא שעורף נפבה ביעד בושט בעל חדוד שצומר מעלן בשפימנין אתי מנום שחי בושם פושף ממנום נווץ עד מונוס משעיר יו מונוס שחי בננה משפוי בובע ונמים עד ראש כנפ הריאהי ושם הו אמרי מקנו אונים מכשן באו עשו משוטיף זרשר עשו שן בתאשור מאיי כתיים" וסמי פדאך לכונה יפתמהי אמאלול ואמשרוב והו מחל שונולה שנחדבה וניה תפחתה חדוד רחסה שפונימנה תקמה מצום עומד לכולה אלי ציע לסיתכווץ ולאיתשתר אי יצכ פמיהו מתל נטע שבמס שגינרוני והו יפתח תרבץ הושם שביהא בתרבץ החצר שלף הומוצע מנתזה מן שואר ומן תחת הדי אנועע ישמי קוון לכונה אדי נטע יתפוון ינכן ומן בערה מזום משעיר והן אמוצע אולי אאת מנה את לוקה לין דה כלוכדה באחרושה ואתכרמש ליצחרב שכלאכרשי כשונכחחה אן מא הו בצוון כני אתי פיאירכין כלאי והכדי בי אחכם פיאנים משפני בובעולתעלה חדמם" ומן משפני ולמסה עד נחש כנפ היחה חלשי ומכנפ הריחה ואי מקפלחרהם

יוחנק ול שמעון בן לניש נפן מלתא מביניהן ' אות בשימנין ושחם פפור צולהם פפן יריר בה חראם ולם יקשען בהא אעהא נב ודאיתי וצאו על נהת אתאפן מן אאונם מיבעי ליהי לטבח למרבצה לבהע שפיר ומוחמי לקימנין דלא ליתו לידי אונק ואומד ושוחםי ואם שחם מן הצדין בתלי הצאר שעט" וכמה הוא שיעור השחי שנ הפימנון" פימנון עלאמאת מן צו יחב לכון פימן בטועניכון" שהן הנעה הושל" ליפעלהן שו צוללי יהוצה אלי קל ובלבד שישמום את הורידין" ושרח (רידי)" וגדין" והמא ערנין לארבין ממתלין על גאוני קצבה שליחה שחש האחד כולן וחש השנ בכהג שחי פשו בא לים בעלאושט פעל שנה ולח בעלאנה פעלאושם לא אנה לאסתנשאן שרוח ושושם לאשדראד שביאי רובו שלהה ורובו שלהה" מעטן שהרוב יתר על החצי בתשהו' מקנו ויצאו אנשי העי ניכו מהם כשלשים וששה אישי והלא לא הכן מהם לאיחיר במנשה אא שהיה שנול פרובה שלפונהצרין" כלהשוחם צרי לבדון הפומנטן לחחר השחי געלה א כל ללחיםל שלי ענדנה כל בהמה בחיה אלו עד שיודע במה נשחלה: שחלה הריהים בחזות התר עד שיודע במה נשרפה" זריז" מחתרן מון! ומזרזי) סשנן בע ישרא מאד דמיני יעט מחתרז מןפגימת ה' הפכין וחמש נצלות שלאחר מניתהי מנהירי מואחר פולעלם ושצמועה יאעני דנמעה שויבחי פלבהמ בחייה חקו משום אבר נין החיי ובאיזה דבר שוחשים בכני לשל יעם מנערן ונבאת וחיואן שמערן פכן שלמתכת וצור וזכובית' ואנכאת לרומית שלקע האבם ולחיוא שן ובפוקי בפלשוחטן:חוץ מצול

בתריחיטיושייר כשי כמי צארכי שחט בתוך החטין אם שייר מהושל שהוח למעלה הצפש וזו הי מוגרמת דר חני כה"קשן של העיד ל חנינה בן אניוגנום על מוגראות שהיא פש והיבו דשייר בחים." שחם בחלות שרואות את הארץ כש כעני צא וחיזמו מ מנוס השחי בנני משפני כובע ולמטה עד מחש כנפ הרי אהי ניצב כחלות שרוחות את הארץ נב כמי צא וכן אם כיצבה באיפר קאו כאיסר בצמצום כש כיתר מכאיפר נבי שהם בחצורכ שאיש רואות את הארץ נב אל והו מכנפ הריאה ולמטה" ביצב בחלות שאים רוחות את הארץ של כמי צל והניב שנינב מן החזה ולמילה במשהן שלי כם כישונה מחכחם מעלם אקפישונה יו חכם תמחן ככלות וה כשרותי וג שרפותי ה ככלות שחם למעלה מתריחים נינב בחלות שכוחות את הארץ ביתר מכאיםר שחש בחלות שאים רוחות את הארץ: במגרת שנפשן מוב חללה במקום הראוי לשחי היו נצ" כינבה נענים שיש בהן חפרין והן מצל ופן לכאישר נינבה נונים שאין בהן משלין והן מעלרפין לרובה נישלה מומנה רצועה" עוצה המדגרת מצב מפולש משני צרדיה כדי שיכנס איקר לרחבונב" ובאק פשרות עוב לאעלה מתקי חיטר" שחי בעי חיטי ושיירי נינב משנת שרואות את האין כאיפר בצמעום נמדנה לחדכה ברברת שנוצבה ואין ידוע אם צודם שחילה בצבה או אחר שחיי ותלאת טרפות ניצב בחלות שאיק רואות את הארץ בצליל ענצפל וכלשפעד המצום הזה מכחוץ נצריאו צוחר חוץ לעור בחלות שרואות את הארץ: אנסהי ההא עצמה" אף ולם יעתמד פאחראם ולם יצבח ליפי אמולע אמערוף לאשהי להן לפומטן שלעו זחור על אועתאד וגחת אלבירוה פיהם פיאמולע אלי לא ילה בעלוהא ספונב" והכלי קאו באעי ל חענה וחיתואה לחנינה' חומה עצמה מאי תיון' יתיב ה

ויש מי שבודן על ציצית לשונו" וצרי לבדון ק אחר השחי הכל פפן נבלותי מעשה בל יוסי ששחט תלת פר היוחתה ולחבדן בין כלחד וחד ואסר הכלי מנון שהבדיצות חדי פר צמי שהי ותרי פר בתר שחי דכת ויחמר שאולפוצו בעם ואמרתם להם המישושי איש שימן: שורו ואיש שיהן ושחייתם כזה ואכלים יעדר בזהיי כל סבה שלא בדן הפכין" ארבעה שבחים חייבין נדוי שבח שמינו ודע ולאשר שכינה צעי חכם ושבח כהן שלא הפריש המתננות ונתב לכהן חחר' ולבח מומחה שיצחת לל מתחת ידוי ולכח שנאלה אחריו חלב אס היה כשעורה מעבירין אותו אבל חם נמציר אחריו כזית חלב אפ במצמות הרבה מכין אותו מכת מרדות ומעבירין אותו מפנ שה שבח נחמן על החלב: ומעבירין אותו" יעזלוה שן מהרתה "ומכריזין עלכל בשר ששוחם שהוא שלי" לתנה נחקבה במנולה דורם ולהציל את העם מידי שמאת נב אם בכשלו וחכלו משחיטתו" ומתי שוחטין בכל זמן בין ביום ביבילל חוץ משבת ניום הכפורים ואעלם אן הדי שדי שחם בשבתחו ביום הכפורים בשוגג שלי לנש אנה יגול אפלהא פרו לא יגוש אכלהא שר מוצאי שבתי אעל שאו היה מאיד היה מתחייב בנפשוי פחענם אנה מנד יגרח ענג אבהיאה יציר מחלב שבת בפרה מין נבלאן ילבה שי מן למרי שניעבה ומן שית אבון מורי שבת ניכא אתמ בשבת במניי ארחות חיים

לל נמיר והמגרה והשניים מפש שהןחונצין" כמנה הקהפגימות" שלשי פגימת הסכין ופגימית המזכחי (פגימית אאן בקושים" וכולן כגימתן כדי פצימת המשבח" ופגימת המשבח כדי שיחגור בה מצפורן" מכין שהיא עולה ויורדת כנחשי חמש מדות בפכץ אוגרת ומסוכסכת ועולה ויורדת ושפיה חלנן ודמיח לפפח 'חוברת' גחמעה' שחלנם מפיה ומשע לרדי) משלי מינו תלים בנין לחמה חגרה בנעיר מאכלה: שחש באוגרת שחי פון ומפוכפכת שמתהיגר לאתמלם והו אם יכא שצ פי גלין לפנין נרב אחד יכחד יחם בה אפי אגרת לפכין פי שארראד או ע אאמראר" שחט במסוכסכת: דרך הולבה ולא הביא שחי כש ואס הצוא שחי פסור . עולה ויורד תכנחש המהלך לאכנחש הזקופ והי תפמנא קכין נעה ומנתר לשחום בהי ודמיא לפקח מפח דחשתה לח פפא דשעורתאי יענימרן אבר לא מנרן אשעורי ושפיה חלק והיאמלמא מין צו ואנבי איש חלצי והלחה פכיען יכרה שלבח בהן פכין שחין לה ככב שמח תפול וישהא: וקכין שהיא עצומה לפעה שמא ידרום וקכין שראשה חד שמא יחטדי התולש זנה חושן שחי בהן מחוכרין מתחלת כרייתן כפו משוס דרפהיי לנח לחי בהאהי שישבו שנם חרין ושחם בין שחי כפון מפעשהןחוננין ליבן הפכין באורי כדי לפוחרה מידי גיעוט גוים ושחי בה שחי כש חדורה זודם ללבונהי בתליםה השחי נכון ביתהשחיםה מרוח רוחי פכן שצרה מגל ועדם השני פר" זו פנון שלמופרים השוחל צרי שיברון הפכן בחודה למה בודנן על הבשר ועל הצפורן לאן השראת שבר תחם לין צוכי ביתה בצר התומנה ובחומנה היא יושבתי במנורבו בדנים לה לפכינה במנאי ובפבדרעא בדנים לה לפכינו בשמשא

שיוףה כמ

הבהמה רבונה בין שהיתה עומדת" וכדשף בין שהיה השוחם עומד נשש בפמך שוכב שחי כש וכל זה בחולי ובקדשים צנים אבלבורשי זרשים לח וכל ושחם אומן עלירך המוזכח צטונה לפני ל כלות עלייךי נעץ את הסכין בכותל והעביר הצואר עליה" עו פי דאך לא שנו אא שהסטן למעלה וצואר בהמנה למשה אבל שכן למשה וצואר למעלה חישים שנא ידרוסי השנחט והוער את הסטן ולא הביאהי צאוֹצ'נייה שוחם והתי את הלאש צבת אחת אם יש בפכין מנלא צואר וחוץ לעואר צדא בזכץ שהוטר ולא הביא או הציא ולא הוטר אבל אס הוליך והביא אל של שהוא ואל באדמי (בשי" שהששר לאשים כאחד" לפי של בנדשים תצבחן תשכחוהן שאין שוחלין שני ראשים כאחד יכולאפ בחולאבן נא מעונע לן דלאי ונו שני אוחזי)בשכין חיןחוששין שנגא ידריםוזה על יביי וכןשנים שאוזן שני סכישן ושחסן כאחד בשני מנומות בצואר שהו כש ואין חוששין שמא ידריםן שה על זה" דנה ליחוש מתרויהן" ואל שחם זה הושם נא משמנע לן שחיםה מופרעת לא בענן וצו במנומום שבה ברית אנלם וכמסרן הו אן תכן מצלינה כחסנה र्यवाका वार्तार वर्ति। वार्ति वित वित दम्पाद्मार महं । मर्रिनांद אחימנטן ולו בחפריך פהו באים ודאך צשטם בשלשה מקומות אן שחיםת החולין בריכה כוונה" צוו פי לאך צפי של בנדשים ושה את ב הבנרי שתהא שחים לשם בן הבוך יכול אל בחולין כן צא לו דלה וני כמחשקן אדי כה משתגל בנישע עוד או דלאע ובהיונה מונהדה על אדי חל בשתגל בנישע או לאדים אנצבחת לכהיונה משניר אן יצערהאי או דרך שחון כמונל אד אמר שפכין עלי ענקשבהימה עלי סריין שתע לב ושלעב באודפיורי

אולא ידבח כיהא אינדשי מזכח בלכדי וחעלם אן מן דבח חולו בעזרה מכין חותו מכת מרדות לכון תחרימה א גה מכלל עשה כמי כא תעבי ירחן נזכחת" ברחון מצום אתה זוכח (חיקנ זובח חולי) בעזרה ולדו הכא מכלל עשה עשה הוא ואין לוצי עשוו" ונו אותו הבשר להור ללא תים אנה מתל פרים ושעירים הנשרש ששחים חשב בפנם ושריפתן בחוץ ול מי מאין את נושאיה שנ והשורפאותם כבם בגדיו צא משמע לן דנאי והמוניה אונים אעני בשר חולן שנשחלו בעזרה להור ורלא לימא הואיל ומפור יהא מטמא כנבלה נח משמע לשדלח" כבשר בחלב וכיוצא בו מהוא פיוצא בו העתלה ופפאי הכרסי ונו מותרין בא כילה לשהין לאל צודם שיעשה נקן מעשה כגון שששן הפירות או בישל הירוהרישו אסורים" האומ בהכב"שלמום" האוב בהמיד זו חשחת וולדה חולן יולד חשחת ימות ויצברי אין שוחשים למוך ימים ונהרות אפנצו לאך בי זו תע על הארץ תשפבע כועים" ולא לתור המים עישון ולא לתוך יתנים ונה מות ועלה׳ לאך ללא כלן אניה עחבר אפתקן אנאי ולא ישחוף לכל מנלח הכים שתא יאמרו לבבואה נא שחים" ובבואה אפס שלל והישצורה אמנעכפה פיאמחי וכן שוחט חוץ למומה צו צל החוצה לנני את חיצירו עושה לו מולני בתוך ביתו ושוחם חוצה לה וחם

ם בכתונהם כין צו לפים שבי לצהי לפו "אויכול לפו "אויכול

שיבוא משום כדר השוחם לשמו פחולי וצאו של זה הכלל רצר הנידר והנידב השוחי לשמו כלי" לאיתויי עולתניר" ושאיכו עדר ועדב השוחם לשמו כשר לאיתויי עולתיולדת" שנים אוחזי) בפבין ושוחםין הכדי נאו רב נחמי ורב עמרם ורבינחנ דאונרי אין אדם אופר שאיכו שלו אא פעעורי צח מכנין הלי חלי כחן שוש אכל הגני אופר וכר שאינו שלו ואס שחם לישרא שהי נב" ישרא ששחם לנכרי אנארא פאנה חלא לאן אאדלענדער אין הכל הולך אא אחר העובר ואין מכגל אה כהן שעבודה בידן לה צעל הנרבן ותעלמנה צלחולי) מן אנדשים כאין לא יפסול שא השוחם לא בעל הבהאה" וכך אמר ליופי קו הדברים ומה אם במונום שהמחשבה פוקנת בירשים אין הכל הולך אא אחר העובר מנום שאין המחשבה פיפלת כחולם לא יהא הכל הולך אא אחר השוחם. ואעלם אן שלש מחשבות פוסלות בארבע עבודות בנרבן ואוקן מחשבת שכני שמנו שלנכב כגון שהיה עולה וחישב עלו שהוג שלמים ודומין ומחשבת שפל מקום אכילת הזכח וזרינת ואו חוץ למגום זרי צתו" וכן הנטר דבר הרחוי להנטרה חוץ למגום הנטרתו" ותחשבת שנני זמן הנרם כבון ששחם הזכח על מנת לזרון ראו אחר שפעת החמה אוינטיר דבל הראוו להנטרה אחר שיעלה עמוד השחר" או לאכול ממנו דבר הלאוי לאכילה לאחר זמן אכילטי או הן שלש מוחשבות חפוסלות' בשחים ה בנבלה ובהוללה וכזריני וה הכורחים ארבע עבורת" ואעלם אן בון שהי הנפרי נב ונוכה עהרכת ולו כה ישרא עותר על גביו לה שתם מחשפת הגוי לעם את השחוי פרק שרישו חמשה דברים מפסידי) לם נא מפסידי) ולם יצול פוסלי)

אבהימה ועלי אן לס יצדר לבחהח פהי חלביי גלבל שלאבן או שלעץ י דפה׳ וצע אקבין פיארולאכ כאצפיחה אמחיטה עליה באערץ או מעטופ אי כון או אי אספלחתי צאר כל מא דאר ארולאב אנטע שמא השוחם לשם הרים מתי מא לבח ואגרץ פי לאך אלביח לשימן אגמאדאת וכאן גרצה כי דאך לאתיבב או לנפועה אתי באמיצוח חראם משום כב כני "וא מגרן פי לאך אסתנשל רוחאנייה או לנאחד מישלנוא שכלכייה כשי מדבוח אפור בהעיה לחנה תנרובת על" השנחם חות הבהמ לזרון דעה לעל אל ואכוא וצת אלפיחה אן יחכד שדם ואשחם לינרבה לעם כחו חראם כאנה נרבה צעם" שחטה ואחל חישב עלהי זה היה מעשה בקסרין ובא לפני חכמ ולא אמרו בו לאחסור ולא מותי השוחם לשם צדשים שמתנדבין וכודרין כמותן" שנדשים אדי יבאו בכדר ונדבה" הן העולה והשלמים׳ והתודה הי ממנין השלמים" וגעלו אפסח מותלאנדשים שבאין בכדר ונדבה לפונה מברישו בכלחשנה כולה מתי מד אראדי ואיצא צאו הפפח כנ השנה שצמים חואי אוני אחשאת ואאשם ואתמורה ושבמר ואמעשר פלים יבאו בנדר ונזבה: ומן דבה לשמן כשרי את מן ביין וקא הריאו לחובוני חיניד יכון חרחם" האשה ששחטה לשם עולת יולדתי למן לישת הי יולדת ולא נתחיים בעולה פאמדבוח חלל ולא נכשא איאך הפילה דאו הפילה צלא אית לה בנשואי וגעל השוחם לשם עולת נזיר כשו לכן עיור הנאירות נדר יש הנדרים" כדחר זרפנו באנה נדר וכל

וצער בעלי חיים דאוריתא מן גו על מה הכית חת אתוכך זה שלש רגלים" ותחרים אחלדה משום נחירהי ותחרים אדרקה משום הרג ומשום שהרם נכלע באיברים" ותחרים אהגרמה משום חנן: ותחרים אענור משום מתה וכולן משום מתה" שהייה כיצד" זו ואם שהה כחות מכרי זה הו נדר אהגבהה ואהרבינה כני והיפשי ואנוני יבאלאל באחשר שנוי ושניאם שלהני פילגם שתחתי פי דשר ללא יאול לתחרים אחלא ותחליל אחרחם. כם כי אשהייה אחמים אעלם אן פו אשהייה סתה אחכאם תנעין כשרות: ותנען נדנית ותנתין לפיצות" אא אם שהה כדי שיגביהנה וירביצנה ללכד" ואב שחם העוף ושההכו ואינו יודע אם ניצב הושם או לא "לב חואר ושוחם הצנה לבדו במצום אחר ומניחו עד שימות עוד? הושם מבפעם אם לא נמצחת בו שבת דם בידוע שלא עובוכשי ועלה: בדינת הושם מבכנים נאו זנ כיוזרושם אדום ודם אדום לא מיככר הילכך באעי בדינה מבפנים יעני אנה לא יבאן ערץ פי ערץ מוחלה" ותנתן עבלות אא אם שהה כדי שיגביהנה וילבינה וישחום שחי גמורה" ושל אדי שחם רוב הננה או שנקב בושם כל שהוא ושהה כשיעור בין שחזר וגמר השחים שהתחילבין ששחם שחי גמורה במצום אחר הז פקו" ותנתין ספיצות אה שחיות מצירפותי ואל אם שהה כדי ש שיגביהנה נירביצנה נכדי שישחום כמן מיעום הסימני) בלבד לא פדי שישחום שחי גמורה היוסמן כבי" מכן תוכב שפפן לו אנה שהח לדי שיגליתנה וירביצנה וישחום שחי געוריה וחבן פסן יולו אצה שהת כדי שיגליהני וירביצני בלבר ותפן

לא) מפשידין תעים ודתי ושפצ'וכוסטן תקע עלי אוראי בנים. נס באנה׳ חמש נבלות לא מנגולה אכתר יאובב דשך שתנקים לא יכלו אותכון שליביחה מתוחצלה או גיר מתוחצלה כאן כאנה' גיר מתואצלה פהי ששחייה: ואן כאנה' מתואצלם כפא יכפו אן תכון שסכין צאהדה או גיר צחהרה: כאן כינה׳ ביר לאחרה פהי אחפדה ואן כאנה׳ לאחרה פלא יכלו אן תבין בהולכה והבאה או בלא הולבה והבאה בהן כא נהי בלא הולכה והבחה פהי אדרקה" ואן כאנה בהולכה והבחה פלא יללו אותכן שוביחה למעלה מתרי חיטי אן בחמצע הצוחר כאן כחול לעעלה מתרי חיםי פהי שהגרמה: ואן כחובי בחגלע הדנאר כלא יפלו אן תכין פלימה׳ אאנבלחע או גיר סנימה" פאןכא על גיר קלעל אאנפלחע פהי אעיצורי ואן כאעל קליעה פהי שחי כשי שהייה אתלכת ואחכטא כי ופט ארכיה כין נו התמהמהו ותמהו ותרג חתרפו שהו" חברה וב שאלפח נקצו ומצהרים יצוסחלד" ומקצו וחלדי כחין נגדך" יעע אן עמרי כני בין ידיך" ואחלדה הו אכפא אפכן ונת אלבח בין אסימנין או תחת אבלד וגורה משתק דאך מן זולהם לבחולדה הדרה בעינרי הבתים דמכפיא ולמית בדאך לפונהא מבתפיה פי מקפל לביותי ואדרסה הו אצת ואנטע מן ביר אן תמר אפכין ותמשה עלי ענן אבהימה אה שבה ב אפתראם" ואהבחנה הו אתבלצם והו תדריב אפכן ות ותי ליעבא למעלה מתרי חישי מץ צו שברם המעלותותרגו דרג שעיא או שבה אתכפיר מן נו ועצמותיתם יברםי ואענור הו אאוללאע פי אפימנין נבל תעאם אובח מונו עת לענור נאועי פתחרים אשהייה משוסצער בעלחיים

ובמר השחי שלא בהחלרה" מען תרבב אספן לם יעלם הצעונב הושם בהחלדה ותכין נב או לם ינוב אי עור משני העורותותכוןכש פלואן כחנה קפננב" דרקה כיצר" כם פילורסה אחכאם" אעלם אופ שורסה פתה אחכאם גמלתה נכלותי אה כדרך שמכין בסייף. אב כחותך צנון או צישותי אג שחם במחובר" אל התיז את הראש בי בהולכה בלבד או בהבאה בלבד ואן בקבין כמלוא שני צוארן" לה עץ את הסכין בכותלי אן שחם בגלגלשלח בהניפויי הגרמה כיצר" כם פילהגרמה אחכאם" אעלם אן פילהגרג ל אחכאם" ל פשרותי וג פשולותי ל כשרותי אא שחיבהם בתוך החשין אם שייר מהןכלשהו למעלה היו כש וזו הי מוגרמת דל חנינה" אב שחם רוב האחד או רוב השנים והשנים בדרקה אן בהגרונה השכש" אג הגרים בתחלה שליש ושחם שני שלישים הז כשי אל שחש שליש והגרים שליש וחזר ושחם שליש האחרון כש לפי שתרי רובי בהפשר בכל א הארבעיי וגפולות: אא שחם למעלה בנתרי חים. י שב הברים ליש ושחם שלש וחזר והברים שלש האחרוך אג ואם דרם אן החליד כין בשליש הראשון כין כשליש האוצעניהרי זו כסו ולאך בשני הסימנון אתי אנה וחדה פלא נבא. אי נפסן חציו באי ובה אחרא ואברר שלשי וציל איינא אנה אף ורם או החליר בן בשלש הראשן בין בשליש האונצעי מעי אי הגרונה שאנה יעיר תרי רוש נהפשד כלואך כאנה כשו" וחכם שהגרמה אעלי הן בננה פנים חצי כיאושם כלח ימק

וחד אפפנהו חפס בין צלייתן ותרדד אפכרה כיהמא ללא יתרבה מחדהמא אי אחלר לא אי אול ולא אי אחרמאן" שחם בננה לכדו חציו או מיעושו ושהה זמן מרובה הז חחר ומני משחי ואין בכך כלום "לאנא נחלבה כסן: ובאו זל שחט בושט לבדו חעין או מיעוטו שהי פלוי לאן אינו עושה מעין שלאכתוי ואתי שננה אלי נינב כאיפר בצמצום פהו עושה מש) מלאכתני ואעלם אלי עונב הושט שלא בשה: נב מחיים בין בעוף בין בבתמה נינב הושם כשחי ושהה כל שלאחר מיתר בין בעוף בין לבהמי נכקן דוב הגנה לבהמושחה כב שלאחר מינכי הני נפסן רוב בעוף בשחי ושהה׳ אין שהייה בננה בעוף כללי נפסן רוב חננה שלא בשחי נב מחיים בין בעוף בין בכהמה" הנה נתכאר לך שאין שחייה בנני, בעופ כלל לאנא נחקבה פסציי וצאו פיאתלמוד אן עפה' אשהייה כגון דאתא זכלורא ושרניה" חלדה כיצר" כס כי שחלדה אחלאם אעם אן פי אפלדה כמסה אחכאם" כואדודה מנה פסו וד ספינות" שפסו הי שחצינייה והי נו חלדה כיצד כגון שהכעם הסכן בין פינץ לפינץ בין שפסן הפינץ העלין למעלה בין ששחם התחתו לתשה שהוא דרך שחים הש כסו" ואספינות ארבעי אאולא הכנים את הפכין תחת העור ושחם שני הפימנון כדרכן" וחצול שמפן פי לאך לו אוצה הכעם את הסכין בין שיוש לסיוש כאנה פסו" ולואלה שחם והפכין גלויה כאשר כשי אצ או שהחליר את שהחליר את הסכין תחת צמר מסובך" אג או שפרם משלית עלהסכין ועלה צנאר ושחם תחת המשלית הואיל ואין הככין בלויה הֹשׁ מפֹ כבי" של וכיחס שחש מיעום הסימנט לההלחי

שנתנכלה מאיליה והי מטמאה במגע ובמשא" ואכסו הי שנכסלה מיד השוחש" והי מש מאה במגע אבל לא במשאי ואטר הי כל שנשחטה כראני ודבר אחר גרם לה להיפקל כגון שני רפה צאיברים שבח בן הי הגוף וכיוצא בהן ואינה משכואה לא במגע ולא במשא" ופקו מצאבל ללפן כש ואא פמעש כב ופקן קוא"

פירוש חמש נבירות מחיים בקתה

שני של ירך שלה וחללה עמה באן כי דאך נישל בוכחנה באקיתא והוא שתיראה חל כשתרבץ הז נב" ומענאה אן יעדם אורך באכתר בואה חתי יבאן אמוצע מנפפץ וזר ינל באן יעדם אורך ואכתר אחצי ולו כמי שנחתך חציה הי אמשמא גקטרא יעני גובתין מן זו על גפפין יתנים מן ואמעני נחתך החי ברחבו לשנים וכן אם נשברה מפרצה הואן תנבמר ארובה וינהתך אלחס אחאוי עלהח אתי אדי אנכפר אפנאר ובני שלחם חאוי עליהא פהי כשי וננרעה מגבה כרגי מותלמא עארה איליארין אן שנו פנאר שלהר בשטוני וכנסן רוב הקנה" הו אן ינשן א כתר דורהא" ונינב הושם הואן יניניב אשבנתים כלהמא ודאך במצום הראוי לבחי בנווץ שני עורותישלו לעש החידם אדום והפענת לבן לתה לי דאיחלים זי ניקב זה בלא זה מחרי פינבושנה זה שלח כנגד זה כלי ועלה יצאר זמנים דמתחו

לאך פה לאנה מנד ינחנב תרבץ הושם במשהו של ומא "תפד פיה אלביחה" ענור כיצר" כספיאעינור חחכחם אעלם אן פולענור פתה מחבאם" ל כפולות" וב כשרות" וב שפיצות" ב פשולותי אל ענור פיצר כגון שנענרה הגרברת והיא הננה אן הושם יונשתם אחדמה, אן שניהן צודם גמר שחוי של נשמט אחד מהן ואחל שחט את השנ שחי כקו" וב כשרות" שלא שחם אחד בעונ או רובו ואחב נשמים הסימן השני היו כשי שב נמצא הסימן השחום שמום ואיןירוע אם קורם שחי נשמט או אחר שחי משתם הי ספןנב" של אם נמצאת שמוטה ושחוטה הז קב נבי והוא בשתפה וזה היה מנעשה ואננין כלסקן בשחי לחומראי ואנתי צלו עשמלה הגרגרת ולם יצול נשוני הושם לאנה אכתר ונועי והו צולהם זל משוסדגוברת עבידא לאשתמום יונאן אינא זל נד ימכן שמוטה ושחים וכשי וכאן אגואב והן שלא תפס בסימנטן אבל אם תפסן ני ושחם אפו אפשר צשמנוטה שתעשחם אחר העיצור". שביים ואכתר אעפר אנגע יערץ באעור" כללאני יהענוב משום ל יהושע כלשנבקלה מבית שחיטתה הו קכן נבל ופלשנשח לה בראוי ורבר אחר ברם לה להיכה ל לה והודה לו ה עויבה" ומענ נכסלה יעני ניונצה מן חוכה אובאחה פץ צול אבץ ען גנם הדי אנול יצדש לכלו ותרג האיפשיל במנאי מא אפרן ביולני ואפקו ואטריי אעלם אל פרן בינהן אי למעני אמלצות ואטומחה י אתי שבב פהי

and i vent

11:13

MJE

תכם

שכנו

SOF

TOB

מנים

ונעיצ

הפיני

רישחוי

Cinc

(WI

שנינבה ואין ידוע נונבין חותה עתה׳ יעני נכל אן תתנשף ארטובה' ומדמים הנוב לנוב' בתלתה מדמינן בננה' ובריה: ולבני מעים" כרק רביעי ישראי שאינו יודע חמשה דברים כרק רביעי המפקידי חתהשחי" וכיוצה בהן מהלכות שחי שביחרכו יה בדינות הפכץ וכדינת הסימני) ומחשבה פוסלתי ואפור לאכול משחיטתו לא הוא ולא אחרים ללא כנול אובא מותלו ואסו לאחרים או אסו לו ומות לאחרים: אא צעם צכבו אותויי והריזו צרובה לפכן נבי ולמה לא היתה צבי חלץ כבוד לישהל לאן אמר ששחילה משהור ענד אנאם רוב אחץ בעוף ורוב שנים בבהאה ובחי: ואפ שחם בפענו ארבעה וחמשה פעני" לאן זל זמנין רשהי ודרים ולא ידע" והרי שחי זו ששחם בינו לבן עצוו כבונה וגמורה "נכונה לא שהייה ולא חלדה ולאדרסה ולא הגרמה ולא עיצור" וגמורה רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה ובחיה" מנישאינו ידוע איצלינו ששחם בינו לבין עצמון" אן כאן חאילר שואין אותו וסומכין עלרכריו ואן משא ולם כעלם הלהן עאם אם לא פהי חצו לאגל אאצל שלי נשו רופהמעויין אצלשחי מומחין הן" וכן האומר לשלוחו צא ושחום לי חזנת השלח עושה שלחותו שנקלימו בסאתם לרבות שלוחכם" מנה חתם בע ברית אב שלוחכם בע כרית יצא הגוי שאינוק ברית' שרוב המעויין אצל שחי מועחשה ישרח לאך א שלי יתורס לאלכח להיתורם

להון ומתרמן להו אהראדי והוו להו לנקבחד ואסירי יעני אנה ענד אזרחד אגדא תשלע שבנה ותשל שבנה ויתקללא אתנבין ביצב הושם ועלה בו צרום וסתמו אין הצרום כלום והרי הוא נקוב פשהיהי לאן אושם לאזרראר אבדא פענדאן ישל אגדא ידינה וינדינבי כמצא צוץ עומד בושם אין ושעי לוי עשי בראיאתא זוצי אכלם. וושל אין לו בדינה מכחוץ לא מבפעם" כיין דושם אדום ודם אדום לא מנכר הילכך באעי בדינה מבפטם" גרגרת שופסן רוב חללה " גרגרת נצבר כאן וענלים לגרגרותיר' והו אףינפטע אכתר דורהא מין דאכל לא מן כאתב" וכן אם כינבה כאיפר" שאיפר הו וא ארבע חצאת שעאיר והו מדוור וגלינה מן נסבה וזנה וכדאך בעתה ובלינה הו תמין מעתהי אם ביבים שאין בה, חסרין כנץ יתול גלד אלנד ולא יבאן פי גרעה תוב" ואם נובים שיש בק חסדון כמן יתוב גלר יאבם ויבאן פי גרמה תובי ובעוף כלשאו מונבל הרצועה מונפציטורי נישלה ממנה רצועה מצירפת ל לכאיפרי הו אן ירוח מנהא שראך מתשאולמנקדאר מא ידפצאאיפר מרכוז בתצנה מן ששנן" נינבה כובמעשי הו נדר מא ירפצאאיפר באערק והו כנונוף והכרי קא נפחתה" אמרב נחמן אין אומלין אם חופה אא כדי יכש איפר לרחבו כב' ולו אפ לא נשתייר בה מקהמנו הראוי לשהי אא משהו למעלה ומשהן למסהי זו משהן למעל ומשהו למשהי יעם חוליה למעלה צריב מתרי חים וחולה למניה למעלה מראש כני הריאהיוהי כשי גרגית

עם אן יכונו עובדים מאהבה בהאודא בעצמא בעץ וצאא צר אפצח לאפתאר וצל אומנא תם לא גזא ולא ענאב פאכתרעא אן יפובא אנגל פלו אנהם פובו אנץ לתופוי והם שנת או שמורים פי דיחר מצרי- ואם שחטן בכעכן היו מות על פול אחרים שראו אותם נעתמד לא עלי פואהסי או מין והוא הכופר בתו ובמשה רבי כמן שפיאר בהלכות תשו הרי הוא כנוי ושחי נבי" וכל מן אכתלת נאעדה מן צואער משה רבי כהו יפונא מין ואפצרום וכופר בתו וה על קאעדה והולאי הן

וושרה אקאנדה אאולי וגוד שבארי פבחחנה אוגוד והו עלה' וגוד אמוגוראת כלהא ובה צואם וגודהא ומנה תחתמד אבנא ולו צדרניו ארתפריע וגודה תעלכאל וגוד כלמוגוד ולם יבן משתקל בוגודה ולו זדרנא ארתפאע אמובורחת כלבה בירה למח כשל ובודה תעולה כנש לחנה תנ אפמה גני גיר מפתור פי וגודה לגירה ופלמא סואה מן שענול שמפחרצה חעני שמלחיפה ואגראם שאפלחף ומא דונהא שכל מפתנר ע ובודה שיה והדה שנא עדה לאול הי אמרלול עליהא בכלמה' אנכי ע אהיך"

אלאערה אלאניה וחרתה על ולאך לגנק ולא כואחד לנוע ולא כליציבץ לואחד לעלכב שליהו

אי והו מברשי אפד לוברי או תרבגוני ממדין הבוים וחוא באתלה דלית ביה גני אבלכאתרא דחיכא גני אחד זכוע אסור שכל הצבוע כמחצה על מחצה לחבא כנול איהוך אאגוי דבחה" מומחה שנשתתן: אאיכל ענדנא פיאדי נשתתן בי בודנין אותו כדרך שבודנין בגלין אם חמר עלהיןהין ועלליון לאו כשר ואם לאו חוששין שמא כירכה דעתו"

נכרי ששחםי אדי כאן גוי עובד עם או גיר עובד על לבאחתה כל ולן אנה קשעבען אליומני פוד שארך פאובאחה ועלי אנה עארף ולוכאן ישוש עומד עלגביו לאן סתם מחשפת הגוי לעי אי אן כאן נשעלי חד כצב אננה פלא נכאי פי זאן ישרא משומד לעכירה כים העבירות הדי עבר על לאו שחיבין עליו מלצות כגן חוכל כל לתיאבין ומא אשכה לאן מןמא הו בסבב אשהוה פנם והו שיורגל בה תמיד כאו כאלה מצוה אומשהעולם" ומשומד לכלהתנו כולה יכגון החוזר לחני הגוים בשעה שגוזרץ שמד עלישר ועו עם ומחלל שבת בפרהקיא ולואנה כעליאך אאמר בצי במזיד ועלו אולם עאר ינדרג פיה ולם יתעוור פהו כקול יושחי נבי ומשומד להכעים׳ הס המינים והמוסרום פינורואות והכופרים בתו וכיוצא בה שנתבארו בהלכות תשובה" שו הצדונט והבייחוסיין ותלמידיהן וכלהאועין אחריהן" ה ביון וביותוק הנוא תלבנידים לאני הנום אישופו" להמא שאפתאף ש חהיו כעברים המשמשם את הרב על מעת שלא לנצלפרם ויהי מורא שמים עלכם" נצר בדיין

ולקאעדה אלאמפר אני תע הו איי יכבה ויעלם אני יכבה איי יכבה ויעלם ויעלן בתעילימה ושאשילה ולו יפעל האך למן דונה פיאוגוד מן אמלאיכה ואכוחכב ואמפלחך ואא שתילדות ומא תרכב מעה אלא הם להא משבועה על מפעלה אלא הם להא

ולא אליניאר אא אצה תע ולא תתפר ופאים לאתועל שיהי בל נחוה תע תקצר לאפכאר ותירב עביא דונה והדי שנאעי שלאמפקה הי שנהי עושה ואפתר שתו פישנהי ענהא"

יעלם אנקרה שלארטה אהי שנפאני ויעלם די אהי שנע אונפאני אונר פיה אשפאץ להם פשר פאינה גדא וכמש כתיר ותתהייא נפופהם חתי תפלעורה שעלתם יתעל דאף שעל שאי אופאע בשעלשפה חתי תפלעורה שעלתם יתעל דאף שעל שאי אופאע בשעלשפע שפין עלהם מנה פין כרים ואולחיך הם שאתביא והדי הי אנפור והדי מעניאהא ותביין הדי שי זאערה מנהא ותביין וגור אדראבהא חל הדה הי גמלהי לשעום בצהא ואני נדפרה הפעל הת שבר פני ובנין שתורה תשהר בנבווה אוכיא ברירין.

ושלף באן
וושלף באן
ישתור שלילה משה רינה
ישתור שלילה אביה שלכל
היפיאים שלמחקרתי בעלה שלכלחם דונה פישלי
היתבה וחו עפוה שלהבה מן גמשע שנוע שאתה של מאדרך מנה
ית אדרך מעמא אדרך וידרף כל אנבא וגד ויוגד ואנה על "נוארה
פישעלו ש אאופאעיה חתי אדרך שרתבה שתלבותיה וצאר כי
היתבה אמלחיכה ולם יבן להחדרב של וכינה ולא עאור עאיף עאיף "איאנה

ינופס לחחד כוערה ולח וחחד כאגפס אבפים אוחחד באעדד אוי יצבל אמנופחם ואתבי שלי מא לח נהחיה לה בל הו תנואחד בוחדה לים כמועלה אוחדה כוגה והדה אנמעדה אותעיה היאמרלול עליהד בנולה שמעישר לי יאחד"

ואקאעדה אלאלה כפי אגסמחטיה ענה וואך גשם ולא צוור כי גשם ולא תלחונה לואחה אחגמא ם מולל אחרכה ואסכאלא באורונים באערץ ולואך נפן עם אחתצא ואחנכצא וצאו אין למעלה לאישיבה ולא עמידה לא עורפולא עפוי יענון לא אנכצא והן עורף ולא אתיא והו עפוי לאן עפוי אתצא מין צנועבו בכתפ בלשתים ימנה יעני ירפעונהם באאכתאבלאתצאהם בהס ונא אנבי עם ואמני תדמיון א ועה דמות תערכו לר וחל מי תרמיוני ואשוה ולו כאן נקס לשבה אאגשאס כלמא גח פישלהל כי ועפה תע באוצאף אתנשאם ממללאתנקל ואףאם ואנעוד ואי כלחם וטו לאך פהו כלה מגמש וכמד צאו דברה חו כלשו לני אדם ות תכלם שנחם כי הדי שבאב כתיר והלה שנאעדה של הי שמדלול עליהא צון כי לא ראיתם כלתמונה יעני לם תד תצרבונה לא תמונה לאנה כמי נפנא לא בקם ולא צווה פיבקם"

ואקאעדה אראבעה אנים וואלאן מלי מלי אוצונהו אנים עלי בהיאואחד אראבעה אמוצונהו אנים עלי אדם ארוצונהו אנים בא ארב אים ודלחיל היא מאליב כיורה והיה אנאערה אף היאורלונ עלים בן מעונה אהי דרם

ולא שאפה שי מואנדן צלילא ולא כתירא ותעילה מנה אנוא שלשויה ושחסייה פי מדרכיותה ודהשת צוותה שנזועייה ובן על פני ולהלי שמעני כש ענה בפונה וכחיב שלה דין וקאם השמלחים ולנד כאן יגב אן כביין הע חדי שמעני שגריב ונחלמוני לחת כבוץ שאו ונכין מעני פהש פה וגמלה הדי שפיפון וגירה מש גרצה לולא אני ראית אן היה אמעע דניבה בדא ותחתאב של כפט כתיד ומינדימאת ומתאחת ואן יבים צכל לשך וגוד שמלאיכי וחלקלים רתבתהם מש בארי ואן תביין שנפס ובתנוע קואהא ותתמע שי דאורה שישפלאם פישלוור שלי דפרהא אאנביא לשבארי ואמלאיכה וימרג פי לאך שיעור צומה ומעשוה ולאים כילי אגרץ וחדה ולו אובצת גאיה אאיבאז מאיה וכנה פלושר אתרכה למוצעה חתני פי כתחב תחוילשורנשות שף ועדת בה או כי כתחב שנכווה שלי נחשבתה או כי כתח ב אוולפה פישרה הלה לנאשרה וארגע שי גרץ הלה שנאשרה וחצול אן נצווה׳ משה לעה אנשלת שן גמנה׳ מאיר אאנביא בארבער פינולי שכצר אאוול אואי נכי כאן לא יכלעה שלה שא בוקאלה כמי קש פה אפה אדבר בו ואפצל אלמונ אבל נבי לא ... בחלום אדבר בו ונשבחלום חשיון פילה וכליר מו הדישגיל חו פיאנהאר בעד שבאת יציבאנבי וחאה תתעשלפיהא חוחשה ותלנו פכרתה שבה כום והדה שחאה תתפמא מחזה ומרחה וענהא ינולבמראות להים ומשה יחתיה שמשאב באנהחר והא עומר בין שע הכרובים כמי ועדיה שלה וקא ונועדתי לך שם ודברתי אתך ונא תע אם יהיה נביאכם ל צמראה שין אתורע בחלום אדבר בו לאק עבדי משה בכל

ציתי נחוץ הנאי

ואפצל אולאל במראחועלידי מליוך תלור שבי עתה ותפתלבניתה וירד עלוה הול עצים גדא חתי יכאד ינפיר מנה למיביין כי דעול כי ליאב גברע לה במראהי נץ ולא נשאר ביכח והודי בהפך על למשחית ולא עצרתנ כח ווא ואני הייתי כרדם עלפני ופני ארצה ווא במראה נהפכן צירי עלי ומשה לים כושן בליאתיה שלשאב פלא ילחצה אינטראב בוגה וחוצו וובר ני אמשה פעם שפנם כחשר יופר איש ליעהן יעני כתי לא יציב שאנמאן אנשחג מץ כליום צאחבה פושלך הו על מא כאן יכועג יק שללחב ואן כאן פנים בפנים והדי לשדה׳ אתיטלה בשעול כתי ולנא "

יאוניהס ואפצר אראבע אן גמיע אחנביא לים אלה חני פוף יבוא אנבי מרה' סטן לא יאתה וחי ווף ישלב משלנמי אן יצבר בוחי פיבנה אתי ינבאבה בעד איחס או בער אשהר או לא יעלם בה בוגה וצד ראינא מנהם מן יתהייא באן יבפט נפסה ויצפי באטרה כמי פעל שישע כי בו ועתה צחו לימנגן כבאה אוחי ולים מו יצרורי בליוחא איה מתי מא תהייא ומשה רבי מתא שי כש עמדו ואשאענה פנה יצוה ל לכם דבר ש אחרן אחיך ושיבא בכלעת צאו אהים בבליפא ואין משה בבל יבוא"

שיום מן עבר שמופה ושלולב וששופר ושרינות ואתפלין וליהן חי בעיכה א לככה אתי נא שלה למנשה ונא לכד בהא והר מוצל רקשה נדונים פי תוצוצה ושנוצשות צול בה עצי הוה שנחעדה שהאמנה הו זו בשאת חדעון כי לי שלחני לעשות את כף מנעי האה כי לה מלבי ואקאערה אתמסעה אנהן ויאר אהה מריעה משי ויאר אההה שריעה משי ולא תחוול ולא תחתי שריעה מן נכל שלה בירתא ולא ישאף פיהא ולא יכנץ מנה א לא כיא ולא פיאתפקיר ולא פיאנגל גא לח תוחפ עליו ולא הגרע ממנו וצרביינה מא ינכגי אן יביין פי הרה א צועדה פיצור חדי שתאים ואקאעדה אעאשרה וליו יהמלהאיולים בראי מקצא עזב ני אתהארץ בלכמקצא גרולהעינה ורב העלוליה אשר עיעך פנוחות עלפל דרצי בני אדם' וצל וירא ל כירבה רעת האדם בארץ 'ונל זענת מדום ועמרה כי רבה פהדי ידל על הזה אנאעדה אעאשרה" ואקאעדה איא אנה תע יגאד מומחול אוממר כוא היא וא אעינס נואה העולם הכא ואשר ענאבר אברת וני נונאפי הדי אפיצנמא פיה כפחיה ואנץ אמדלון בה על הוה לצוערה הו צו תנב אם תשא חלאתם ואם די מחע נא מספרך אשר כתבתי פגאובה תעמי אשר חלא ל אמחנו מספרי דניבעל תחצינ ללאיש ואעאצי ליגאזי חדי ויעאוכ חדאי

ואקאעדה אהאמנה היתורה משמעים ודאך באן ישתוף אן גמיע הדה אתנאמונוה באידינא יומנא הדי היאתו אמנולה על ידי משה ואנהץ כלהא מפי הגבורה אענ אהא וצלה איה כלהא מוצבלאלי الماد عابدالعان دوردد بدل معدل عددم دفيره المه وسفه כיפיה לאך אוצולאא הו עם אלי וצלאיה אתצאלל ואנה במנולה' נקאן ימנל עליה ויבתב גמישהא תוחרילהא ואפבארהא נשראי עהא וכדי פעני מחונגולא פרבבין גוובני חם כוש ומנצרים וכול וכנען נשם אשתו מהילבל בת מלחר בתמי זהבי או אובי ליש ושמנעישום לי אהי ני אחף שלל מפי הגבורה ואכל תורת ל תמנימנה צרושה להורה נאמנה ואניני צאר מנשה ענדהם אושר לפר ונפאן מנולל פאפר לינעל אן פי אמו לבונשר ואן הלחאתואריך ואהבבארי לא פאידה פיהא ואניני הי מוענד משה והדי הו מענא צולהם אין תו בש השונעם צוו אם שלי יעתור אן כל התו מכ" הגבורה חוץ מפפון זה שלה חמרו הצם שא משה מפיעצמו אמרו זהו לבר ז בזה יתלאם ען צול של אפרין בלכלחרף וחוכ מנהי פיה אחכם ואעגדים לכץ כהמה אלה ולא חצרך גדים חכמתהא חרוכה מחרץ מדה ורחבה מנים ונים צלחנפה אי אהדו נחו מא כל דוור מנשיח אהי יעוב ונעים זמיחות כל אלי דעא ונאגלעיני ואביטה נפלאות מתורתיף וביאך תפסירהא שמנרוי הואייצא מנפי הגבורה והדי שלי נעמלה

אנאנצה פהו ישתנב עלי נדר עציאנה ויש לו חלין לעולם הכדי וה משפושעי ישוש באלי אכתלת לאשלץ זאעדה משהדה לנואשד פנד יצא מש הכלל וכפר צעינר ויתסמא מין ואפיצורום וצועץ בנטיעות וילדם בגיטתר והלחלה וענה ינול הלא מעשוריך י אשנהי ונד שוולת שכלאם גדא ולמת ען גרץ תאיפי לפני פעלת דאך למא ראיתה מנפעה פי שאעתקאף צאני גמעת לך אשיא כתורה מפידה מתפרנה פי דיאון עצימנה פק בחא שעידא" וכדר כלאמני הדי מלמות ותאמלה תימלא חסני ואן אם עמותר המתך חבך תחצל אגראצה מן מרה או מן עשר פנד עלפשלה אם עמעתך באמחא פלה חגעל כיה לאני לם מיצעה כים מנח מחפן אי בעד תחמל וחתבת ומשלעה׳ ארא צחיחה ותחציל מח ילום אן שתוך מוכה וחסת לחחר בחגג ודלחיל עליכל מעט ומעני ומק אלה אם אאופין נחו אצואבי כשהין ישרש במנדבר לא בעלון בשחיםת החולון שוא היו נוחרין אן שוחלין ועלוו במרבר שכלהרוצה לשחול לא ישחולשלני לחתי יבדר אדם על אמזכח וליו יבועפע עליה לאאכלחולהי אבלהרוצה לנחור ולחכול במדפר היה נוחר ואופלי ולמנה הותרה להם נחירה במנדבר לא אצאבה כאנו יכרהואץ נחורה וינושן אקאגן לא ינכלו ושא הו יריניאם וניציוו שם

שפשיב נקו לארץ תיאפר עלהם הנחירהי ואך מש לו תע לא

תעשון ככל אשר אופונן עשים פה היום חיש כל הישר בעיפו" לאפור איכרי כחירה י לם עדר דבי אסריפות ולם יעד לכלות ואקאעדה א האנה עשר ימות המלך ואתנדין במבייה ולא יפחבלה אם יתמהמנה חכה לו כי בלא יבוא פא יאחר ולא יצחב לה מגלולא מתלולא חתאווללנינוץ לאלרחגמניה שחכמי יולט תפוח דעתן שלמחשבי ציבן ואן עתור פיה מש אמחבה ואתעילים ואעדאה על דר מחגה פיה עלי ידי בלנכי מקצעשה א. מלאכי ומן אשך פיה או אסתול אמרה כדב נצוץ אתו אדי וערת בה בתצריח כי פרשת בלעם וחוף נצפים ומק גמלה' הזה שנחעדה אן לא מלך לישתש אא מנים דוד ומן נבל שלמה לאצה וכלמן לאף אמר הדה שביתה פנר כפל באל ובשנתן אחנכיאי ואקאערה איג תחית המתנים ותחיית המתים נאעדה פא נואעד שריעה׳ משה לעה לא דין ולא ארתבאם באמלה שיהודייה למש לא יעתוד לאן לכנהא לאכילוא וכץ בראשית רבה גבורת גשמעם לצדינים ולרשעים"ותחיית המשנים חינה אא לעדינים בלבד כביף יעישו אינאמין והם אמנואת ולו כ חימתהם והפדינאו על רשעים אפלו בחייהם ברואים מענים" ועדינים אכלו במנותוק צרואים חיים ואעלם אן אאופאן יעות ינרורה וינחלמא תרכב מנה ויחייה אלה בעד דאך ממשא

פאלי פלעה ללאומאן חלה לפואעד כלהא וצחשת לחל להא וצחשת לה לה בהו לה לל בכללי שמל נילום מוחבתה ולשפנה עליה וכל מח אפרץ אלה לכעלים בעץ מן אתחבר ולאפא ולופעל מא עסא אן יכן לץ לעבירות מן חגל שהוה וללבה אם באע עסא אן יכן לץ לעבירות מן חגל אשהוה וללבה אם באע

MUK.

לואב אעלם אן אנב מולן במלנות מן התו פכלן יתחדים כה ואתני אלהי שי מנה מן התו ושי מרברי סופרים להארעה בהיי בשייה לא אחד יתם אנה בהיי

כמצאו כל הככלות המכויות ואוהן שחם בתרכץ שחם במשעיר שחם למסר מראש כנב הריאה" שחם בבהער האחד וחצי השני שחם חצין שני וחציו שלזה אפלובעיףי שחט ולא ברך הסימנטיישחם בסכין פגומה" שהם במפוכסכת דרך הפגם" שחם במחובר מתחנת ברייתו שחט בלחי שיש בו שנים חדין שחט ביום הכפורים במזיד" שחם ביוסחשכת במזיד" שחשמונה והיא למעלה מ הספין הנעוצה בכותבי שחם והתיז את הראש בהולכה בלבר או להכות בלבדואין בספין כמלוא שני צוארין" חרש ששחםי שוטר ששחם ינין ששחט. שכור ששחטי מני שאחזתו רוח רעששחטי ספון שנכלה ושחטה" גלגל שלחק מו שלעץ ששחם בקבינה שאינה מכוח בן ארסי שחם לשם הרים שחם לשם המנולות" שחם את הבהמנה לזרון דמנה לעני שחשה להנטיר חלבר לשי שחט לשם צרשים שמתכרבין וכודרין כמותן" מחוייב חלאת ששחם לשם חט אתני שתם לשם תמורת זכחן ישחם לשם עולת נמיך שנים ששחאן כאחד ונתכון האחד מהן לשם דבר מפשול פוחלי נכרי ששתם לישושי שהייה חלדה דרקה" הגרמה 'ועקור" הגרים שליש ושחש שלש וחזר וחגרים שליש האחרון" דרק בשליש הראשון דרים בשליש האתדעי "

מהן ושחם את חשבי נישל יחד שלה וחללה עמה" נעשית נוסטרא" נשפרה מפרנת ורוב בשר עמה נורעה מגבה ברג" נפסן רוב הצנה שלה במנונס חכחוי שוחיטר"נינב הנשט במקום הראוי לשחי" ניזבו שניק זה שלא כנגד זה. בינב מושם ועלה בו דרום ופתמנו" כמיצא זוץ עומורבושם לרחבו" ניצב הצנה כיתר מכאיפר במןנם חראוי לשחי" עצב הצוה נוצים שאין בהן חסרון והן מנצלרפין לרובה" ואם נונים שיש בהן חסרין והן מצבירכין לכאיפרי ניים לה מענה רצועה ובעוף כצשאו מוכל הרצועה או הנקבים שיש בהן חסרון" עובה הגרגרת נוב מפולש משע צודיה כדי שיכנם איסר לרחבו נסדנה לארכה ולא נשוניירישע משיהו למעלה ומשהו לשאה" במיציו חרבנול שחום ומושלך באשפה: מישאו שחום ומנושלך בשוני שחם ההני מניעום הסימנין" משומר צונו ששחם " מחלל שבת בפרהקית ששחטי ננין ששחטי עדון וביתום ששחטו בים לבין עצמן או הן הגבילות חבנש וששים סימן להן נבאו או שאנה ואו הן הספיקות השוחם את הקימטן בינ המכין אחר השחל ומצא בה כנסי שחם בהמנות רצות או עופוג רביסונא בדן ביניהן ובדן באחרונה וכמצאת חסכין פגומה" שחשה ואחב חשב לזרוך דמה לעל או להקטיר חלבה לעני שחק שהיות מצירכות: שחה פרי שיגביה ני וי ביצנה

ואחכם אג כלב תין לו דריקה כלעינר לאן שבעה בארדיי ונו יש בה ספינות מעתרין" ושל מתל נו שמא אחר השחי דחנה המחם ונקבהי ומתלנו פישבלודה וייראה לי שמתרץ אותה ומתל שארבע שלי תולין בה כלאו ספיצות מותרים" אא בינפורן לאפוני שן דלה ואין דריסה אא מחיים לאפוני לאחר מנותה ואין דריםתשא בכוונה ילא בוצי שלא בכוונה. אבלחם דרם ונהרג" עלה לאך צו שלבין שאצול לפיחופיה הוא דשארי זהרא" יענאנה ענד מא ירפע מכאיבה ילעאלם לם צו כשורוסה מכפ הירך ועד הצדנד ופישו נפולה בעקיקד הראש עד הירך. לאן שלורם ילחנה א ויסתדברהן... ושנפולה אדי צצי ת וצעתעל ראסהאי פפן דרוסה' אסורה. וספן ספינה" מותר" ספן דרופה כיעד ארי שנכנם לבישורים ומעיצת צפורן בגבו שלאחד מה זה הוא רושם דריטה" וספן ספינה" ביעד ספין עלספין לא על" אמור לא על" ספר כלבה מפן שונארא אמור כלבא מפן שונארא מפן זניא אמור ?ניה' ננובה כיצר אחד עשר איברים פרק ששי הלב עם הנה שלוי תלתה צני האני חד פריש לניבא וחד פריש לפברא וחד פריש (ריאר" והמשום הו שכל לרמחה שבצחת שבנחת ממנלווה אונפל. ובית הכוסותי הו אטרף אלי פילכרש על שכנולכים והן עיי עיונא פבירא משהור שינורה ענדשובחון אענם מן הדר שאיברים מעהא סתה ריי פיי ופתה מרונקה ופתר

וכדי שישחום כמו מיעום הסימט) בלבד" הכנים את הסכין תחת העור אותחת צמר מסובך" אותחת משלית" שחש מיעום הסימען בהחלדה" שחם אחד מה ונמצא הסימן השני שמום" במצאת שמושה ושחושה והוא בשתפש ואץ ידוע אם צודםשחי נשמי או אחר שחי ישראי שאינו יורע הלכותשחי ששחם בינו לבין עצמוי כל או הספיצות ארבע עשרה סית להחלקין-אסשחט דו הן בדאיעבד אס לא בירך עלהשה: מחדבעופחורוב שנים בבהמה ובחיה אם שתפדרך הרוח שאין הפאמה ניכרתבהי חם שחם בנעוץ י אם שחם בסכין שעדה אחד מגלוציה השניפהי אם שחשבאפילהי הם הכנים פירות ופת לעזרהי אם שחי למנים או לבלי סאו לגוונה חרש שופה וצם ששחםן בפניהיודעי כל או בדיעבד הן תריעקר פימילה דאבה. פרק חמישו מבר ביארנו בהלפות איפורי מאכלות ולם יקול מא כלות אפורותי אסורי מאכלות תעם נפשחיה בלבד ומחכלות אסוחת תעם מניני נפשחיה ומניני זרעים ופירות: ויש שם חלדים אחרים שאם יארעו להתחשב של והן והלכה למשה מסיני או שבע שמעתאתא וארבע מתניחתית דחמרים" פס מעלה' אדורקים" אנבלם ת המלהי אדורסים תלחתה מנה א ברושם דריסה ולגוף הארי אני רום בהננה גמה כחכננה ברושם דרימה וכראנצאה אוי דרק בהעה דוה נחבם פיה ברושסדריםהי ואסדרם בהמנה גמה פחכתנה בעבעד בית החלני ואחכם אב יבנקב עד בית החלני נבן ישלו דריפה בגדיים ושלחים והוא שיקוב בכפרעו לבית חלני

כענת מן הבדי ומןדארה מא יחש שי מן אתכל ודשך בערץ אינבע אאבהאס לא כאטול עלי מא כץ אחלמוד והו זו הנחך עד כאצבע יעני חצל אבל לאצבע בצמצום אן יתר שלי אעלם אן כי הלה אהלכה פתה אחכאם" הנחונה פיאהלכה ותלחתה לארגה ענהא" תלחתה פיאהלכה" אץ כמעי העוף אב כענף מי הבד" ומנדמרה כרוחב הגודל וכליהמא חראסי ושג אכלאם חזר ונתערב עם המעי ונעשה אחדמשני ראשין והו מותרי וג לארגה" אא אס היה ראשו אחד וקופושנים של אם היה ראשו שנים ופופו אחד של " ושג ראשו שכם ופופו שנים אלעים אחד של שנות שע נממות של הריאה: פרק שביעי שעלם איניאליאה אעלם אן עיארימה פיונן רנינין פאדי אנתקב אחדהעא דון אאפר פהי מותרת" ואס פולו שעיהן זה שלא ככגד זה שלי ואן אעתקבה המיעא של שהאם שלביואה שהעלת צמחים שרה למנחים אנבאת שבה שרמרומעל מקלן וצמרו האדמה" וכיצד עושין בה" מיתוב סכיניו חלשה ומפרצים להי ריאה שנמצאו בה אבעבועותי אבעבועות יבאיבחתי אס הין מלחים רוח" מנוחהה אתלמוד כנחרי תשביה בשטבל אממנ ליחי או מים שכים שמנחהא כנדי תשביה באלרף שמנעל מאויין או לחה הנעשכת כדבשי העוהה מנוגלת והואשי אמתלהר אולחה יבישה ונשה יסנטורא שנחלא לצלחבתה "תרג" צור שנה יון מרמין מריאה שלבהמה דנה ליח. ענים ביני בהציה לצולה שלבב שעחרת לכל בנפ עובה חתי יעלם שלפים שרי יוציי אי לא רייםה ולא מרווםהי שתה ריימהי תרבץ הועם וצרום שלמוח הראשי והלב עם הנה שלו" ונע הכבר והריאה" והנה שלח" וסתה מרווסה" והמרה" והניבה" והכרם והמשום" ובית הכוקות" והדנין" ושתה לא רייפה ולא מרוושה" השחולי והכלות והבנים ובית מרחם" ולחי התחתון והיד" ומשיתחיל השנח להמשך לשדרה יהיה לקרומו דין אחרי מהו דין אחר "מן הפולן ולפנים כלפנים בנקבי ומשחפולים ולחוץ כלחוץ בפקר ליד בנובי אי מין חלמות ארמאה לא מץ עינמי שנפאע וכולט עצפק בעאיי תוצו" וכלתיצו דאי לורא לחומרא - ושרח רניצו חבש נין צו ותעוביד תייצה לאגרך והו כלומר שתיצו" כניה שכנכיצאת במרה' האיי מש דשחשיה נענפה ולא אשכח ביה מנחה בזעים לה לבבדא דידיה ושעצים לה אי אשתכח בה מקום מנייר שרי שזו היא המניה ושמנה אותה הכבד ונדביה בה ועות כלחחד מבע העעים" אענם אן בני מענים פתה אדקיק" וציצאים ואמעור" ואי בולנגי ואמנעתדי ואמלתם אדנינהי אממנעה אבריבה אישניבהי ושינאים הושף לא יונד פוהשי מקשותפני ושי אעול" הופעדיביי ואנולנג׳ הו אףי אלי אנחיצר פיה שי כם אמבל הלק אחין מן ואממנתר הי אחלות לתי ואמלתם הי הדר הכנה. בני מעום שבא זאבי בארבעה תלוש בקבין ברבר נשה ששיבר כה"בזאב וככלב וכפע מעים" ובמכה בדום ובמצם שידה לבח ממשתשת בריחה" העשי היתר שתיירף בו הבהנבי או שהיה העשי יוצא

בענפ בנאף אוש שבאי אחד משמפוני ריאה שמבונות מידושים נינכו היה שלראה ביל לא

רבי חפר מנון האונות ומצאת אחתמן השפש ושתים מן הימין של הי וחפרו מגופה הו צו וכן חם חבר גוף הרימה אננפ שליו ניצבה הז כמי שחסר מששי האוכות ושה" וחמש אוכות יש לה לריאה כשיתלה אותה אדם בידו וכני ריאה כנגד כעו שלשה מקהימין ושתים מקהשתאי צאו זל ואפהא כלפ גוברא לנפח לה תלת מימינא ותלתיקה: ובצר יתין ממנה כמו אוץ צלה ואים בצר האונות וישה כמו כים ול ואינה מן המכן יעני ממנן האונותי אם לא נמצחת מורי מות" עדמה אחםן מן וגודהי א לכונהא אלי נמצחת נויבה כהי של " ווגודהא אחקוץ עדמה א לכונה יופא בהא אלי חפרו האונות מינד ימנייי נתחלפו האוכות וכמצאו שלש מש השמצ ושתי סמיימים ול אס היתה עלגבה פולו עלה הצלעות חז של ימשוסים שניטבה אוירא ולא הדרא בריאה יעני אנה א תחגי על תרויח לרייה ואוצר יכון שחיווא בולה למותי אטן שבמצחות דבונה בחכל הסמול לה מנוני בשרם מויכן חלי פרנהא לא יכרג כלם אתי אלי פרצה א וכדג כלם היו כתי שחסר ממנש האוכותנושר" וחס נשמכו שלה על הפור כגן שנחו ראשונה לשלש ית שלי ריאה שנמינחת נפוחה כמועיד חכיות שלדול וגו כמן שאמרנו במני יעני במני האונות" געלהא רבי בשרר ההלכות שפקיופי נינחם ע שרפות ודאיתי למן צל כפוחה ועומדת ולם יצול בסדר ההלבות עומדתי יעני

שלבהמה בשה" לאן רייה' בהמה בשה תמיצאי שביאץ וריאה שלבהמה דנה תמילאי אאמרהי ריאה שנשתנן מראה י וחמש מלאות אסורותיש בריאה ואו הן" שחורה כדין אעלם אן ארייה אסודא כלון אחבר אמצרי כאבי תראבי או ירונה פעין כה כשות" או אלינרא כלון אדאדי אחבשי כאבי תראביי או כשיולמן ביעה יאו איצפרא כלון צפרה׳ אביץ פיחא ניצא גריה בילי תראבי חוכעין חריעי או אחמרא אי צפרה כלן אעצפר כאם תראביי או כמראה הבשרי או אחמלא כלון לי לחם וכי תולה וצוחתה כאבי תראבי ולא תחרם בהד אאואן אי בעד אנפל ואמרם באידי מעשחת כעוחריות שלד ללי מותלאצלבעב אנכל והו נדיב מולין אראדי שחבשי אלינר בגברה תראביהי מעטן תרפב שסמי לאהי כנון אעינפר פתבון שלי ולא הי כלון אהם אמנאיע פתבון בשי" ארבע מראות מותרותיש בהי שחורה כפוחל אעלם א שליה שברנת כלין שלחלשתמדי ברחן שפאפי או ימוקה כחצירי או אכינהא כלון אפראה כי האנבאתהא בהאנשפון או ארומה יאו אחמרא כלון אדם אמאינע בלאק שבחני אן כמראה הכבד" אן לפודא כלון לכבד בריון שפאף" פרק שוכורני חסרה פיצד אעלם אן ממש האוכות וחשרה מגופה"חשרה ממש האובות הו צול

3201

ולנאם אלאע ארכובה התחתונה והן השוני אוילינים אקאעד בגמלתה פה מותי וכדשך אדי אנקשע פי לפאער או אנצע למעלה מינומת הבידים כהי מות' ואס יצא העצם כולו או רוביו לחוץ וחתוך מצום השבר וישליכו והשאר מותי והואסור משום חבר מן החיי ואקסס אג הנמכרתעם הרחש פאדי נוצת דגל מוולפה מן הדה אג אמפחינ או אמדת פהי אלי ומסייה הבשר או העור חופה רוב עביו שלעינם הנשבר הם מות" יעני מנעים גלק שעינם שמנכחר ומנעינם שולשפחר והו אחדאני וגדים הרכים איץ חשובי ככשר יענ (שני) חפירו ואעלם אונירים אסם ואנע על אערון אינוחרב וגיר אינוארב ועני ארבאטאת ואאנשייה מנט באן דישר פיאתחפע פן שחיטתחום ואעני אן אדי פון אנטע בין שמפעלין פהי מפן של ומפן אמורא לחומרא וחעלם אן אחתר אףי נא פיה מן הארכובה ולעלה מותי הבוכה אפן משום פלנת נפשות שמא אחד מזוחנ עפר שים:" וכיער בודנין אותה בתנור אם לא נתחתך הבשר זלא נשתנה משאר גופה מות ואם לאו אסו צמנכת מנרדות כמי באן לאך פישנים עשר מנהלכות רוצה ושמירת נפשי בהנכה שנחתבו מלבה בשנום תומנת הבידים של ואתתמני ותאמר פינד תוחתך למעלה וכו ומכאן ותמותי זו מכאן ותחיהי הו אן יכן שלפע פישפאק פי עלוה שלחים ומכאן

אנהא אדי בפצת לא תשיד ופת תנקן וימר תחרימנה א מקו לא אדי כאנה הלה אתי הי מנול איצל שעם שנבל מאתנפל עכנה פוקעכנה מוצעעות ומנוצע מוכפפץ אחרא ואגדר שתי הינפוחה ועומדתי הכהמנים שפחדה ניראה עד שצמנה הריאה שלה" מה בין טחד ויראה: פחד מבחוץ ויראה מכפניםי ושרח צמקהשנית כץ צו ושדים עוננצים. ותרג ותדי יבושין. הרותה בידי שנים מותי שכמעה תויהי והרותה בידי אדם 36 שאן כמוה חויה 'והרותה אפזעאוה מן צן כדבר אפרים רתת וכדאקתה יאסזמנו רעד אחדען רתנתאי כיעד בודצן אותם: עושיבן אותה בעים מעת שעת אם היה זמן הצור מושיבין אותה במי פושרין ובכלי שאן המים מחמין מגבו ונושלם כדי שלא ישנו במהרה חמימני לא משום דמבוצים ברירי נרירי לא משום דמרטשי לב אא בפושרייעני אן אחאר ישויהא ואבארד יצפניהא ואפאפיירהא א לדיב מן לבעהחי בהמה שהיתה חל הגלמתחלת בריוני של וכן אם היתה יתרה רגל שכלה יתר פחשר הוא חשוב" אעלם אן שרבל תנקס שי ג אקפאם י שא ארכובה העלונה והן שכנגדה בגיעל ניכרי והי אתנא עלם אי מאעד בענים אמלכה פאוי אכני עת אמלכה נפחה ושוחם פיה אותנולע ארגל בבמלתרא ותפנט או ינבסר אעצם ויץא לאויר העולם חיכיל ותפר של נאן לים פהי מותנ

במונדשי כקו לנו תל ואת שתי הכלות לא אחת ולא
שלשי אס כמצאת נטנה ביותר והנטינה בדנה עד כפול
ובגקה עד כענבה שלי עד ולא עד בכלל יענ אני ל
תכן אונל אמני אלי נמצאת בדנה עד כפול נבגקה עד
כענבה בצמצום פהיכשי וכן אם לנתה הכוליה של
והוא דמאטי לנותה למנום חדץ וחרץ הו חיוארי דייותיי
והוא דמאטי לנותה למנום חדץ וחרץ הו חיוארי דייותיי

וכן אם נמניצאת בכניה לחה אנוצ שאינה מרוחהי או שנמצאו בה מנים פרוחים או עכורים הש שה אבל אם נמצחו בה מים שבים השמות' פעול בכולה מנגלא" פשר בריאה מוגלא" פסול בריאה נקב"כשר בכליה נובי פשול בריאה אס נישלה" כשר בכולה אם נישלהי פקול בזה וכזה מנים קרוחין או עכורין כשר בזה ובזה מיסשכים" פהק הנשונעי פחונה כיעי שנפסן ולוי שרח חום השדרה בים שצלם י ובלבד שיפסן רוב הקיפו"יעני אכונר אחדאנהי אפרן בין אפשן ואפדני אפקק באערץ ואפרק באטול הומרך המוח ולו וחס איכו יכול לעמוד מפני פבדן הז פפ ואפו" זו מפני כבדו" יעני כין אגל הילהי מנין תרבב שלפפן לא הן תללא ותעילל מישעילף ותפין של ולא הוא עומד כתפין פשר" או בתמעך המוח ונתנדבד ארתפאי הומרך ידני בין

ותמותהו אן יכון אנטע פי פפלאפאך"יעני פי צומת גידם נאולה כיעד שלשה איברים הן ונו מא שפרן בין שמוסרין ואנשליי אחשרון כנתח לת בריתה ואנשל הו אן תעדם בין בחול בין פידי נחתך בבהמ האחר העבה לבדו מות" אזרא רוב בניך מען יחתכו השנים הדני מות" אשדא רוב בנין" נחתך כיני רוב העפה ורובאחד מקהדקין שליי ועוף שנשתברו גפון מות לק בודנין חת הרימה שלו שמא פוצה "ושרח צומת הגידין מגמע שערון מן זו בעת יצורבו כצמתו ומן זו שמרע בצור חייי כצר שנטלה כולה של ומי כיף מענה אנשל פי אכבדי אעלם אן מענדי שנשל פי שכבד הועדם לחמייתהיה בעד וגודהי ואמרה ואמזרצים בחצייה לאן ערם אמזרצים מן גמלה׳ וא איברים שאם ניטלאחר מה או חפר או נינב של יוכושר שחפרו שבכבד שהוא מותי אנמי עדם לחמייתה ואמזרצים באצייהי וזו נשאר בה כשית במקום שהיא תלויה בו הו מקום חיותה והו מונע אערן אאעינס אףי תטשן מנה שלכדי ומנה יתפרע אגדא אי פאיר אבדן. פיי הענין שני 6 6 כו חבלאכר שנאמכו שאסהיה חשר של כך אם נישל של ושן מנתל אוכות הריאה והרגלים" וכלאבר שמונו בו שאם עשל מותאו אסחקר מתחלת בריתו ולא נברא שהיא מותרת יאן מתל לחי התחתו והיד והכפות בהמשטלהאום שלה והי בית הרחם או שנים הכלו היו מות דשך בחול אתר

115

והלכה אין חוששים לה ושוחם וחיכו צריף לברון: וחם עמדה ולה חלבה חוששים לה וצרי לבדוך לא עמדה אסור לשחום אותה עד שתשהה מעת לעתי ואם שחטה בתוך זמן זה הז שלי וכשישחום אותה אחר משת לשת צריך לפדון" זכצה מחמת עצמה איןחושל לה ' משום דאמידא נפשה' יעני אנהא תצים נפסהח ענד מיז תוביז הלחנדר או לא תקדר" וכן בהמל שהיתה מגררת הצלה" שגרונא כניהייעני איניובהא וגע שאליש גנבים שבונבין השלאים ומשליכן אותן לדיר מחמת תשובה אין חוששין להן: תשובה מעלהתא עברייי שור שהרציצוהו לשהיי המוא תורא דכבל ואשתונע קלגניחותיה על ליצחן ושנל משופרי שופרי אמרו ליה לא חייש מנד לריפון איברים אננד לא חושים מפני שנושי צפר ניו בנרצע ומנחזן עד שממיעלחלי עוף מולה צומות ממשה למעלהי מן ראפה אי רגליהי ינטע חנה יעכם אמא יונו מפא נומחוייעני אני ים) מןראם אעוף שי רגליה בכיםי לעומנת המנים אין חוששין לו יוא כין שמנה סאק נילב לה מלא שתי צומותי שימש שעילום בחק" יעל אוי תללא אכתר ששמעש וארתכה מכלחם עבר ל רוב מרבץ הושם כין הלחי הז מנותי אולי חוף כפרצ כול פהי על משום עיצוריי

ין האיש הירא ורך הליבב" נשפך תמייע והוא יתללא ולא יבנא פי מוצע שעשף שני עד היק הוא חושהע כו עד מוף פרשה שעהי לם למנייה׳ פרשה ינפי שחום השדרה מתפרש לשתי הרגלים והעוקץ" כמה חליות הבהמה" אעלם אן גמיע חלות הבהמה שמועד עשרה חליות:אחת עשרה חליות הצלעות נתנעות"ף ושלוש פרשיות' ואובע במפרות" נודד הכשר הזה בעגול אן באורך אם היה יתר מכשלע והואלדי שיכנה צו שלש גרעני תמנה זו בצדשו ברוחף הב פני צאן של בעופר ברוחנת בליו צאפת ברוחחל יעני אשחכה שאחחו על אגשאוה ארצינה אתי על אברענהי לנחפא גשאוה מן צו עפר למשבחי והף שבשר שמובור הויקמא מפרעתא דפרעי שבאחיי אם היה יתר מכס לעהו אכבר אבנחער אמצרויה ואלנהת גרמא וע דורה שפחי אפרובין אנדר ואנרעי אנדר רחח מן ברמה שני ואנרעלם יזול מק גממה שיי בהמה שנפשם העור שעליה אושלי וזו הי הנקראת גלודה" והי מן גמלה׳ אדבע מתעאתה על פני כלהשדרהי שלי פלמלה אצלב באטולחתי יכון לפניור פלה מצטאי ורוחב שלע עלראשי איבריה על שירים ושי רגלין" ועלה שבורי עלי שפרי והולחי אמעינא אוולמנעד שולד מנהן נפולה כיצדי חכםשנפולה מם עמדה

116

ארם" אנ שהיתה מעושנת: אלי גלב עליהא כני אפורא" או מצוננתי אף גלב עליהא פנט אבלגם אי אן ברדת ולם ידכר כני אצכרת אף הףי אכנט פי שבחאים נניל בדאי או שאכלה פס שהורגאת הבהג" פגון שאפלה צואת התורנגלן" או שאפלה הרדופנ" יעני בה שגרה׳ ארפלא" או ששתת מים הרעים 'אמר אחצין והו ונים שיש לן שלשה ימים או יחר" אן שאכל קם שהורגאת האדם או שנשפה נחשי חפם בה אנד שנשכה נחש שוחטין אותה וצולין מכשרה ומדמין לנשר אחר אם נשתנה מלאיו מאותו הבשר ה'ז אפור משום סכנת נפשות" ואם לאו מות" ואדליל אנהא אפורה משום סכנת נפשות מן זו תעהשמר לך ושמור נפשך מאדי השמר לך מלדבר דפרים שאיץ הגונים ושמור נפשך מאד מלאכול מאכנים המאפדים את הנפש"

פירוש שבעים טריפות

ואעתראצרן" נמצאן כלהטרכות המנויות בשיפרטן אומפשר שימצאן בכהמה וחיה שבעים ואוהן עלפדר שנתכארן בחבור זה" דרופה" אם האדים הבשר כנגדבני מעים או שנימון הבשריכנגדבני מעים או שנימון הבשריכנגדבני מעים או שנימון הבשריכנגדבני מעים של מעים של הליחים"

שישתברו כדק עשורי רוב צלעותיה וצלעות הבהנה) אחת עשרה מכאן וחחת עשרה מכאן" אעלם אנהם לם יחסבו שהענין אלארכתין לאן לים פיהן מוחי ואי פאינלמע שבהימה וג פי כל גאונל" ועלעות גדולות חו ממנא לי שקן בשתכרו שש מכוץ ושש אכאן לו נעורה צלע חחת בחולות הי וא במלה שמעתאחתאי וקאם נענרה מן השדרה הליה אחיני אנכלעת ובנתפימוצעה אינחקרין בשזרה יהו אדי כנצת חלה מן אול כלינתהאי שלמטה מן הכקליםי יעעלי בואצר" בהאה שנשמי הירך שלה מעיצרו ויצא مادو معوار بدر عما دوه ما مرود دم عدو مدوه שלרנאי ושמוטת הירך חי מן גמנהין שמעתאתאי ובשרם אן תתהשם שם לחל והכלי נאו פישת לעוד את אתאכלו התאכול אבלאיפשיצו לא ואם נכשצו מנול וחומי גלרולת כהת שנים לממנה בקלע הינופ שלא ניובי ציום שלי אמי ליוחנן כמפע שאמרנו כיתר מכמפע כחיפרי שאמרנו פיתר מכאיסר". וקגולגולת שנחכם רוב גבהה ורוב הציפה של" ושרח נחכם אנכפס" רוב גבהה ארתפא עה א" ורוב הניפה" אחדא נהג . עוף שלונים לגין אוזין אם נינב עדם גלגלתו של אעם שלא נינצ שמוח "מפנ שנרומו כך" בהמה שמחזה נם" אף גלב עלהא כלם

שלתמרה ששני ראשיה כדין" כינבו קני הכבדי של יילא נינבו ו 64. אס נמצאות מחט והיה הנצה החד שלה לפנים שחרי ודאי כנש" מחל ומותי אסהיה הראש העבול לפעם שחינו נוןכ" העבול לפעם וטל" אסהיתה מחט נטנה ששע ראשיה נונבין בודאי" מחט זטנה ומות" חם נמצחת בסמפן הגדול שככבד והוא הזצה הרחב שבאמצעה שבו נכנה המאכל לכבד הז מות" עובה הציבה שליי ניצבה ומותי אסהיה חלב שחור פותם את הנקכ" חלב שחור קותם את הנוכ ואסוי חלב הלביוכים חלביו המחצה שבאתצע הבש המכדלת בין איברי המאכלואיברי הנשמה׳ והמעי האחרון" ואעלה כי בן הדה לח תפר לפונהא אבפאם קלילה' לרשובה" חלב סהור ואינו קותם" חלבחיה "נועלה פי כון אטהור יפר לכונברמה מנפצך ומתצל מתל אחוב" ואענה פי אטמא לה יסד לפונה נרוס ונקלף יעני יתפרחת" נינכ הכרם "של" עוב המסום ישל עוב בית הכוסות של" ניובו ומותי" אם עוצו זה לתוך זהי לא יחיה מפולש אא בעביו עד שנצרר הרם מות הואינולא נששה מכולשי נששה מכולש ומות" אסנמינה בה מחט ואין עליה צורם דם בידוע שאחר חשחי דחנה הינחם ונוכה ' מחם ושל י אם נמנים נורשדם בידוע שנודם שחי נינכן עינבו מענה לחוץ שליי לתור חצל חבורו מות ואם נהתם הנוב ועות" עובו ומות אם בא זאב אופלב ונים ונמצאו נקובן אין אומרן במקום נצוב נצב ומולי) בו ומותי לא ניובו ושלי אם אכלה דבר שבוקב אותה כבון צורם שלחלתות וכיוצא כו" אכלה חלתית וגוות" עלין שלהרדופעושלמית עלין שלחלתית תובדן עלווואהי נינבו המעים בחות החלוחלת אם ניקבה לחוץ חלוחלת וטר אם "נכי

ביד ומות" דרוסת הכלב" דרוסת הזאב ומותי בבהמה גשה אאל נוב עדבית החלבי בבהמדנה ומות" בשן חאורף"כשי ושלי אם ניוב לבית חללו" נינב לבית החלל ומות" מם לא נינב אבר שתילרף בנניבתו" נינכ אבר שתלרף בנניבתו ואות" אחר שחי" מחרשהי ואפן" אסכינל אחר שחים ת פינץ מחד בלבד" אחרי שחיםת סימן חחד ומות" זה בעוף" דרוסה בצפורן ומות" שלא בכוונת הטורף ילא לא ירמי סינה לי אדי כאן לה נצד י שלא לבוונת הטורף ואשו "אסנינב אפר שתישרף בנניבתו" בכווני השורף ומות" אסלא שמם צפרעו ממנה את אחר מותו" דרופת ומות" לחחרמיתם" לאנה לא ישרח שולה אי ונת כזע מכאיבהי לאחר מיתה ואפו" אם נינכ אכר שתישנף בנניבתו לים לא יל שא בל משיא הי ידה ועכרהי ותעמדה וחיאתה י דרוקה מחיים ומותי אם נמצאת כולה שלומי ולא נמצא בה רושם הדריםה בינב תרבץ הושם. להללו שה אכלאם נפרן רובו מן הלחי הזמוה" כינב צרום שלמוח שלי נינב ומותי אסנינב העלין הסמור לענם" נינב התחתן ימות" אם עוב במנום שיתחול להמשך לשדרה והואף זארבי יהיה לנדומו דין אחר יעני ביבונת הגבובה נתמקעם המוח עדמו של י נתמוסמס ומות חם עתער או נינב וכנדום זיים כשי ואס עשבן כפנים או כרוכג" שלי ניוב הלכ לבית חלנו שלי עוב ומותי שלי לחללוי ניוב נני הלב של והוא שיגיע לחללו" פובה המנה שלי בינבה ומות" חס כבד שותמתה כבד פותמותה ושל " אם לא נפתם הנקב כראוי אעל שהוא קמוך לכבר שלי לא ניובר ושלי " אם נמצחת בה נויה שלצית ששע לחשיה חדין שחרי נוש אותה כשנכנוה י נויה ומוונם

אם נמצא הנוןב רחון מן המכה " ניצבה ומנתי במונום שידהטבה ממשמשת" בתנוסשיר הלבח ממשמשת וכול" אם נמצאקוב באחד מה והיתה צורתומוכחת עליו שנורסשחי נינכה׳ לא ניולה וכול" אם שחתבה צודם כפיחה ונמצא בה מחם" כיוב יצנה למיםה במנום שאיכו ראוי לשחי"ים יי בקב ומנול אם עלי צרום ופתם הכצבי בינב שמפון משמעפוני ריאה אל לחבירו טרי נחשם מנום כין הריאה של "נאשם ומות" צורעין אותה אם במינאת בה לחה מות שמחמת הלחה לא לתפחה לא על בה לחה ותות משחין עליה מעל רון או תבן או כנת אם נתנוע כשׁ יוחס לאו של י ניתונ המפון מסמכוט ריאה של ינימון ומותי הבשר בלבד ולח פוב הנרוםי שתמסמפה הרידה" של נהוא שתבוב חתכות חונכות" כתמקאקה ומנותי אם לא כמונו הסאפונותי נשתנו מראיה שלי נשתנו ומות" למיאה המותר: למראה האפור ומות" אם משמש בה וחזרה למרחה המותרי נהכך הושל במראין של" כמנה איברים ששנוי מראה אוסר בהם" שלשה" הריאה והושם ובני מנעים שלעוף" חקרה הריאה ממנש האוכות שה" חסרה ומות" אסכמצאתבער ימין שתנס וזאת הורד" חסרה ממנים האונות ומותי רצוה שלעוף" נתחלפו האונות של" הותירו האוכות מגבה סין" הותנרו ומותי לעומת חלב" מנבה ומותי כחותה מעלה שלהרם" נשמכה אונה לחונה שלח בסדרן של " ואם נקמפה בסדרן מנות" בסדרן ושל "

לח ללהבש חלל הבש ומות"הדר הכנה שהרי חפירו מגן עלון" יצאו המעים להוץ ונהכבו" שלי ואם לא כתהפכו מותי נוו מלור שברא הלפ את האדם כנוניאות כנוניאות והעועיד כל זבד על כננ" כיון שנהפך אחד מכנו אינו יכול להיות שנהוא עשך ויכונכן לא נה ככו ולהי אם בנכו" בנב השחול בעבין שלי בינב ומות" בקלשיה" בעביו ומות" אם נשתייר ממנו כעובי דינר שלההב" חקרה המרה שלי חקרה ומותי צורעין את הכבד ושועמין אותה אם נמיצא בה שעם מרה מות שהרי נכלעה כה" כמצאו שוני מכורות שלי שתים ומותי אסנשפכושו לאו" חפרה הנים נמצאו שתי ציבות' חסר הכרס במצאו שני כריסין חל המקום" כמצאו שנ ממוסי חסר בית המסו" נמצאו שני בתי כושתי בכל או של י ואם נשפכו כל אחד לחברו מנות" חשר אחד מקימנשם שלי נשעחן שני בני מנשם פני שנים ומנותי אם חזר ניתורב עם המעני ונעשה אחד משני ראשיו והרי שטהן מווכדנן באמסם הו מותי לא חזר ועתעתב ושלי אם היה בעעל מן הברי כענן מן הכד ועות אם היה פחות מכא צפעי נינכה הריאה טה" טנבה תעת לרוס העלון או התחתון בלבר: שניקומות אם נמצא בהתולעתחויה אוערין אחר שחי נקבה ויצאה לתולעת ושה אס במצאת מתה שודאי נודם שחי בנכם נינבר ומנות ואין שסתונעין במלצום חיתוך האונותודוכן שותמתה שהרי המצום דחוך" דום פותמתה וטוריי מם הריאה שנינכה שהמקום רחב אנים שנקתם טוליי במקום חיתוך האונות וטליי אם נממץ הנובלעום בלבד" נפמך לעצם ומות אם היה נרבץ בכשר ובעינם נינבה האם ומותי במנום מכה בדום כמצאת מפה בדום

אס נשתייר כזית במנוסמרה ופזית במצום שהיא תלויה בו" נשאר במנומות או ושלי מסהיה מפוזר מעש בכא ומעי בכאן או שהיה מרודד או ארוך כרצועה הז סקי עטללחי העלון של " נישל ומותי מנחלת ברייתו" וכלשעשל מתחלת בריתו כשר לא לטביעה אחכם במא פעלתי נישל לחי התחתון מות נשל ושלי חם ענקרו הסימנין כמהים האיברים שאם הפרו מוה" ארבעה" הורדה והסחול והכטות ובית הרחם" וכאם נישלן מותחוץ מיהורצה "וכיחם הותירומות" כוליה שלצתה של" לצתה ומותי אם לא הביע למצום החרץ" נבקנחום השררה של" והוא שיפשו בולן או רוב הניפו יפין ומות" מי עוטו" נפסצ רופו ומות" למשה בבהעה מפרשה שניה' ובעוף למלה מן המגעים אבלאם נפרן העור לארכו אן ניצב מות' עצבוסר מן הפולין ולמעלהי נכנרך המוח שלחום השרה ונחמש עם של" והוא שישכר כמים או כדוכג שעמום" נמרך ותותי אם במרך בכהמ למליה משלש פרטיות ובעוף למשה מין האגנים לפי שאין משגיחן על מנוחותאו שי שנכסן עורו בין שנמרך המוח" נמרך ומנות"אם כשמעמירן אותו והחום עומנדי לא כמנרף וטרי אם חינו יכול לעמוד מפע כבדו הז ספים במרך ומות' אם לא טתמסמץ בנרע רוב הבשר החופה את הכרק של" והוא שיהיה בגרולה שפח ובנשנה ברובה לא נקרע ושל אם נקדר בעיגולאו באורך" נומד העור שעלה טור " נגלד ומות אם נשאר מין העוד רוחב שלע עלפע כלהשדרה ורוחב שלע עלה שבור החב ספע על כאנשי איבריה לא כבלר ושלי אם הלכו מקומות או

אס מציאו שתיהאונות כאונה אחתואין ביניק כמו עלה שלהדק" כמצאת הריאה בלא חיתוך אזנים שלי" בלא חתוך ומות בעיף" בבהמה ומות אסהיה ביניה, כמו על שלהוד בן בעינין בין באמינש בין בקובן לאן אף. אחרמעה ביר אחלינת בה" חסר מנינת הריחה שלי והוא שיתיה החשרים ככל שהוג "חסרה ומותי מנום אטום שנמצאת בו לחה: לחה יוטרי לחה סרוחהי יבש מקצת מופה טרי" ואפ היה כלשהן" יבשומות' אם לא הגיע עד שיפרך בצפוק" כמצאת הרא. כפוחה ועומדתי של" צמונה הריאה מפחד אנס של או מפחד אריוכיוצא כוי צמנה ומות" אם היתה בידי שמים לאן שי טביעה את ביירתהא תרוהא יי חסרה רגלפן מתחלת בריתה בין שנחתכה של" אן שהיתה יונירה רגלי אכל היד בישהיתי חם או יתירה מות" חסרה התלומות מן האר בובה ולושון מן הארכובה ולמסה וטה" תם נחתכה צומת הגידים" כש הארכובה ולמעלה ומות מס נשבר העצם ניצא מיעום לחוץ יצא מיעולן לחוץ נשלי אם היה הבער החופה אותרום מנחסם או נתמכל או שנקדר פעין שבעת או שהיה מתכנין הרוב ממקומות הרכה' בפלשו מנורין לאיסורי נישלה צומט הגידום" שלי ביש נה ומות" מתחלת בריתה" אחר שנברתו ומותי אס הלך רוב בנין ושאר רוב מנין או שהלך רוב מני ונשחר רוב בען "רוב אחד מה וטה" בעיף" פישה הכבי סביי נישלה ומות: מתחלת בריתה" אחדשובראת ומות"

יתירות בעוף יתר עלהכהמה יה עוף שנכל לאור ונחמרן
בני מעון ולר" ועוף המים שעוב עדם ראשו" אין
לראא מה שמוכן חכמי של עלפי התו אשר יורוך או גזרות
ותיבות ומנהבות" ועל הדבר אשר יאמרו לך תעשה או
הדינין שלמדן אותן באחד משלש עשרה מדות שהתו
בדינין שלמדן אתסור מכל הדבר אשר יבירו לך זונבל"

לפכח שיוויע הטרפות הל והרי הוא צמזקתלשקת אדי כאן דיצית בבגדו ותפלן בראשו ואינו ממבל לי התפלה מפני של מוכיחים עלו שהוא רודף אחר המצורך" ער אחד נאנן באימרין" בשלשה מנומות האמינה תו עד אחד "בשוטה שלא תשתה" ובעגלה ערופר שלאיניערף" כמי נל לא ערע מי הכהו "הא אם בנדע מי הכהו הרי זו לא תערף" עד שילך למקום שאין מפירין אותו לאן גלורד מכברת ען "ויואיא לל לעצוע בנמון חשוב" לאך לחתי על אלה עשה תשובה גמורה וילבע שאורים כדי שיכנע לבו" אך

מכולד בה, שפנטרנה חיה אועוף בה, שפולד בה, שפולר בה, שפולר כה מפן טרכה משריפות או פגון בהמה שנבלה ולא הלבה: תשהחשנים עשר חדש לאן אחיוא, תלתלף חאתה כחסב אארבע אתניפות ופנובה עד שתלד וכדאך אבודימה אאניהא אניתא הלתלף חאתה א פי חא אולאדה שנשעיה ראשונה" אמשך אאוול ואסור למבור ספק של זו לבני בתוך זראוה למשך אאוול ואסור למבור ספק של זו לבני בתוך זראוה

והעור דים וחם ניםל אחד מכלאו ונשאר העור ציים שות" נתרסצו איבריה מנפילה טר באיברים שבחללהגוף עורפצו ומות" אם לת ככסרה עוכהן" נפסדה עורתן ומותי בית הרחם שאין הרוסון אופר אותה "בידלדלו הפימנט שלי" וכאם נתוכלו כדלדלו ארתכוי נתקפלו אנטווי נשתברו רוב צלעותיה שד נשתבת ומות" שלת מחצו שלמעל השדרה למול השדרה ומותי צלעות שאין בה מוח נעירו רוב צלעותיה" שלי בענרה ללי בענרה צל אחת ומות' אם כענה בלח חליהי בשמנם הירך מעיורום נשמני ומותי אם לא נתאכלו הנבים יוב עוף שנשמים בנם הריאה ועריב. ובאם נשמים כנט מעינח חוששים שמא מנבה הריאה ועריב. בדינהי חסרה הגלגולת כסלע של" חסרה ומות" אם חסרה פחות מכסלעי ואם עוצבה כלבים שיש בה חסרון כול מציירען לכשלע" ועוף המים שנינב ענם ראשו של" נחבש רוב הגלוול וביניונגן של " נחבם ומנות" אם לא עורונץ" נחבם ומנות" אם לא היה רובה 'ואס נחבם רוכ בכחה" ורוב הקיפה ביים" או רוב הצפה ורוב גכהה ציים הז פפ של מפעש עמרו בתיקו"ויש אומרץ נכחת מלשון כחתת היא ונכחת ונחבק קוא" וההא עדר מא דכל תחת כל נסס מן אנסאם שבעים שריכות: דרוסה" אית כה חרא והי דרוסה" בצובה אית כה שבע ותעה חסרה אית כה חד שר" כשולה" אית כה תמנית" בשונה אית כה חדקר" צרועה" איתכה תרו " נכולה" איתלה תכן שבורה" אית כה שבע" הוו להו כולהו שבעין" ותם איעצשוני

תנירות

והפרכות שאוסרין את הבחנגה תשע ואו הן א מסין מנצת חוט יועא מש האם שלריתה למיזה מנקום שימנשך ואפלו כחוף השערה אופרין חותבי ב וכן חם היה מקהריחה חוש משוך ללפי ג או ללרפש הכבד" ל או לכיש הלב" ה או לורדה בין שהיה החול יוצא מקהאם שלריחה בין שהיה מן האון ואב היה כחום השערה אוקרין אותה" וֹ וכן ורדה שנמצאת דבונה צכיסה י ז או חול יוצא ממנה לכיפה אופרין אותה: ה וחוש היוצא נשואן לאגן שלא על הקדר אוקרין אותה . ל אם היה החום יוצא מק אזן לעצם בלכדאוקרין תוחה" וגמיע שהרכות שחראם כמכת מרדותי ואיברים או אינן פנגינין בנקב לפי אם היה החום משוך שיהן הבהמה חפוי בא הגני או הישראי ממ אגוי עלי אישראי למן תעלה אישראי והוציא את הריחה קורם שתיבותי וצו מפע פשום המנהגי יעני מן אסתמרארי שעדה " ודבר זה הפסד בדולי לפי שהתורה חסה עלממוני

שלישרט" פרד שנם עשר השוחט אותו השוחט אותו אחד הכשר מות באכילה: ללח כנול חן להיא נחקרה מחילת נחסרה אכילתו" איסור אותו ואת בכן כוהג במוךדשיו מן לו שור או כשב או עש" ומיום השמיע והלחה ירצהלוקה אשה לינ" וסמיר ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו בים חחד זה השוחל אחרון לונה משום אותו ואת כנו" מא או גב לה אן יצול משום אותו ואת בנו" לאנה יצול משום

שמחימכרנה לישרא וכשם שאסור למכור לבני כך אקור למכור לישרא החשוד למכור לגוי ללא יתעדא משום ולפני עור לא תתקבוכשול" דאך מחלדה שטבע בנהר חפור למכרו לגני קודם הפסח בזרה שמית ימפרנו לישדא בבסח" ופדאך מיולנונהם זברה שנכל עלווין נדר אפור למכרו לגני שמא ימכרנוליש כלכה גה אוחיה אועוף בחזנת בריאטה) ואיש צריבי ברינה שמא יש בה של" לפי אין מחכשין על דבר האקור" לפיכך ריאה שהעלת צמחים חכבאת שבה לרמאמי למין לו וצמהחדב" או שנמינאו פרכות פיוד מין נו אם מחום ועד שלוף נעל" אפרן בין אפרך ואחוטיי אחום מברוליי ואפרך מכשחיי וכן מב נמצא בה אבעכוע מלא לחה הנמשכת כדבש אולחה ב ונשה" מן הרין אניתם לפי שהרין צלמהמנהג לתן אמנהגחמור" ינצר מוצע אתוחנה אן וגרנת אתוחני אי מוצע האפור אפורהי והדין צלבכונה מוציתין הו הריאה ונופחי) אותה בפושרין אם נמצאת בנובה פול ואס ליון מותי חמנה בחפשוט בישחל כך הוא אתעון עלי בדינת הריאה במקומה אם לח כמצאת תלויה בקר ומטין הפרכות שאין אופרין את הכהצה בש וא א שרכא שנמצאת פנאזן פנאזע ריאה ופשר שם הצלעותי צ או לפשר שבחזה ג או לפשר ולעו שבעלעות ל או פנאוזן לאוזן על הטדר" ה או האם לאוז הפעוכה לה" ו או שנעצאו פרפות

מדולדלות לפי שאיברים או מניצין בנפב לו לקרכ שאם חיתה משוכה איהן שהבהמה מות והחו יזכר שמוף בלהוצי עלטום ועל רעה כמי קאו מכרך על או הרעה כשם שהוץ מכרך עלהטובה בטובת נכש כמי בתן דאך פימסבת ברכותי וארצוצעל דאר צולדוד עשכם ישועות אשא ובשם ין אונאי צרה ויגון אמצא ובשם די אנרא" כשל אם על הבנים וציצץ הגפה כדישלא תעוף והכה אותו רב מכת מרדות ואמר ליה זיל רבי גדפה" איתגלם ענדה חתי ים לרישהא" היתה רובצת עלבצים שאייט פניני וה שחורים דשר בנתל שחבל לאנהא תגמנע בין בירהא והו לו זרא דגר ולא ילדיי מוא לפרן בין רובאה ניושבת ומעפעפת רובינתהו אן תו באסטה אגנחתהא ושאמלה בהמא עלי לאולמרי ויושבתהו אותכן גלפה עלי אאולאד ברגליהא והי גיר שאמלה שבה" ובאלכתאב וכצת ומעם עבת חגפן באבנחתהא עלהן פנם" ובאלכתאב עלהאפרוחים ולסימל ביניה ולה בינריה וליאך הוכאר מלשלחי ולו אקור לזכות בבינים מענמה א לאנקאן אלי כצר קן מרחון כלא יבוש לה איקול זכיתי במר שיש באותו הקן ויינן אין די הן מלכה מיתל נבסי גר שמנת ואין לן יורשים אא ככליו הפור" זו ולה עשה דוחה עשה יואר מול מיצות שלוח הצומהללטהרת מיצורעי ונו עוף שהרג את הנכש פטור מלשלח תפע שהוא מצווה להכיאו לבד לדון אותוי מנון שהוא מצווה מולו והוא עד או לעדותממון איכו מעיד לויי ואמי שלי יגב עלה כהו

שוחט נדשים בחוץ לחנה ילזמה עלי דאך כרת לחנר מחוסר זמש בגופו ולא יגול תנריבה אי אן תגיב אשמק" וכן שהי שאינה מאויה שמנה שהי לענין אותו ואת בכו" לא השוחם אותו ואת בכו לעוד חייב לא שלביחה האבתה כי נפקהת ולו כאן אלביח אפור מן אגלשי אכר" מטן שעגלה ערופה אקו בהניה לפי שכת בה כפרה כודשים כמי צל ונכפר להם הדם" מנון שפרה אדומה אפולה בהניה פין נו חם את היא" ונין וכל חם את אשר יובא מנדמה אל אהלמועד לכפר בודש לא תיאפל באש תשתף חטאת ביחטאת בגזרה שווה" ואעלם אילפינה' שה תדל עלי אלאן ואפנאונג בין צו שה כשבים ושה עמים" איזה הוא בין השמעשות 'הוא לכן מקהיום מפנים הצינה" והוא משתשוע החמה עד שיעמו שלשה כוכבים ביכונים למ גדונם הנראין ביום ולא נטעם שאין נראין אא בנילהיוזמן זה בנילא בין משמעות ודען בו להחמניר בכל מנום"

בי פטינים או לי שר עשר בי הל לאך א האס על פרק שר שר הבעם" הל לאך א אשפאן מאלה תע עלה או מא אעלה פי לאך" לים לאך אשפאן ולא רחמיה עלהם ואנינייי גזרת הכתוב כמי נאו שבאן ולא רחמיה עלהם ימעו רחמיך ועלפוב יזכר שמיך משתין אותר על האמרי שאו היה מפע הרחמים לא התיר לנו שחים בל עינר והלי על יאי מא ירא או לא עלה לאשריעה אי מגרו אלא ואתי לועל טוב יזכר שמיך משתין אותו לאנה ואג

זכו בנון לשתי מצות כקוי הדם ואנר פרה אדומה" מי ששחם חיה או עוף ובא אחר וכשה הדם שלא מדעת השוחם" חייב ליק לו עשרה זהופים כמי באן דשך כי הלכות חובל ומזיך. כדי שלה ינהוג מנהג בזין במלות ויהין בזויות עלווי בזין אזראי לישר המעשים יי אצלאה שאעמש פי דאר שרעא והישפינאינשל לכניים" ואור להורות נתילות היושר" סבך אתסתקתמה" לם כתם שכתאם במצות כפוי הדם ולם יכתמה במצות שלוח הצואד חי למפתחרה כי נצד ממנש מעוות" ומצות כסוי הרם לכלהאי מואב לאן תבי צל אראר אן לא יכתם אבתרוב צאפנר אתפא [י"ואפני כונה קרם מצות כקוי הרם קבל שלוח הנן פי כינאם אמצות לאינה א אכמר וגוריים שלוח הנן שאי והן קו כי יצרא ין צפור לפען בדרן אעם דאף"

תושלכע בריף כי בה בישגיבהוש"

די א תפויר לאא לברי בי מי מין יכולהא מולארץ

לא ברוגרא לי א ארץ אלו כי ילן חיותא אפלא

ישדעא לפוקרא ומפוקא לושטא ומושפוא

אפטומיכא ומאפטומיכא לפרוכא יוטיינ

מפרוכא יוטינ לפרוכא עביא ומפרוכא

בא לפטומיר אווי לפרוכא יומיינ

בא לפטומיר אווי לפרוכא יומייני

פהו סולה מין לווכי יגח שוריבטן אב לכל מין לחחר שורי בין אב לכל מין לחחר שורי ביותר חיה ועוף וביר ואך ואעלה ואחר חמור ואחר שאר בהמה חיה ועוף וביר ואך ואעלה פיאחכם עלי אחיואן אאבכם ואכטאמרה בהפצה כדי שליו

פיאחפסעם שריי פרל ארבעה עשר מפנביום אום מכפה דמו לאחר יום טוב" אעלה פי תחרימה ביום טוב מפע שלפוול העפר ביטו ואין מחללין יטו על המפן אא עלהוראיי ואתי אסק לא יצפא דמה ביט נחתי לאי ב אלה חיה ודאית ויוכל שחמנה והוא אפור מוספף. ואמי חיה ודאית פונטא דמהא ביט בעפר מולם כמי באן פי שביתריט" אין חייב ככקוי הדס לאדם שהי הראויה לאכילה של משר יאכלי שחישה שאינה ראויה לאכילה שמנה שחיטה לענשן כפוי הדם" במנה מנכפין" מכפין בעכר" בחיד אגיר והו אבן" וכגבפים אבבק" ובשחינת אבעם וחרקים" קחאקה שחגאר" ובנעורת שלפשת הדוב" לטוצה שלתחוי ובנסורת חרשים רנה" בגארה אבגארם ובלבינה שלבן וחרסית" אנורהי ומגופה שכתשהי אמקטחי כללאמר הק שמש, שק גללא דבר שהוח מכדל עמחים מכפין בו וסובין" אנכשה " ומורק" אסנדל" מכקין בשחור שנוטארי ובנגרת הפשינים נצארה שנט אניים בשמיל שאמר אברהם אבינו ואובי עפר ואפר

ואו הן דיני הטריפות פריאה וכו ו סעיפי

ריאה שפנבה שלי ב חמשה אוכ אית לה לריאה תלתה מימינא ותרי מסמלה כשהבהמה תלניה ברגניה ובני מעיה כלפי השבח שאז ימין חבהמה וימין השבח אחר ניש לה עוד בצר יפני) אונה אחת קליבה וכקראת שיטטתא זוריא ואינה שמלת בסרד האונות אא ארוהקת מהם לצד כפס ואם חקרה אחת מהיפנין או מהשמט אן שהין שנים מימי) וג משמא שף והורדא אסחסרה אומם יש לה שרנים או שנמעאתביצר שמא כשי ג משקפו האונות במוננם אם הותה האונה היהנירה בינד האוגות או מלפע הדימה שהיא לעומת הלפ מול ואסהיתה על בכה שהיא לעומת הצלעות הים נהנא שתנהיה בעלה שלהדק אחר שנפחוה אבלאם היא פחות עשה כש י ל נמצאת אונה יתירה כחופ שכולי האומנה כשי ה אונה שנו אני) הסמולה לכרגרת במצר החזה אצלהצואר משנש התחתונה שהיא העלונה השמוכה לצואר אסימנצא על גבה כשרפח דאקא פש מכע שאין דרכה ליפצל ורונאמנית אכל לא שמאית וויע שאות דרונא למעלה מחציה אכל לאסה מחציה שלי ו אחת שהאונות שהיא פחותה מכעלה הדם אחר שנפחוה הלחל ושלי ב חשרה אחת מאוכות הימנין הורצה משלמת" ה ריאה שאין לה חתוכא דאוני של וחט פדק כמראיד

הפרש בי ניהן כשיעור עלה הדם בין בעידין בין
בארצען בין בקופן כש "אס פעד אחד שלהיואר
חקרה אונה אחת לא שבקוף האומה שבאות העד
היתה צליסה נדולה כמו אוגה אעל שירך האונות להיות
קמופות זו לזו וכאן האומה מפסקת בינהן כש"
אין כל הדברי הלו אמורים לא בבהג וחיה חבל בעובאין לו
חימוך אונות כבהמה ואם ימצא לא מנין ידוע"

הריאה יש לה שע זרומו עוב זה כלא זה מו זה שלא וה כש עד שינקבו שפה זה כנגד זה" ב נגלד העלין בולו כש לא שעריכה בדיינהי ג נינבהועל בו צרום ונקתם של " ל ריאה שתישמנע בה הברה בשנוכח) אותר, אם ניכר המקום שממכו נשמע ההכרה מושיבין עלו רוצאו חבן וכיוע כו אם נתנחד בידוע שהיא נקובה וטר ואס לא ניכר המצום מושיבין אותה במים פושרי נופחי אותה אס בנבן התנים של ואס לאו בירוע שנרוס התחתין בלבד עוצב והכוח מהלך צין שני הנרומות ומפני זה שמנו בה צולדממה פשעת נפיחה וכשי ה מצמת נצובה במקום שיש לתלות שנעשה אחר שחי כגין שתעביר היבח ידו בכח עד שנתלשה בכה או שלנחה נאב נקובה תלנק להקלופש ואביששם בוצי הרבה שלא בתני שנוי תליק שלהו שאב וכן אם נמיצאו עליה תולעים שנקובה ואי) ידוע אסנקצוה צודם שהי חואחר שהי כשואם מנום לתוות והדבר קכן מסעוצה מחיים עושין כנב אחר ומנדבי חצלו אסהם דותה פש שכתו שזה כעשה אחר שה: כן נעשה"ח

הפריש

בוף הבא בפימן אחר אאל היה אותו פימן שיקלף נרנבנו ביד אבלאס אינו ננלף ביד אעל שיש פו זפן או איבע יתירה מעולם לא התירוהו" ים כצעוף שחוצן אתרגלין כשמותחין לוחום שתים לכאן ושתים לפאן או שנולט פן האניר ואופלבאויר היו זורק ול פנא וכל השוכן עם הטומאים וכדונה להן ה'ן טומא" כ מיני חגבים שהתירה תורה שמונה (אוה) חגב ומיןחגב והיא הדבנית חרבול ומיןחתול והיא עילרוניא ארבה ומין ארבה והיא צפורת כרמים פלעם ומין פלעם והיא יחנה ירושלמית" לא עי שהוא בניבהן ובשמותנהן אוכל והעייד עומן עליהן בעוף ומי שאינו בגיבהן בודק בשימען ושלשה סימנין יש להן כלשיש לו ארבע רגלים וארבע כנפים שחופות רוב אורך גופו ורוב הקיף גופו ויש לו שע כרעים לער בהן עלהארץ היש מין לחר אענפ שואשו ארוך ויש לו שנב אס היה שננו חבב בוחורי מי שאין לו עבשין כנכים או כרעים אישאון לו כנטים החופות את רובו ועתיד לבדל אות אחר זכקשינדין או מות מעורה בנ ובדגים שני לינעלן לנכיר וניינטון ומנפיר הוא שפורח בה ונשנשת היא הדבונה בכל גופו ופנטי הוא שפורח בה ונשנשת היא לו עכשו ופשיגריל יהין לו או שיש לו נשנשת פשהוא בים ופשיעלה ישיר פשנשין הרי זה מותר ומושאין קשנשין חופין את כולו פיות אפלו אין לן לא שפניר אחד ונשנשת אחת הרי שה מנותר"

ואס איכן דומין של ואין מרעין מריאה שלבהמה דנה לריאן שלבהמ גמה את מרונה לדונה ומנגפה לגמה" ו כינב אחר מהפמפונות שבפנים לחבירו כגון במקו שמתכצלו זה מזה ואין צשר ביניה, שה שחבירו נשה ואינו מגין עליו אבלאסיילר לכשר הריאה הפשר מבן עליווכשי ז כיאה שנשככה בניתון ונרוס העלין שלה קיים שלם בלא נגב אם הפתרבונות עומדין במצמט ולא ניאחו כש ואם נימון אב פמפין אחד שרי וכיצד עושין נונבין אותה ושוכבין אותה בכל שבוא שווע באבר אם נמה בה חוםים לפנים ביחע שנימונו הפמפונות וסר ואם לאו בשר הריאה כלבד הוא שני מוקוכש והוא שיה ה כריון המיסזר אכלאס הם עבורין או שרוסם שלי ה חנו הרצוה ולא ניקבה כש ויצושאוטרי " הריאה שבמצה בה מינום אלום כל שהוא שאין הרוח נכנפת בו ואינו עולה נפיני שביאין פכץ ונורעין ממוך ממעש למצוסהאטוס חם נמתא בו לחה מותרת שמחמת הלחה לא נכנהה שם הרוח ואם לל נמצא כו לחה כותטן עלון מעל רוך אותבן או כוצה אם כתנדנד כש שהכי הרוח בא שם ואם לאו של ריאה שנשה כעץ במשהן פוריי וא דיאה שנתשפמסה רהינו שנמצאת שלימה וכשתולי אותה תיחתר ותפולחתיכות חתיכות יב ריאה שמעיצאת נפוחה כמו עיקר חריות שלרול אופרין אותה מספני ביג ריאה שיפשה אלמוצתה של והוא שתהיה נפרכת בצפורן יי יד צמיצה בולה אלחמית בני אדם שהפחידוה כמן ששחשו אחרת לפניה וכיול בזה שר ואם כידי שעים כגון שפחדת מצול רעם או כאתשיצים וכיוצד כזה או מכחד שאר בריות בגין מצול שמגר אריה וכיון נוכור כיל פורצוחותה מושיבש אתהליאה למים מעתלעתאם היה זמן הצור מושיבים וותה במים פושרי בכלי

(144)

מותר בהנייה אקור לעשות בוקחורה ולכון מלאפתו
בדברים אקורים חוץ מין החלב שהרי נחנג בו יעשה לכל
מלאכה : לפי אין עושין קחורה לא בנבלות ולא
בטרפות ולא בשדעים ולא ברמשים הצייד שנדרמנו לו חיהאו
עוף ודג שמהים ועדן או שנצודו לושמאים ושחורים מותר
למפרן אבללא יכון מלאכתו לשמחן : ז . ומותר
לעשרת סחורה בחלב שחלבו גוי ואין ישרא רואהו ובגבינת
הגוים וכיוצא בהן זה הכלל כלשאקורו מן התו אקור לעשות

בין בספיקו בין בודאו" פרק תשיעי.
בשר בחלב אסור לבשלו
לאכלו מן היו ואסור בהעיה וסוברין אותו ואפרו אסור פאפר
לאכלו מן היו ואסור בהעיה וסוברין אותו ואפרו אסור פאפר
כל הנקברין ואשבישל משעה כזית לונף של לא תכשל גדי בחלב
אמו" ב וכן האובל כזית משעה מין מחלב והבשר
וטינת בשלו כאחר לונף ואני שלא בישל לא שתנה כתוב
מלאסור האכילה לא מנפנ שאסר הבישול כלונו ואל בשולו
אסור ואלל אכילתו כמו ששתם נעלא סור חבת מנאחר
שאסר בת הבת" ל אין אסור מן התני לא תכשל גדי כחלב
בהמנה להורה בחלב בה מנה להורה של לא תכשל גדי כחלב
אמו וגדי הוא כולל ולד תשור וולד השה וולד העו שדיבה הכתו
ויאמר גדי עזים ולא נאני גדי בחלב אמן לא שדיבה הכתו
ויאמר גדי עזים ולא נאני גדי בחלב אמן לא שדיבה הכתו
בהוה" ל אכל בשר בהמנה להורה שבישלו בחלב

מפרקת פרק שני מכלל של וכלבהו ושוקעת שקע שתי פרקוו מעלת גרה בכהמה אותה תאכלו שומע אני שכנשא מעלת גרה ומפרסת פרסה אסורה ולאו הבא מכללעם עשה הואי ב ובבמל ובחזיר ובארעבול ובשכן נאוני אתזה לא תאכלו ממעלי הברה הא למדת שה בלא תעשה ואנפ שיש בק סינש אחד וכל שם שאר בהמנה טמאה וחיה טמאה שאין בהן שימן כנל שאיפור אכילתה כלאתעשה יחר על עשה הכא מפלל אותה תאכלו" לפי החוכל מבשר בהמה וחיה שמחה כזית לונה קין התורה בלמאים בין שאכל מן הבשר בין שאכלמן החלב לא חלק הכתוב בין בערם לחלכם " ל האדם אעל שנחנג בו ויהי האדם לנפש חירי אינו בכלל מיני חיה בעלת ברסה לפי אינו בלא תעשה והאוכל מבשר האדם או מחלבו בן מן החי בין מן המת אינ, לונה אבלאחור הוא בעשה שהרי מנה המת שבעת"ני חיה ואמר בק שאת החיה אשר תאכלו הא כל שהוא חוץ מהן לא האכל ולאו הכא מכלבעשה עשה הוא" האוכל כזית מכשר עוף כומנא צונה כין התורה שנואת אה תשצמו מין העוף לא יאכנו והרי עבר על עשה שלכל צבור טהורה תמכלו הא שוניאר לא תיובלן ום האוכל כזית מדג לונא לונה של ושנץ יהיו לכם אי מבשרם לא תאכלו ועבר על עשה של כל אשר לו לנטר וקשושת תחכלו מכלל שתו שאין לו סנפיר לא יאכל

מאכלות אכורות

ות הקללה אם אמר שישבה שעספשר אפורה נאם לאו נותרת ואותה חתיכה אפורה בדא שנדם והוציא את פורם שתבלום חלב שבלעה אבלאם לא בילן מנששים חותה בששים מפנשהחלב שנבלע בה ונחפר יצאונינעוצ עם שאר החלב" של ב נכל חלב למוך זררה שלנשרי לועמין את החתיכה שנפלעליה חלב אם חין בה ל עניים הכל מנה ואם יש בחתיכה לעם חלב אעם שאם תאחים החתופה לא ישאר בה טעם הואינ ויש בה עתה שעם חלב פופרה אותה חרניכה ומשערין פכולה אם היה ככל שיש בנדרה מין החוניכות והירן והמנדין והתבלים כדי ש מהיהחתיבה ין אחר מששים מן הכל החושפה אפורה והשאר מותד" ו ביה משלא ניער את הנדרה מל בתחלה פשנפל החלב שא לכשוף ולא פטח אבל אם טער מתחלה ועד שוף או שבקה משעת נבילה עד פוף היו בנות שעם וכן חם כפלחלב לתוך המרצ או לתוך החתוכות ולא כודע לאיזן חתוכה נפל כוער את הנדירה כולה עד שיתערב הכל אם יש בנדרה כולה ישפחלב אקורה ואם לאן מנותרת יא אם לידניינא גוי שישעוס ונאמוך עלון משערין בששים בין בשר לחוך החלב בין חלב לתוך בשר אחר מששים מות כחות מששים אפור צרה שמשלכה בשר לא יבשל בה חלב ואם בישל במותן שעם" יצ הכחל אפור מיברי פופרים שאיבשר שנתבשלבחלב שחולה אפור מקהתו פמו שביאוינו יהוחל

שמאה או בשר בהעה שמאה בחלב בהעה שהורה מות לבשל ומותר בהניה ואין חייבין על אכילתו משום בשר בחלב יקבשרחיה ועוף בין בחלב בהאה בין בחלב חיה איכו מקור באכילה מן התו לפי מנותר לבשלו ומנות בהניה יפשעו ואקור באכילה עוברי סופרים כדי שלת יפשטו העם באו לידי אמור בשר בחלב שלמו ויאכלו בשר שהורה בחלב הורה שהריאין משמע הכת שא גדיבחלבאמן משנש לפיכך אקרו כל בשר בחלביי ה ל דגים וחגבים מותנחבל בחלב והשוחם עוף ונמצא בו בצים גמורות מומר לאכחל בחלבי ו בשר המננושן והמכושל בחמני טבריה וכיוצ בה אין לוצין עלו וכן המכשל בשר במיחלב או כחלב מתה או בחלב זכר או שבישלדם בחלב כטור ואינ צונה על אפילתו משום בשר כחלב אבל המכשל בשרי מתה או חלב וכיוצא בו בחלב לינה על בישולו ואינו לונה על אכילתו משום בשר בחלב שאין אפור בשר בחלב חלעל איפור נב או איפור חלב שאין באן לא איפור כולל ולא איפור מוסיף ולא איפור בת תחתי ל המכשן שליל בחלב מנים וכן החוכלו חבל המכשל שליה או עור וגידים ועצמנות ועיצרי נינים ושלפים הוכים בחלב פיור וכן האוכלן פאורי הי בשר שנפל לתוך מחלב או חלב שנפל למוך חבשר ונתכשל עמן שיעורו בנות שעם פיצד חונים שנפלה לקדרה רותחת שלחלב שתסיקני

בשר בחלב ומכניחשש זה מקרו גבינת הגוים כמו שביחרנו" יו חבשר לבדו מותר והחלב לבדו מותר ובהתערב שנהם עלידי הבישול שחקרו שנהם בוא ש שנתבשלו שעהס ביחד או שנפל חם למוך חם אבלחם על או או אחד משטהם והוא חם לתוך השני והוא צוק קולף הצשר מולו שנגע בו חלב ואופל השאר ואם נפל צום לתוך צוכן מדיח התתיכה ואופלה " וה לפיכך מותר צערור בשר וגבינה במטפחת מחת וחוא שלא יגעו זה כזה ואס כגעו מדיח הלשר ומדיח חגבינה ואוכנ. "6 מניח שאינו נאכל מחמת מלחו הרי הנא כלותה נאם נאכל כמות שהוא כמו הכותח איכו כלותח עוףשחום שככל לחלב חולכותו שיש בו חלב אם חי הוא מדיחו ומותר ואסצלי צולפו ואס הין בו פלחים פלחים או שהיה מתוכל בתפנים ונפל לחלב או לכותה מז אקור" ל אקור להעלות העוף עם הגבינה על השלחן שהוא אוכל עלוו גזרה משום הדגל עפירה שמנא יאכלוה עם זה אעני שהעוף בחלב אפור מדברי קופרים" בא שני אלשניים שאים מכירין זה אתקה אוכלין על שלון אחד זה בשר וזה גבינה מפני שאין זה גם לבו בזה כדה שיחבל עמנו" לב אין לשין חת העישה בחלב ואם לש כל הכת אסורה מפני הרגלעבירה שתא

שנרטו ומירק החלב שבו מות לצלותו ולאכלו ואם קרעו שתי ועירב וטחן בכותל עד שלה נשארבו לחלות חלב מותר לבשלו עם חבשר וחכחל שלח צרעו בין שלני נה שלח הינוקה בין שלגדולה אפור לפשלו ואם עבר ובישלו בפע עצמן מות לחכלו וחס בישלו עם בשר אחר משערים אותו בששים וכחלמק המניץ" על כיצד אם היה הכלעם הכחלכמו ששים בכחל חכחל אקור והשארי מות ואם היה פחות מששים הכל אסור ובין כך ובין כך אפיכפל לצדרה אחרת אוסר אותה ומשערין בה כששים בראשונה שהכחל עצמון שנתבשן נעשה לחתיכה החפורה ואין משערין בו אח כמות שהון בעתשנתבשל לא כמות שהיה בשעה שנפליי יף אן צולין את הכחל שחתכו למעלה מן הכשר בשפודותם עלהו הכל מותר ציבב שבישלה בחלכישבה מותרת אחינו חלב אם הרי הוא כטמפת שהרי ישתנה במעיים" אפור להעוניד הגבינה בעור הציפה שלפחולה ואם העוניף לועם את הגבינה אם שבה לעם בשר אסורה ואם לאו מנותרת מפני שהמעמיד ובר המוחרי הוא שניבת שחוסה היא ואין באן אא איקור כשר בחלבי ששיעורן בנות שעם יו - אפל מעעמיר בעורי - קיבת נב ופר ובהמה שמאה הואינוהמעמיד דבר האפור בפני עצמו נחפרה הגבינה משום נב לא משום

איעור פעודה אחרת והוא כמו שש שעות מפע הבשרר שלבי) השעם שאיכו פר בקינוח"

פרק עשירו כלאיפורין שאמרנו שלתנ והן בארע הארץ והן החדש וכלחי הכרס והערלה והשבל החדש כיעד כלאחד מחמשת מניני תכואה בלבד אשור לאכון מין החדש שלו צורם שינרב העומר בששה עשר בעםן שלונהם קל וכרמל לא תאפלו וכלקאוכל כשית חדש צודם הצרבת העוצר לוצה מן החו בכל מצום ובכל זמן בין בארץ בין בחוצה לארץ בין בפע חבית בין שלא בפע הבות" ב אן שבזמן שיש מזרש משזרב העומר הותר החדש בירושלם והמקומות הרחוצים מותרין אחר חצות שאין בת זין מתעונין בו עד אחר חצות וכזמן שאין מקדש כל היום כולו אפור מן התורה ובזמן הזה במצומות שעושין שני ימנים החרש מקור כליום שבעה עשר בעק עד לעוב מדברי סופרים האוכל לחם וצלי וכרעל כזית מכל אחד ואחד לונה שלש מלקיות של ולחם וצלי וכרמל מכי השמועה למרקשלשת בלחוי) חלונין זה פנזה" ל כלתכואה שהשרישה קום הצרבת העונר אנופ שלא נגנורה אא אחר ארב העמר מותה נאכינה משקרב העמר ותכוחה שהשרישה אחר שקרב שמר אנפ שהיתה זרועה צוים שיצרב העמנר הל אפורה עדשיצרב

אכלבה כשר ואין ששים חת התמר בשיה ואם ששכלהפת אפורה עד שיטיק את התנור שמא יאכלבה חלב ואס שרנה בצורת הפתעד שתהיה ניכרת כדי שלא יאכל בה לא בשר ולא חלב הז מות כת שאפייה עם הצלידהם שעליין עם הכשר חסור לחכלן בחלבי כג קערה שאכלו בה בשר ובשלו כה דגים אותם הדגים מותר לד לאכנן בכותה סכין שחתך בה בשה צני וחתן בה צנין וביוצא בו מדברנם חרופין אפור למכלן בכותה אבל אס חתר בה קישות או חבשיה גורד מיצום החתק ואוכל השתר בחלב" כדי אין מניחין כד שלמלה בצד פד שלפתר מפני שהוא שואב ממכו ונמצא מבשל הבשר במלח זה שיש בו טעם חלב אצל מניח כד החומץ בצד כד הלמך שאין החומץ שואב ממנו" מי שאכל גבינה או חלב תחלה מות לאכול אחרין בשר מניד וערי שתיח ידיו ויננה פו בין הגבינה ובין הצשר ובאה ינטופיו בפת או בפירות שלועםן וצולען או פולים ובכלמיניםין את הפה חוץ מן התפנים או לעם או יצות שאקאו מינותן יפהי שלו בניא בבשה בהמה אוחיה אבל חסצפל בשף פוף אחה שאפל הגבינה או החלב אינו צרו לא זינוח הפיה ולא נטינתירים" מי שמכל בשר בתחלה בין בשריבה עה בין צשד עוף לא יאכלאחריו חלכעד שישהה ביעים כדי

Lyiv

אבל איפור ערלה בחלהלכה למשה מסיני שוראי הערלה בחל אפורה ושפיקה מותר ובהלכות מעשר שני יתבארי בדרים האפורים משום ערלה ודברים המותרים."

מפן ערלה וכלאי הכרס כאי אפור ובפריא והיא מחרצות שככש דור מותר פיצד היה כרס ערלהי וענפים נמכרות חוצה לה היה ירן זרוע בתוכו וירן חוצה לו שמא ממנו הוא זה שמא מאחר בקוריא מותר ובחל אל ראה ענפי יוצאים מכרם ערלה או ירציוצא מהלרם לונח מה) והוא שלא יראה אותו בוצר מן הערלה או לונץ הירן בידוי יצ כרס שהוא לפצערלה או מפן כלאים באי אפור ובפורוא מות ואצלבהלי יב חבית יין הנמצאת שמונה נפרדם שלערלה מותרת נהעיה שאין הגנב גונב ממקום וטומן בן אבלענבים הנמיצחים שמונים שם אפורי, שמא משם נלקאו זהצעעם שם: יד גוי וישמש שהיך שותפין בציעה אם התנו מתחלת השותפות שיהיה הגני אוכלשני הערלה וישרא אוכלשמס משני החל ככנד שני ערלה הים מותר ואם לא התכן מתחלה אחר ובלכד שלא יבאו לידי חשבון ביעד כגין שיחשב כמה פירות אכל הבוי בשפינה עד שיאכל. שיא כנבד אות הפירות אם התכן כזה אפור שקרי זה כמחלף פירות הערלה. א יראה ל שאון נשע רבעי נוהג בהלשא אוכל פירות שנה רפיעית בלא פדין כלל שלא אערו אא הערלה וצל וחומר הדברים ומה

העמר שלשנה הכאה ודין זה בכלמנום ובכלזמן מן התו תבואה שהשרישה אחר העמר וציניה וזרעמן החטים בנרנע ואחב נרב העמר הבא ועדים החטים בנרנע הריאו שפצחס התיה העמר כאוה מונחים בכד אולא יתיר אותן מפנ שבילו בנרצע לפי אם ליני מהן ואפלאינו לוצה אבלמכין אותו מכת מרדותי ו וכןשבונל הכיאה שלש מלפני העמר והוקיפה הז לפן אם תהיה אפורה מפני התוקפת עד שיבוח העמר הנא אולה תהיהחקורה שהרי השרישה צורם השמרי ל כלאי חכרם כיצד מין מנמניני תכואה אן מניני ירצות שנזרעו עם הגבין בין שזרעישמל בין שזרע גוי בין שעלו מאילו הן בין שנטע הגפן בתוך היין שניה אשורים באפילה ובהניה שנפןתציש האלאה הזרע אשר תזרע ותבואתהכרס כלוועכן תתרחק ותיאפר שניהן והאוכל כזית מכלאי הכרם בין מן הידן ב'ן מין העובים לונה מין התל ושניהם מצטרפין זה עם זה: "ה בדא בשמרעו בארץ ישרא אבל בחל כלאי הכרס מדברי פופרים ובהלבות כלאים יתבאר איזה מן אפור בכלאי מכרס ואיזה דבר מנורש ואיזה דבר איכן מנורשיי

ל הערלה כיצד כלהכוטע אילן מאכל כלפירות שעושה אותו אילן שלש שכם משנורע הדיקן אקורין באכילה ובהניה של עלש שנם והיה לכם עילים לא יאכל וכל האוכל מה כזית לוכך מן התו" בדא בטטע באי של כיתבאו של הארץ

לש כלוע לאינהגו כהן מנהג חולין ועדין נדשים שעונידין האוכל כזית מן השבל להתרם לא הורמוי צורם שיפריש ממוכו תרומה לדולה ותרומת מעשר חייב מיתה בידי שמנים של ולא יחלנו אתקדשי בעישרל והמיאו אותם עין אשונה אכלהאוכלמדבר שניטלה ממנותחמה ברולה ותלומת מעשר ועדיין לא הפריש ממנו מעשרות ואל לא נשאר בו אא מעשר עני הי לונה משום אוכל ישבל ואין בו מיתה שאין עם מיתה אא במיומה גדולהי כצ אאהרה לחופל שלא הורמן ממכן מעשרותי בפללשל לא חופל לאכול פשעריך מעשר דגנך לו וכהלכות תרומות ומעשרות יתבאר איזה דבר מחויב בתרומה ומעשרוג ואיזה דבר פשור וחיזה לבר שהוא חייב מן התל נאישה דבר החייב מודברי פופרים והאוכל כשית מישבל של יבליתם או מפלאי הכרם וערלה שלהל מכין אותו מכת מרדות ה שביעית וההקדש וקפיחי שביעית והכלחים והעתלה משצין היוצאין מפירותיהן מסורין במותן ואין לוצין עליהן חוץ נניין ושמש שלערלה ויין שלכלחי הכרם שלול זעליהן פדיר שלולן על הזמים ועלהענבים שלהן כד ויש פנדשים מפורין אמרים בינימכלות וכול שליל הן כין איפורין שיש בחבילת תרומות ובכורים ומעשרות ה ומעשר שע ואיפורין שוש בקדשי המוכח כבון כיבת וכותר וטאא וכל אחד מים יתפאר במקומו ושיעורכל אכילה מה לית

מוריא שהיא חייבת בעעשרות ובשביע: מדבריה חינה בלפות מוריא שהיא חייבת בנשע רבעי כמו שיתכחר בה לבות מעשר שני בחל לא כל שק שלא יחיה ניע רבעי נוהגבו" יו אבל באי נותג בין לפע הבית בין שלא בפע הבית וחורו מצצת הגאועם שכרם רבעי לכדו כודין אותו כחל ואוצ יהיה מות באפילה ואין לדבר זה עיצלי יו פירות שנה רביעית כולה אפור לאכול כהן באי ער שיפרו ובהלבות מעשר של יתבאר משפשי בדיום ורין אכילתם ומאימיני לערלה ולרבעיי יה כיצד פודין פירורל ניע רבעי בזמא הזה אחר שאוסף אותו מברך אקבו על פריק כשע רבעני ואחל כורה את כול ואל כפרוםה חחתו אות לי הרישו פדויין בפרושה א ומצליך חותה הפרושה לים המלח או מחלל) על שווה פרוטה מכירות אחרות ואומהרי כל הפירות האן מרוולטן על חףים אן עלשעורים אן וכיוצה בה ושורף אותם כדי שלא יהו תצלה לאחרים ואופל כלהכירות הורו מנדם נחונים שאעם שפרה בירות שנה רביעית או חילק אסור לחכל עד שחיכנס שנה חתישית ודכר זה אין לו עינד וייראה לי שזו שבבת הוראה וכיחין השעם לפי שכת ובשנה החונישית תאוכלו את פרץ ואים ענין הכת לא שבשנה חתישית חחכלו כרין כלא כדיון בכל חולים שבעול ואין ראוי לחוש להוראה זו" השבל פיעד כל אוכל שהוא חייב להפריע מינכו חרותה ומעשמת בודם שיפריש ממכן בברא שכלואקור לחכול ממנו שנ ולא יחלנו את קיטי בני ישרא את אשר יריתו

בין למלצוח

אינן אופריף" ל נר תושב והוא שקיבלעליו שבעתשת כאו שביארנו יינו אס ארבשתייה ומות צהנייה ומיחדי לצון יין ואין מכצירין אעלו וכן כל גוי שאירו עובר עון כגון לו היממשים ינס אפור בשתייה ועות בהנייה וק חורו כל הבאועם אבל הנרים עובדי עש סתם ינם אפור בהנייה ה מקום של בענין זה שהיין אקור אס היה הכוי שנאקר היין בגלו עובר עו היו אפור בהעיה ואסאינו עובר עו הלי הוא אקור בשתיה בלבד וכל מצום שנגוי סתם הזעובד עדי אין שראוי להיצרב על גבי המזכח ומופע זה כשב זרו על פתם יינם גזרו על כליין שיגעבו הגוי שיהיה אקור בהנייה לא גזרו אא על היין שראוי להתנקך לפי יין מבושל שלישהל שנגעבו הגני אינן אקור ומות לשתותו עם הגוי בכוק אחר אכליין מזוג ויין שהתחיל להחמין שישתה אם בבע כו נאסרי ב הורו באוני הונעוב שאם נתערב ביין ישרא מעל רבש או מנעל שאור הואיר ואינו ראו׳ למשפח הרי הוא כמבושל או כשכר ואינו מתנקך ומינו ראו׳ למשפח הרי הוא כמבושל או כשכר ואינו שלגוים ומות לשהותו עם הגויי ה מאינוני יאפר היים שלגוים משידרף וימשך היין אנצב שלא ירד לבור לא עדין הוא בגת היש אסור לפי אין דורפין עם הנכרי בבתשאא יבע בירו וינשך ואב היה כסות ואין לוצדין מנענו מת דרוכה ואעב שעדין היין מנעורב עם החרצנים והזובין ולא ירד לבורי נכרי שדרך הין ולא כבע בו והרי ישרא עומדי על הכיו הישרא הוא שפינהו אחרים הוא שכינפו בחבית היו אקור כשתנה החומן שלגוים אקור

בין למלצות בין לכרת" כה וכבר ביארגו איפור חמץ בכפח ודיניו בהלפות חמץ ומצה אבל איפור אכילה בום הכפורים איפו איפור יכין בפני עצמיו וכן איפור יוצא מגבן יין על הכזיר אינו שווה בכלולבי יתבאר איפור כל אחד מהן ושיעורו ודיניו כמצומו הראוי לו"

פרק אחד עשר "ן שנתנקר לנג ופשותה ממנו כל שהוא אקור בהניה לונה מן התל וכן האוכל כל שהוא מתקרובת עם מכשר או פירות אב מניסומנה האובל מהן כל שהוא לונה של אשר חלב זכחמן יאכלו ישמו יין נקיכם יין שנתנקר לה כאבח לה לה וכין שאיקור זה משום על הוא אין לו שיעור של כשל ולא ידבן פידך נשיוונה מן חחרם ב יין מבורם שאין אנו יוריעים אם נתנקך או לא נתנקך והות הנקרא פתם יינסחקור בהנייה כין שנתנקך ווכר זה מבזרת סופרים הוא והשותה משתם יינם וביעית מכין היתו מכת מרדות וכלים שיבע בן הגני הזמפור שאא ניסך חותו שמחשבת הגני לעל הא למרת שיין ישרא שבקעבו הכוי דינו כקתם יינם שהוא חקור בהטיהיי ל בי ער שבתע בין שלא בכוונה וכן תיכוקגוי שנגעבין ישרא אפור כשתיה ומות בחניים הפוצח עבדים אין הגוים ומלון ושבלן מיר איץ מנפלין את כיין ויין שיגעו בו מות בשתניה ואנוב שעדיין לא פהרן בדת ישרל ולא פקר מדת ישרל ולא פקר עד מניהם בע השפחות הגויות שנולדו ברשות ישרא יוצו ועדיין לא בלו הגדולם חימדין היין בשיגעו בו והצלבים

עם מושונה ושניה ועלישית מות שכבר הלבו צחלוחי היין שכו והוא שיהיה מעופה צמבר כדרך שהיו עבין עושין אן שהיה מזופת אבלשלחום צרי הרחהי של כלי חרק השוועים באבר שנשתמנשו בהן ביין נקך אם היו לבנים או אדומנים או שחורים מותרין ואם הין ירוצין יקורין מפעשק בולעין וייראה לי שאין הדבר שא בשלנקן כהן לנים אבל אם לא בנאן בהן לציום תניתן ומותרין ומפהן שלחרק" מבולה גת שלאם ושלעץ שירך כה הגר או גת שלאבן שלחרם שזפתה הגויאעפשלא דרך בהן מדיוון כונים ובאפר וולפעה פעוני ודורך בהן ואם היתה בהן לחלוחית מקרים האפר למנים ואם לאן מקרים המנים" יל גתשלאטן מזופתת שדרך נה הגוי או שלעץ זכותה אעל שלא דרך כה צרי לקלוף אה אסישנה שנס עשר חדש אונתן כה מנים שלשהימים משת לעת אנ לצלוף לא תהיה הגת חמורה מין הנכצבם לא נאול ליף יה בתשלחרם אעל שנלף את הזפת שא להתנוה תידיי אסור לדרוך כה אניד עד שייחס אותה באש ער שירפה הזכת ואם יישנה אונתן בה מים שלשה ימנים מותרת כינו בביאונור "ב משמרת שלין שלגונם אם היתה שלים שלגונם אם היתה מדיחה ומשונר בה ואם היותה שלצמר מדיוחה במיסוטאפר חבעה פעוני ומניחה עד שתיכה ב ומעומה בה ומסהמה פלשיני

בהניה מפנ שבעשה יין נסך קודם שיחמיץ גןי שהכיארק ענכים בחבית אעצ שהיין דף עלגכ ידיו אין חוששין משום יין נפך היה אוכלמן הקלים יותיר בסאה וכשאתים וזרבן לבת אעל שהיין מנתד עלהמנכי שלגוים אפורין בהניה כלשנים עשר חדש ולאחר שנים עשר חדש כבר יפשו ולא נשמרה בכי לחלוחית ומותרין נאכילה וכן שונרים שליין שיבשו לאחר שנים עשר חדים מותרין שהרי ליי נשחר בהן ריחיין והרי הן כעפלייונה כודות הגוים ונכניהם שהכניקו בה הגוים "נס אקור ליק לתוכיין עד שיישק שנים עשר הדט או עד שיחזירם לאור עד שיתרכה הזכת שעליה או עדייוחמו או עד שיתן לתוכן ונים שלשה ימנים מעת לשת ומערה הינים ומחלף מנים אחרים כל מעת לנית שלשה פענים בשלשת היתנים בין שהין הכלים שלהן בין שהיו שלישים ושאוחות והכפשו בה יינם ואם נהן לינוב יין קורם שייהר אורן הו אפור בשתניה יב ומותר ליתן תוכ מן פגוים בורץ לתובן יין מיד ואיכן חושש שמא נתכו וה בני שנתנו בו יין נקר ואינו מפניקו להיום כנון דיו וכן כוק שוחרק ששתה כו מגני חקור לשתוח ב

היין ויכר למטה מידו לח נאסר היין" ב וכן חם אחיז כלי פתנח עליין ושכשכו אונים שלא הגביה הכלי ולא נבעביין נחפר היין נשל חבלי שליין והגביהו ויצןהן אשנפשלא שכשך נחפר שהרי כא הנים מכוחו הגביה ולא שכשר ולא נגעמות ג נכרי שהיה אוחז הפלי בקרוע וישרא בן לתוכו יין היין מות ואם נרכד הגוי הכל נאקר היין כלי סתום עות לילילן הגוי ממנום למקום ואינל שהיין מותכדבד שאין זה דרך הניטוך העביר כד שניין ממוצום לייני והאת אוחז פיהנד בידו בין שהיה הנד מלח או חקר מותק ואעב שהיין מתבדבד העביר כל חרש פתוח מלא יין אסר שמא כבעם ואס היה חסר מות אחל שפשמי ל גוי שכבע ביין ולא נתמון לזה הרי היין מות בחעיה כלכד כיעד כנון שכפל על כד שליין או שהושים ידו לחבית על מנת שהיא שמק ונמצאתיין פא היין מכחו שלכוי בלא כוונה הנאיל ולאיגע ביין הד מחת בשתניה כיעד כגון שהגביה כלי שליין ויצן לכל

אחר והוא מדינה שהוא שכר או שוק הי תות" כבנק הגני לבית או לחנות לבקשוים ופשלידו כשהוא אחנש וכגע ביין אפרו שהרי ליין נתבוון ואין זה בוגע כלא כוונה"

חבית שנפדנה לארכה עלים הגני וחיבקה שלא תפרדו וחרקים הן מנות בהטיה אבלחם בפרךה לרחבה ותכשים?. העלוק כרי שלא יפול הן מנות בשתניה שחרי אין היין על

שה מדיח) באפר ובמנים ארבער, כעונ ומנכגבן ומשומעש בקן ואם היו תפורות בפשתן מישנן שנים עשר חדש ואם היה פהן נשרים מנתירן בא כלי הבתשררך בה הנכרי יין נקן כיעד משקרים אווכן כדי שידרוך בהן ישול הדפין והעדשין והלולבין מנדיחן העקלים שלנחרים ועלבצבוץ מכגבן שלשיפה ועלגמי מישק שטם שער חדש ואם דצה ליהרן מיד מבעים ברותחים אוחוצים במניזתים אן מניחן תחת הצכור שמימנין מנצמחן אן במננין שוניפנין רורפין שתנם עשרה שעות ואחר יוחרו בזמן שהיתה אי כולה לשתו היו לונחין יין מכל ארם מישרא ואין חוששין פרי נמוצלח הין צורחים היין מכלאדם מישרא אא מאדם שהוחזק בכשרות וכן הבשר והגבינה וחתיפת דג שאין פה סיום מנו שביאלמן המתארח אצל בעל הכית בכל מצום ובכל מים והביא לו יין או בשר או גבינה וחתיכת דג הז מותנאי ירי לשאול עלין אשל שאיכן מכירן אא יודע שקוא יהודי כלבד וחס הוחזן שאינו כשר ולא מנדודי לרכחי אן אפור להתאיח מצלו ואם עבר וניתרה אצלו אינן אוכל בשר ולאשותב יין על כיו עד שייעיי לואומכשר בהן ושפשר מכלמם פשל ידן לחבית ותפשן אתידן צורים בוחן שלנויי - ז גוי שנכל לביר שלין והעלוהן

הז מות והוא שינדים הישראי ויפקין ועדים הגני שותה שמשיפקון הגוי יחזור היין שישאר בחוסם לכלי ויאקור פלמה שישאר צו שהרי צא היין עלוחוי יג שמעץ היין מן חבית כמננינית אסר כל בנין שבה שכשופסונ יחזור היין שישאר במניצית במעיצתו ויפול לחביתויאפר נכרי שהיה מעביר עם ישמל כרי יין ממקום לעקום והוא הולך אחריה לשונר) אל הפליגו מנמנו כדי מיל הריאן מותרות שאימותו עלהן ואומרין שתפ יצא לפניט ניראה אותכן ואס אנר להם לבו ואני אבוא אחריבם אם נתעלאו אעיניו כדי שיפתחו כי הכד ניחזור ויגיפו אותה ותנגב הרי היין כולו אסור בשתניה ואס פחות מכן מותר" וק המטח נכרי בחכנתו ואעפ שהוא יצא ונכנק כל היום כולו היין מולנואם הודיעו שהוא מפליג ושהה כדי שיפתח ויבוף ותיבב אקור כשתייה וכן התננחיי) בנרון או בקפינה עם הגוים וכנים לשר לעשות ינרכו ויצו היין מותר נאס הודיעו שהוא מפליג ושהה כדי שיכתח ויגוף ותנגל הי) אפור בשתניה וכל הדברי השן בחביות מתומות אבלבסתוחות אפ לא שהה מאחר שהוריעם שהוא מכליג היין אקור: ין ערא שהיה אוכל עם הגוי והניח ין בתוח על שלים

אל לא שהה מאחר שהוריעם שהוח לים הין בתנח על העלם יו נשרל שהיה אוכל עם הגוי והניח יין בתנח על העלם יין בתנח על הדלפךי יין בתוח על הדלפךי וייץ בתוח על הדלפךי מות ואם אל מיוג ושתה כלהיין הפתוח שבבית אפור"

"היה שותה עם הנכרי וושמע צולתפלה בבית הכנסת ויין אות היין הפתוח מות שהנכרי אוג עתה יזכור הייץ

משם מת או שעדר הכור שישבו היין כננה או שהתין את הזבוב ואת הצרעה מעלו בננה אושהיה משפחעל כי החבית הרותחת כדי שתכוח החניחה אושני ל חבית וזלנה כח ממו לבור הז מות כהניה בלבץ וחם עלה הגי חי היין אפור בהניים" ה חבית שהיה ננג בעדהי ונשמם הפון מן הנוב והניח הגני מצבעו במינוס הניב כדי שלא יצא היין כלהיין שמראש החפית עד המב אפור ושתחת הנקב מות בשתיה" ל מעצית ככו כה שוושי אותה מתכת חן זכוכית וכיוינא בהן שהניח נאשה (תוך היי) שפוכית והראש האחר חוץ לחבית ומצץ היין והתחול היין לידר כדרך שעושין תשניד ובא הגני וחניח אצבעו על פי המנוצית נענע היין מלורד נחפר כלהיין שבחבית שהכל יוצא ונגרר לולי ידו ונמצ הכל כבא מכחו העערה היין לתור כל שיש בו יין גוים נאפר כלהיין שכתני העלין שהרי העמור הניצון מחכר בין היין שככל הענין וכין יין שכפל התחתון לפי המודר לבוי לתוך כלי שכירו (כ נפיצה או יזכון זריוה לדי שלא יהיה עיצון חובור ויאקור עליו מנה שישאר בכלי העלין יא משכך שמרד בו לנכרי אם ישבו בנינה מעשפך עכבת יין לאי אדור כו לישה עד שיניחכן נינבכ ואם כא הריוח הי אופרי וב כלי שיש כו כמין שני חוסמין יונחין ממנו כמו הכנים שנוים בקלידים שהיה מלה יין ביד ישרו והיה ישרו מוצץ ושותה מהואם זה והבוי שוצץ ושותה מהואם זה שונ

מפנ שאין להס פנאי לנקף" כב גוי שנמיצא עומר ד בצד הבוד שליין אם יש לו מלוה על אותו היץ הז אפור מפני שלבו גם בו שולח ידו ומנסך וחם חין פו עלון מלוה היין מותר בשתייה" לד שונה גויה במסיבה של ישהל היין מות שאימת עליה ולא תגע אבל זונה ישולית צמקיבת גוים יינה שלפניה בכליה אקור מפששה רוגען בן שלא מדעתה" כה גוי הכמיקא בבית הגדל אס יש שם לחלוחית יין כדי לבלול הכף עד שתבלול הכף לכף שניה ערי להדיח כל בית הגת וינגב ואם לאו מדיח לו חבית שצפה בנהראס בלכד וזו הרחקה יתרה נמצאת כנגד עור שרובה ישהל מותרת בהניה כנגד עיר שרובה גוים אסורה מקום שהיו רוב מוכרי היישו ישרש ומינאן בוכנים גרונים מנאיםיין והן כנים שדרך המוכרים לפדם לכנום בהם היין הריאן מנותרין בהניה חבית שיפתחורה גנפיס מס רוב גנבי העיר ישוא היין מותר בשתניה"

פריק שרשה עשר הלוח בית בחליו הלוח בית או ששכר בית כחצירו שלאוי ואלאיו או ששכר יין אם היה הישרשי דר באותה חצר אעל שהפתח פתוח היין מעותר מפע שהגןי מפחד תמיד נאונג שתה יכש לביתופתאום וימצא אותי בחוך ביתו ואם היה דר בחצר אחרת לא יציד ער שיסגור הבית ניחיה השפתח והחותם בידו נאינו חושש שמא ישיף הגוי ניפתח הכית ביד הגוי היין אחור שמה הפתח או שקר נהטח המפתח ביד הגור היין אחור של הפתח או שקר נהטח המפתח ביד הגור היין אחור ל

ייבוא במהלה וימצא אותו כובע בוינו ולפיזה אינו זז מתקוחו ואין נחסר אא מה שלפניו כלכד" יה נכרי וישרא שהיו דרים כחצר אחת ויצאו שעהס בכה לה לראות חתן או הספד וחזר הבוי וקבר הפתח ואחל כד הישראי הרי היין הפתוח שבבית הישראי בהתירו שלא פגר הגוי אא על דעת שכבר נכנד הישראובית ולא נשאר ארם כחוץ וכמדומה לו שהוא קרמוי "ם יין שלמשתל ושלגני בבית אחר והיו החביות כתוחות ונכנש הגוי לכיתונעל הרלת בעדו נאסר כל היין ואסיש חלץ כדלת שמפתכל מנמנו העומר אחורי הפתח ורודי כנגדו כל החביות שכנגד החלון מותרות ושמבדין אסורין שהרי מכחד מקהרוצה אותו" ל וכן אם ראה ארי וכיוצ בו וכרח הגוי ונחבא בין החביות הפתוחו היים מול שהו אוני שמא ישמל אחר נחבא פאן והואחאה אותי כשאגעי בא אוער שניין שהי הביורבין בתוחות ניש לגוי חביות אחרות באותו הפונדן ונמנצא הגני עומד בין חביותישים הפתוחות אם נפהל כשנמצה ונתפש עלין כגנב חריהיין מות בשתיה שמפחדוראת אין כנשי לנפך ואם לא נתבש כגנב אא הרי הול בוטח שם הים אפור ותי מון הנופצ'בין החביות בין כך ובין כך כלהיין ממותי לב גרוד שנכנק למנדינה דרךשלום כל החביות הפתוחו שבחביות מפורו ופתועו מותרות ובשעת מלחמ אם פשל הגדוף במדיום ועכר לוואן עותרו

בכל מתום ביד הגוים והוא שיהיה לו בן שני קימנין ואה המקרא חותם צתון
אינו מהודן כדרך שפותמין כל אדם ,
אינו מהודן כדרך שפותמין כל אדם ,
אותם אחד היה הכלי מהודק (שח עלין מלמענלה חדי זיי
חותם בתוך חותם" ה וכאס בר פי הבד הרי זה חותם בל ב ב בר חותם בל אדם ברי א בחותם ל ב ב בר חותם ל בי הבד הרי א בחותם ל בי בי הבר חברים שה, דרך כל אדם הרי א בחותם ל בי בי בי בי הבר מהי ביד הוי ביד הוי מרן אחד ה'ל אקור בשתניה ומנותר בהניה והוא שייחד לו יור) אוית" שנירבן שלהים אחרים כגון דבש ועומן וכן החומץ והגבינה והחלב ופלשתמורן מדברי מוכרים שהפקידו ביד גוי אצ חותמות לא חותם לחד בלבד דיו אבל היין והפשר וחתיכת דג שאן בין קית שהכנים בידגוים צריכים שני חותעות י יראה לי שכלעקים שאבארנו בענין זה ין שלכו שהוא אפור בשמיה ומנות לחניר ב מפעינד נגועה שנגעבו הגני בשהיה הגני עובד עדינל אם היה אסורו בהלל גוי שאינו על כהן ישמעלי שנהע" שלמ שלא בכוונה או שטפח עלפי החבית הין מות בשתיה וכן כל כיוצא בזה" יא אבל העפקיף ין ביד בר תשב אוששי לחו עמנן והפליג או שהניח ביתו פתוח בחצר גרתושב הים אפור בשמיה שרלחשש שלחילוף וזיוף יראה ל,שכל הגוים שון כו הואילונעשה הין ברשומן נחסר בשתיי, עלכלפנם

אחוז לי מכתח זה עד שאבוה היין מותר שפא מפר פו שמירת הבית אמ שמירת המפתח" ג' נכרי ששכר לישרש לדרור לו ייכו כשהרה כדי שיהיה מותר לישרש ויקחוהן ממכן והיה היין בביתו שלמי אם היה ישרש זה ששומר היין דר באותה חצר היין מוחר ואעפ שהפתרו פתוח והשומר נכנס ויוצא ואם היה השומר דר בחצר אחרת היין אפור ואעל שהמפתח והחותם ביד ישרא שביין שהיין שלגוי וכרשותו מינו מפחד לזייף ולהכנס לבית ולומר וכימה אס ידעו בי לח יקחו ממנכ" ד אפלו בתב הגוי לישרא שנתקבל מנמנו המעות למכור לו בקיין הואיל ואין הישרשר יכול להוציאו מכשות הגוי עד שים לו המעות הרי הוא שלקוי ואקור אא אם היה השומר דר שם בחצר ומץ השומר צרי להיות יושב ול ומשמנר תמיד שא נכנק וינצה למו שפיחרנו בין כרשות בעל היין בין ברשות גני חחר" ה היה זה הלה חרור שלגוי מונח ברשות הרבים או בבית הפתוח לרשות לרבים וישרא הולפיסושבים מות שעדיין לא נרנק ברשות הבוי ואשפה וחלון ודקל אנצב שאין כו פירות הריאן כרשות הרבים וחביתיין שם וגוי הנמצא שם איכו אופרה ובית הפתוח לשם הריאוא לפתוח לרשות הרבים ו חצר החלוקה פכיכם שפאר וגני פיצד זה וישרא לצד אחר וקשני גגים שהיה בג ישראלמעל וגם הגוי למטה או שהין זה בצר שה ניש ביניה פסיפס אעל שיד הגוי מגעת לחלק ישרל אינו חושש משום יין נקך וליו משום שחרותי לי מותר לישרא להפקידייכן

למ את דעיה ואם משכפנשה ברשותן אסור" ישראי שהיה נושה כגוי מנה הלך הגוי ומכר עה שלו ויין נשך והביח לו את דעיה הו מות ואם אל צודם שימכור המנתן לי עד שאמנכור עם או יצשיש לי ואביא לן אעני שהוא פתס יוכו ומפר והביא לו הי אפור מפני שהישראי רוצה בקיומו כדי שיפרע ממנו חובוי כ וכן גר וגני שהין שותפין וכאו לחלון אין הגר יכול לוע לגוי טול אתה עלי ואני אעות אתה ין ואני פירות שהרי רוצה בקיורי פראיטון ככבדן אכל גרומוי שירשן את אביק הגוי יכול לתנטול אתר על ואנ מעות אתק יין נפך ואני פירות קל הוא שהיקלו בירושת הבל כדי שלה יחזור לפורו ואם משבאו לרשות יגר בא ישראשאבר יינו לגוי פסק עד שלאינדד לו דמין מותרין שמשפסק ממכה דעתו ומשמשך קעה ויין נפך אינו נעשה יין נפך עד שיגע צו מניצא בשעות מכירה היה מות מדר לועד שלח כשן הרמים דמיו חפורץ שחרי לח קמכה דעתו חננל שמשך ונמצח כשכגע עדיין צא פמכה דעתו ליקח ונחסר היין בכגיעתו והן כמוכר סתם לב בדא בשמדר לו הישראי לכנין אכלאס מרד לכלי הגני או לכל ישיא שביר חגוי צרי לינח את הרמים ואחלל ימדוד ואם מנדר ולא לקח דמים אנב שפסק דמין אפורין שמשיגיע לכני פור בסתם יינם בצ הנותן דינד לחנונ בןי ואמר לפועלו הבוי לך ושתה ואכולמי התגונ ואני מנחשב לך הז חושש שמאישתה יין שזה כמו שונה יין נפך וחשורו לגר זה בשפועי אופו כגן שניש דינר לחכוני ישום עם החרץ ואומר לפועלו הישילי לך ואכול ואני מחשב לך ואם אכל הפועל רבל דינו

יצ יש דברים שאין כהן אסור נפוך ככל ואסרו אותן חכונ לדי להרחיק מין העיסור שו הן פא ימזוג הגוי המים לתוך היים שביר הישראי שונא יבוא ליצוק היין לתור הנעם ולא יוליך הגוי עכבים לגת שמא יבוא לדרוך או ליגע ולא יפייע לישקל בשעה שמרין היין מכלי לכלי שמח יניח הכלי ביד גוי ונוצל הין בא מכוחו ואם סייע עמן או מזג המים או הביא ענכים הז מות' וג וק מותר שידיח הגני בחבית שלין שלנו ומותר לישרא להריח בחבית שלייןנסך ומין כאה של איסור שאין הריח כלום לפישאין בו ממשי יד כפר ביארגו שכל לבר שהוא אסור בהניה אם עבר ומכרו רמין מותריץ חוץ מעל ומשמשיה ומקרוכת שלה ויין שנתנשך לה והחמורו חלא בסתם יינם להיות דמין אפורין כדמי יין שנתנפך לעדי" טון לפיכך גוי ששכר אתישרא לעשות עמן כיישברו אפור וכן השוכר את החועור להכיא עלון יין או ששכרפינה להביא בה יין שכן אפור אם מעות נתנו לל יוניבפנים המלח ואם נתבו בו בשברו כסות או כנים או פירות ה'ז ישרוף אורק וינבור האפר כדי שלא ציה כות בו" ין שכר לגו אוף לרכוב עלון והנח עלון לבין שליין שכרו מות שכרו לשכר "ן בפך שכרו אות ותכוא עלון ברכה מפני שמענעו בתפלה" השוכר את הפנעל ואוער לו העבד ל ננאה חביות שלשבר במאה פרוצות ממצחת אחת מהן יין שכרו כולו מסור אמ לו העפר לי חבית בפרוטה והעביר ונועץ ביניה חביות שניין אקור ושאר שכט ועתריי זה אומנט ישה ששילח לה גוי חבית שלין בשכם מותר שיאורו לו מן

שכל האיקורין שבתו אין עצירפי זה עס זה לכזיתחון יוכשר נב עם בשר של ואפורי כדיר כמו שיתכארו במקומ חששה מיני תבואה וקמחין שלה והביקות שלה כול מצלר כות לכזה בין לאקור חמץ בפקה בין לאיקור חדש מלפני העמנד בין לאיקור מעשר שני ותרומותי ה יראה לי שכל החייב בתרומה ומעשרן מצירן לפזית בי בל מפני שהוא שם אחד הא למנה שה דומה לנכלת השור ונבלת השה ונבלת הצבי שהן מצלרם; לכזית כאו שביארנו" ו האוכלאכילה גדולה עדכר האפור אין מחייבין אותו מלצות או כרתעל כזיתוכזית אחיוב אחד לכל האכילה ואם הין הערים מפתרין בו בשעת מכילה על כל בזית שבייתחניב עלכל התראה והתראה אננפשהיא אכילה אחתולא הפסיני ז המוכל כשעורה או כמרד לשאחר ממאכלות האפורין ושהה מעם מזר ואכל כחרול וכן עד ישנם כשיתבן בשובר בן במזיד אם שהה מתחלהועד פוף כדי אפילת שלש בצים יצירת הכלוחרי הוא חייב כרת או מלקות או נרבן כאני שאכל כזית כבית אחת ואם שהה יתר אוה מנחלה ועד פוף אעל שלא שהה ביניה שא אכל פחלדל אחר כחרדל הואילולאהשלום מיתאא כיתר מכדי אכילת פרק איק לירבי ופלורי ה וכן השותה רביעית שלהתם ינס מעל מנעם או שהמחה את החמנץ בפסח או את החלב ובנשון מעם עעם אן ששתה מן הדם מעל מנעם אם שהה מתחלה ועד פות בדי שתיות רבי עית תעילרפין וחס לאו חין מעילרפין ל כל האוכלין האפורין חיכו מייב עליה עד שיאכלאווף דרך הנאה יון מפשר בחלב וכלאי חפרם לפי שלא נאכבה מכילה לה"וצין מפור אפילה לה"וצין מחרת בלשון בשולן כיון מכיבה מכילה לה"וצין בשולן בשולן ביון מחרת בלשון בשולן ביון מולי מינה מולי בייני הנא שהמחר את החלב ובוטאו כשהוא חם עד שנבורי ברונן ממנכן או שאכלחצב חי או שעירב דברים מנרים כגן דוש ולענה

לעשושר אקור אבל חם אמנר לה, אכלן נשתו בדינר זה חו שאמר להן אכלו ושתו עלי מן החנוני ואני פורע אינופ שנשתעלר הואיל ולא שניחד שעבורן הז מנות ואינושף לא משום יין עוך ולא מנשום שביעי ולא משום מעשריי מלך שהיה מחלץ ייכו לעם ולונח מה זימנין כפימנה שירינה איאנער ארם לגוי הא לך מאתים זוז והיכש תחתי באוצר המלך עד שיוח הגוי היין שכתבו בשם ישכל ניהן הבוי הדמים למנלך אכל חם אמלו הילך מחתים זון ומלפויני אן האוצר מות" כה גני שנגעביינו שנישראלאנפו מוֹת למכור אותו היין לאותו הבני שאפרו לבדן שכיק יתכוו זה הגוי להזיתו ולאסור ייכו הז כמני ששיברן אנשרפן שהוץ חייב לשלם ונמישור הדסנים שלונח ממכו דמני ההינק ולא דמני המפייה פרל ארבעה עשר אאכנות בינוני בין למלצות בין לכרתבין למיתה בירישמים וככלביארן שכל המחווב כרת או מיתה בירי שמים על ממכל לוקהישיעור זה עם כל השיעולין כלכה למשה מפיני הן ואפור מן התו לחכול כל שהוא מרבר האסור אבלחינו לונה אף על לזית ואם אכלבלשהוא כחות עכזית מכין אותו מכת מרדות כזית שחינרכו חוץ משלכין השנים אבל ונה שלכין החנכים מנצטרף לבנה שמלע שהרי נהנה גרוט בכזירד אם כחצי זיתוהציאו וחזר ואכל אותו חצי זיתענעונים הייב שאין החיוב לא על הנחת הגרון בפלית יידב ההחקור" מייב שאין החיוב לא על הנחת הגרון בפלית יידב ההחקור" בחמר ומתנעש המוכלו פשור הזר והניחו בגשמנים לתנה חייבין עלון כרת או מלקות היה כחית מכזית מכתחול יובה ועונד על כזית אפור ואין לוצן עליו ד כבר ביארנו

שמוא שאכל קדש ומשום שנהנה מן ההקדש ומעליי ולמה חל כאן חיפור על חיפור שכהמה זו היה חלכה חקור באכילה ומות בהעיה הקרישה נחסר חלכה בהעיה ומתנר שנקף בו אסור הניה נוספענו אפור לדשי ועדים היה חלב זה מות להכוה ואסור להדיום נעשה נותר מתון שנוסף צואטור לגכוה שחסר להדיום והאוכל הזה היה מות לבשר צהננה ואקור בחלבה נשנא נאטר אכ בבשרה נוקף לו אקור עלהחלב צא יום הכסורים כלל לב האופנין ומתוך שנאקרי עלהחלב צא יום הכסורים כל יוב לכיוצא בזה"
אפ בחולי נופף אפורי בחלב זה וכן כל כיוצא בזה"
דבר אפור

מות מין בשאינו מיכו בנותן שעם נמין במיקן שאי אפשר לעמוד על שעמן יבי ל ברוב כיצד חלבהכליות שנפל לתוך הגרישין ונימנוח הכל לועמין את הגרימין אם לא כמצא בהן לעם חלב הריאו מותר ואם נמצא שעם חלב בה והיה בה ממשן הריאו אפורי נין בפר סופרי" ג כיצר הוא מנעשו כגין שהיה מן החלב כזית בכל שלש בצים מן התערובת אם אכל מן הבריםין האן כשלש ביצים הוחיל ניש בהן כזית מן החלב לוקה שהרי שעם האסור וממשן אבל פחות משלש צצים מכן אותו מסת מנדרות מדבדיהם ואם לא היה בתשמםת כזית ככל שלש בדים אעל שיש בהן שנם חלב וחכל כל הקדרה איכן לונף אא מיכת מררותי לי כפלחלב כפות לחלב האיה ונמנוח הכל אם היה חלב הליה כשנים בחלב הכלות הרי הכל מותרים הלו וחב חתיכת נב שמערבה כשתי חתיכול שחום. הכל מספר של עד שיאבד דברי האקור מעוצף יעולו ולה?

לתוך ים נפך או לתוך קדרה שלנב ואפלן פשה פנרים או שאכל אוכל האפור אחר שהפריח והבאיש וביל מאוכל אדם הצ כשור ואם עיתב דבר פנר בתוך קדרה שלפשר בחלב אוצי כלאי הכרס ואכלו חיים הא האוכל מאכלמאהנו האסורות דרך שחוק או פמנתעמן אנצב שלא נתפנו לגוני אכיל הואילווהנה חייב מעו שעתכוין לעצמה שלאכילה והנאקלה לו לאדם בעל כרחו באיקוד מן האקורין אם נתכון אקור ואם לא נתפון מות" יצ האוכל מחכל אסוד שרחבן או מפני הרעב חיים וחס היה תועה במדכר וחי) לן מה שיקכלאן דבר האפור הז מות מפע פכסת נטצות עברה שחריחה מאכ (מפור כמן בשר קדט או בשר חקיר מאכינין אותה מן המנין אם נינים בי דעותה מושב ואם לאן מאכינון אותה עד שתתישב דעתה וכן הבדיא שהריחדצר שיש כן חומץ וכיוע בומדפרי שמערערי חת הנפץ דינו בעברה" ב מי שאחזו בלעום מאכינין אותו לברי האפורי מיד עד שיחורן עיכו ואין מחזרין על דבר המנותר לא ממהדי בעניעל ועאכילין אותו הלל הצלחחלה ואם האירו עיניו דין ואסני מאפיני מחכיבין אותו שן החמורי "וף ביצר היו לפטו שבל ונכנה וקפיח אותו גל שבועית מאכיני: אותו ספיחי שביעי שאסורן מנדברי קופרי כרוו שיתכאר בהלשת שה ווצל שכל ושביעית מנאכילן אותו שביעי שבלותרומה אסאה לתקן השבל עאכינין אותו שלל שאינו צדים במיתי פתרומים וכקבלביוני בצה" כוו כבר ביארנו שאין אפור חלעל אפור אאל היו שני האפורין כאין כאחת או שהיה איפור מופיף או אפור כולב או חיפור בת אחת לכי יש אוכל פזית אחדולונה עלון חמש מלקיות והוא שהתרו צו צחונשה האסורין שנתקבצו בן יון ביצר טמנא שווכלחלב שנותר מן המונדשין ביום הכפור ם לווה עשום אוכלחלב ומשום אופל כותר ומשום אוכלבים הככורים ומשום

253

שעס כעו שביארע וש תתעה על חמץ בפקח שהתו אקרה כל נשחמיצת לכי החמנירן בו כמו שביארנו" יצ ושה לוכמו. שמתנו חכוב התרומנה ותרומת מעשר והחלה והבכורים שוני באחר וממה וצרי להריסומצירפי זה עסזה וק פרוקה שללחם הפנט לחוך כרוסן שלחול עולה באחר ומחרי יל ביאר באת קמה מאחדמאן או באה מכול שנפלה למחה באה זמה על. חולין ונתערב חבל מנדום מן הכל דאה חחד כנוני פאה שופלה והשאר מות לפלחדם נפלה לכחות ממנאה נעשה הכל עדומעי הערלה וכלאי הכרם עולי בא ומאתים ומצירם: זרעם ה ואצ להרים כינ דביעי שציין ערלה או כלאי הכרס אושהיתה ביעי מצילרל משניהם שנפלה לתוך מאונים רביעיות שליין הכלמותר נאינ להרים כלום נפלה לפחות ממאונים הכל אפור בהטיה. אן ולעה צליך להרים התרומה ולא ירים עלנה וכלאן הכרם החרומה ממשן כהנים לפי כל תרומה שאין הכהנים מתפידי עליה כגן ידומי הכלים ממשן כהנים לפי כל תרומה שבאדום אל להרים ולמה כפל שיעור בלים וכליו הכרם מפני שהן חקורין בהניה ולמה פמכועל ממה בתרומות אחר בתרומות בתרומות בתרומות אחר בתרומות בתרו מאה בתרומות שהרי תרומת מעשר אחד מנואה ומוץ עת הכל של את מנדשן מענן המנון חכת דבר שאתה מנים מענו אם חזר למוכו מקדשוי ון שאר אקורין שבתו כול בגן כשר זנים ורמשים וחבל ודם וכיוע בה שיעורן בששים כיל כזית חלב כליות שבפללחוך ששים כצית ומחלב הליה הכל מות בכל לפחות משעים הבלאפור וקאם מכלכשעורה חלב ערי שיהיה שם כאו עשים שעורה וכן נשחר חסורטיי יו וקשומן שלמיד הנשה שנפל לקולה שלבשר מעערין אותו בששים ואין שומה גדי מיהמנין ואעל ששוא ביד הנשה מדבריהם כמו שביארנו

דבר חשוב שעינו עומדת כמו שיתכחד" ה ובעה יתערב דבר האקור ניאבד מעוצם מיעולן לשיטור שנתנו הפמיש דברי ששיעורן פשטים ויש ששיעורן ממאר, ניש ששיעורן ממחנים נמצאת אומי שכל אפורי שבתו בין אפורי מלקות בין אפורי פרתבין מקורי הנחה שנתערבו מעחכל המותר וכין בשחינו מינו בנותן שנס מין בעירן שאא לעמוד על שמו שיעורן בק או במאה או במאתם חוץ מין על מפעחומר על נחוץ משבל שהרי אפש לחונו ומפע זה אופרין בעים בכלשה ושלה בונינן בנותן שעם בשאר בל האסורין" ז כיצ שפתבין נפך שנפלענה כמה חביותש ליין הכל חקן כמו שיתבחר וכן כוק " שלשותערב כחבית הכל לבלעד שי פריש תרומנה ומנשרות הראויין למערוכת כמן שיתבחר במקומוי ח כירו שביעות אעפ שניערבו במיק בכלשכו ועלא במיק בנות טעם אים כל אפורי תו שאין אומה מערוכת אפור אא חייב לחכול כל כתלנובת בנרושתשבישית כמו שיחבה במנותו יו חמץ בפירו אינב שהוא מאפורי תנ אינו בכללות אן לפי שאי התערוכת לור צעולש שהרי לאחר הפתח תהיה כל התערופת מנותר כננו שביאד לפיכן אול בכל שהו בין במים בשעל במים והר לתבוא ה חדשה שנתענדבה בישנה מלכני העמר אוסר בכל שהן שהני יש לה מתנדי שלאחר העינר יותר הכלי י וכן כלדבר שיש לן מתנרי ואפ היה אקורו מדברה כגן אקור מווצה ומלדביום את לא נתכו בו חכמשיעור אא אל אחד בכמה אלי אימ כו (שהרי יש נו ורך שיותר בה כבון הנדש ומעשר שני וכיול בהן אכלהערלה וכלאי בכרסוח לב ודם וכיוני בקוק תרומו נתע חרת כק שיעור שאין כן דרך התר לכל אצם" ולא יראה לי שאל דבר שיש לו מתילין אם נתערב בשאיכו מלמו ולא נים שם ומתר לצ יהיה זה שיש לן מתירי חמור מיכל שהרי אפל לתצמו נחעפל שלא במינו בנוק

13:35

הואיל וגיד הנשה בדיה בפני עצמה החמירו בו כמפורי תורה והגיד עמנו אין משערי בן ואיגן מופר שאים בגידי בנות יעף יה אל מפנים ובחלמי חמנים יל אל מכל בחלשנת בשלע סהבשר בששים וכחלמי חמנים הואילוהבחל מדכריהם כמן שביחרגן היקלו בשיעורוי

ביצה שנתל בה אסרות שנשלנה עם בצים המותרות אם היתה עם ששים וחת והיא הדיה מותרותה יתה עם שים בלכד מה הרו היא הדיה מותרות היתה עם בלכד מהכרו הכל משב שהיא בדיה בפע שעבנה עשו בה הכר והוסיפו בשיעורה אבל ביצתעוף טמא שנשלנה עם ביני של ההד לא אסרה אותם ואם שרף אן עם או או שנתערבה ביצתעוף שאאו ביצת יל עם בצים אחרים שיעורן בששים.. ב

ואבן כמומחבונעל שינעור ששים שהרי האורם מאיל נזד והנת הזרוע אחד מששים משמר החיל והיא מתבשלת שמו ואינליקרת אותו שנולנה הכה את הזרוע בשלה מן החיל בא מין במינן ודבר אחר שעתערבו כגון נרה שהיה בה חלב הזיה הריפין ונפל לתוכה חלב הכליות ונימוה הכל וענשה גוף אחד רואי) את הליהית הגריקי) כאו היגוף אחד ומשערין חלב הכליות בגריקין ובאיה חם היה אחד מששים מות שהרי אל כאן לעמוד עלהלעם והוא הרים לתרותנת שימערבו לשערן במאה וכלאי הכרס או עד לה צשער אותם במנאתנס" כצ כשמנשערין כלה אסורין בין נששי בין במאה בין במאתנים משערין במרץ ובתבלים ובכל שיש בקרירה וצאה שבלעה קדרה מחחר שנכלה אקור לכי אמון היצעון שהריאה לעמור על מה שבלעה בדמניום" כל אסול לבטל אסוריי שנה לפתחלה ואם בישל הי מול ואעפק קנקו אותו חכר אקרו הכלוייראת לי שכיון אהוא זנים אין חוסרי תעמכת זו אם על זה העובר שבישל האקור אבל לאחרים הכל מות" כד כיצר הרי שנפלה פחה שלערלה למוך מחה פחה שהרי נחפר הכללחיביא מחה שמה מחרות ויצרף כדי שתעלה במחר ומאתים ואם עבר ועשה כן הכל אשנה אכל באסורי שלדבריהם מכשני האפור (בת

לכתחלה כיצ חלב שנכל לקרה שיש כה בשר עוף ונה שעם בקרה מרבה עלו בשר עוף אחר עד שיבטל השעם וכן כלכיועד בשה" כה כבר ביארנו שאם נתן דבר האפור שנם בדבר האות שחקר הכל פיה כשהשפיחן אצל אם פגם זה האפור לועתר והכקיד שעמו הל מות והוא שיהיה פוגם מנתחום ועד קוף בל אם כנס בתחלה ושופו לה שביח או השביח בתחלה אעל שמופולה היש מפור" בו ומי יטעום את התערובתאסהיה מעורב תרומנת עם החולן שועם אותן כהן אם היה שעם התרומה ניכר הכל מדומע ובהלכות תרומות יתבחר דים המרומע וחסהיה בשר בחלב או יין נקר או ערלה וכלאי הכרס שנפלו לרבש אובשר שננים ורמשים שנתבשל עם הירן וכיול בהן פועם אותן הגוי וקומכין עלפיו אס אמר אין בן טעס אושאמר יש בו שעס ומטעם רע הוא והרי פגעו הכל מנתל והוא שלא יחיה פופו להשפיח כמן ביאר ואסאיןשס גוי לשנום תשערין אותו בשיעורו בששים או במאתם עכבר שנפל לשצר או לחומץ משערי) אותו בששים שאנו חוששין שתנא לעמו בשכר ובחומץ משכיח אבלאסנפבנין . או לשמק או לדבש מותואל כמן שש מבני ששעו בוגם שכל שן צריב: להיות מכושתין וזה מפדית ומפקיר שעמן" כח בדי שעלה אותו בחלבו אפור לחכול הל מצנה אזכל שהחלב נכלע באיברין והוא משפיחו וכות בוטעם לפי אם היה כחוש ולא היה פוכלות ולא חלבקרב שא מעשל באחד מששים צלף ואוכל עד שמקיע לחלב" בל זה ירך שעלחה בגיד הנשה שבה צולף ואוכלעד מניע בל להוש לביד הנשל בו וכן בהמה שעל אה שלמה ולא הפור ממנה לחושים ולא נרופנות האסורות בולת ואוכל ול שה גיע לדבר אקור חותם ופשליכו שאי) בגירים בנות שעם ברי לשער בה: אין צולון בשר שחושה עם בשר נכלה אובהפנה שלנאה בתכור אחד ואנוב שאין נוגעין זה בזה ואסינואן היו מות ואל היתה החקורה שמנעה הרבה נהנעתרת רוה שהריח איתו אוקרו ואין אוקר לא

8.4

ואחבי שעל השאל בששום שאם לא הגבוהה הלי הדבר האפור עומד ולא נשתנה והחתיכה חשובה אצלו שתרי מתכבד בה לפני האולחין" ז והה בחתוכה שלבשר בחלב או שלחולם שנשחטו בעזרה שהרי הן אפורין מדבריתם בהניה כמן שיתכאר בה לכות שחיפה אופרי) בכלשה) על ביה אותן וכן גיד הנשה שנתכשל עם הגידים או עם הכשר בזמן ש שמכירו מבביהו והשאר מות שאין בגידים בכוק שנם ואם איכן מכירן הכל אקור מפש שהוא בריה בפשעצוה הרי הוא חשוב ואומר צכל שהוא" ה וכן כל בעלי חיים חשובין הן ואינן בטנים לפי שור חנסקל שמערב בשף שורים ועהלה ערופה באף עבלות או עפור מימרע השחוטה באף צפרוס או פסך חמור בשף חמורים כולן אמורין בהניה אבל שאר הדברים אנופשררים להימנות הריאן עולין בשיעורן " כיל אגורה שלירן מכצאי הפרס שנתערבה במנאתנים אגודות או אתרוג שלעדלה שנתערבה במאתים אתרוגים הכל מותר וכן כל כיוצא בהן יראה לי שכל דבר שהוא חשוב אצל בע מנקום מי מולומות

יראה ני שכנ זבי טייין שרל באות הזמנים שהוא מון אוזי פרן ורמוני בין בארץ ישרל באות הזמנים שהוא אוסר בפנשהוא לפי חשיבותו באותו מינים ובאותו זמן ולא היזכרו אוסר בפנשהוא לפי חשיבותו באותו מינים ובאותו זמן ולא היזכרו או אא שה אוסרי) בשל שה בכלמנים והה לפנ כייי בין בין בין הוא שכל איסורין אן מדבריהם מרעוני בכל מנון אחד מן התערובת הזאת לשני רמונים אחרים מרעוני בין ונכל מן השלשה רמן אחר לרמונים וחרים הריאן האחרים מותרי שהרי הרמן שלתערובת הראשונה ביל בכוב ואם נפל מותרובת הראשונה ביל בכוב ואם נפל מן התערובת הראשונה רמן לאכום אסורי) לא נאמר בין ברוב אא להדער ספי ספי זן שאם יכולמן התערובה השניה למנים אחר אינו אוסר ובן כלפיונא בזה

שצמו שלאיסור" לא בשר נכלה מלח שנכלל עמו כשר שחולה הז נאשר מכני שתמנית הנכלה נכלעת בגוף בשר שחולה ואוא לעמוד כאן לא על הלעם ולא על השיעור" לב וכן בשר דג למא מלח שנכלל עמו דג תכללהור נאשר מעני עירו אבלאס חיה המלח להור והתכלל אמא לא מאסר המלח שהתכל בולע מן המליח דג למא שכבשו עם דג להור ציר הכלאשור אואב היה הלמא אחד מגמחנים" הלהרי

פרק ששה עשר כלהשיעורים האו שי חכני בדבר האפורי שינועריב במניכו המות כשלא היה הרבר האקור מחמץ או מחבלאו לכר חשוב כשהוא עומר כמות שהוא ולא מערב ונרמע בדבר המותר אבלאם היה הרבר האפור מחמץ או מתכל אן דבר חשוב אוער בכלשהוא" ב כיעד שאור שלחם פלתרומה שנפללחוך שושתחשים שלחולין ניש בו לדי לחנץ היו העיפה כולה ניגעת מדומעתי ל וק תבלים שלתרומה שנפלו לנדרתחולן ויש בהן כרי לתכלוהן תתנין החולין הכל מדועע אעפ שהשאור או התבטם אחד משכ וכן שאור שלכנאי הכרם לתוך העיסה או התבלים שלערלה לתוך הנדרה הכל מקור בהניהי לי דבש חשוב שהוא אולר במנינו בכלשהוא שבעה דברים ואן הן אמשי פרך ורמוני בדן וחביות קתומות וחליפות תרדים וקלקי הכרוב ודלעתיונית וככרות שלבעל הבית פיעד ראון אחד מראוני בדן שהיה ערלה ונתערב בכמה שפים ראונים הכל אפור בה דייה וכן חבית שתומנה שלנין עדלה או בלאי הכרים שנתערצה בכתה אפים חביות מתומות הכל אמרין להניה וק שאר השבעה וברים ו וק אתיכה שלנכל ... בכננה אפים חתופות הכל אמור עד שיגביה חותה חתיכה

מצה ובתבלים כדי לתבל הקירה או היתה תפילה הרי הכל אשו ומם אין בק בדי לתכלולחמץ יעלו בשיעורן תרומה באחר ומצה וערלה וכלאי הכרס באחד ומאותים" ה" התרומה מעלה את העילה ואת כלאי הכרס ביני פאה שלתרומה שנפליה לתשעה ותשעים חולי ואחל נפל לכל חצי מאה שלערלה אושל כלאי הפרם אין כאן איפור ערלה ולא איפור כלאי הפרם שהרי עלה באחד ומחתים אעל שמנינת המחתים תרומה "ב" עלה באחד ומחתים אעל שמנירל וכלאי הכרם מעלין את התרומה ביצד מחה באה לערל או שלכלחי הכרם שנפלו לעשרים אף ומחה ואחל נפל לכלמאתם סאה ופאה שלתרומנה הרי הכלמות ותעלה התרומה צאה ומחה ואנצ שמונת המאה שמעלי אותה עדלה לכלאי הכרם" ב וכן הערלה מעלה את כלאי הכרף וכלאי הכרף את הערלה וכלאי הכרס את כלאי הכרס וה ערלה את הערלה כיצד מאתנים פחה שלערלה או שלכלחי הכרם שכפלו לחרבעים של חובי וחחב נפל לכל מחתים מחה ומחה שלערלה או שלכלחי הכים הרי הכל מות שכיון שבישל האיפור שנםל תחלה נעשה הכל מחולין המוחרין" לא בגד שצבעו בנלט יורה ישרףעוערב באחרים עלה באחד ומאתנם וקתפשיל שבישנו בנלפי ערלה וכת שאפייה בקלם ערלה או בכלאי הכרם ישוף התפשי לוהפתשהרי הנייגו נכרת בה נתערבו באחרים יעלו באחד ומאתם ובן בגד שארג פו מלואה פום שעבעו בעולה ואין ידוע איזה הוא יעלה לאחר ומאתנים נתערבו שמנמני ערלה בשממני חתר יעלן כחחד ומאונים מי שיתבע במי דבע יבש ל ברוצי פע תכור שהסינו בנליפר ערלה ובכלחי הכרס בין חדש בין ישן יוצן וחחל ייחס אותו בעצי התר ואם ביש לכו צודם שירק בין כת בין תכשיל מז אפור בהעיה ששבח עני אסור בכת או בתבשים גרפ את כלהאש ואחצישל או אפה בחומו שלתבור הז מות שהרי עצי האיסור הלכולה"

כעט

כתכבעו אבוזים לו שנאמרו בולן מפנ אגוז ערלה שביניה או נתפרדו הרעונים ונתפתחו החביות ונתחתרו הדלועי) ונפרק הכברות אחר ששמחרו הריאו יעלו באחר ומאתנים והה לחתנת נכלה שנדוכה בכלל החרטיבות ונעשה הכל במוה שהיא עולה בששים יג ואפור לפצע האגוזים ולפרד הרמונים ולפתוח החביות אחר שמחרו כדי שיעלו צאחד ומאתנים שאין מבטלי אפור לבתחלה ואם עשה כן קונה חותו ואופרין עצו למו שביארנו ד שאור שלכלאי הכרס ושלערומה שנפלו לתוך העיסה לא בזה בדי לחוכץ ולא בזה כדי לחמץ ובשעהם כשיצטרפו כדי לחמץ אותה עיסה אפורה לישוא ומותרת לכהנים וכחבלים שלחרומה ושלכלאי הכרם שכפלו לתוך הנדרה ולא היה באחד מהן כדי לתכלו בשניהם כדי לתבל אותה קצרה אפור לישרא שהרי דבר האפור להם תיבלה ומותר לכהנים" שו תבנים שתן שנים אן שנשה שמות ממנין אחד או שלשה מינין משם חחר מנקסרפין לתכל ולאסור וכן לחננץ כיצד שאור שלחלים ושאור שלשעורים הואלושם שאור אחד הוא אינן כינין ושאינו מינן לא הריהן כמנין אחד ומצילרפין לשער בה כדי לחמקלעים בלולסים אם היה שעם שעהם שעם חלים או כדי לחמק שה שלשעורים אם היה טעם שניהם טעם שעורים :; שלשה שונות מונין אחד כיינד כגון כרפק שלנהרות וכרפה שלאפר וכרכם שלמני אענ שלכל אחד מה, שם נפע עצמו הואילוה זין אחד מעסרכי לתכלי ה עיקה מחומצת שנפל לתוכה שאור שלתרומי או שאור שלכלאי הכרם וכן בדרה מתובלת שופלו לתוכה תכלים שלתרומה או לערלה אל שלכלאי הכרם אסיש בשאור כצי נחמץ או היתה העיפה

39

ומותרין בהניה ויוליך דוני אותה חבית לים המלה כשימכור הכל לגוי וכן בחבית שלקתם יינם" ל מים שיתועובו ביין או יין במים בנותן שעם מפני שהן מין בשאינו מינובדאבשונו המשוף המותר לתוך משוק האפור אבלא ס נכל המשוף אסור לתוך המשוף המותר ראשון ראשון ביל והוא שיורן מעצעונ ני) שהוא מרינויורד מעטמעש והיאריהיו המיסאפורים כבון שהין נעבדים אן שהין תנרובת עלי לא בורשניי שנפל לתוכן קיתו שלמיסתחלה ואחל נפל לתוכו יין נקר רואין אתיין ההתר כאן אינו וחמים שנפלן משערין בהן עם יל נקך אם ראויין לביל אנם אותו ים נפך הרי המנים רבים עלו ומכילן אותו נהרי הכלאקורי לב יין פור ש שנפל על הענבים ידיחן והן מותרין באכילה ואס הין בהרי בין שהיה היין ישן בין שהיה חדש אם נתש שנים בענבים או אפורותבהניה ואם לאו הריא מותרות באכילה כפצעל גבי תאנס הריאן מותרות מפע שהיין פונס בלעם התחנים ין נפך שנפל על החטים הריאו אטורות צאבילה ומותרות בהניה ולא ימכרם לגוי שמא יחזור וימכרם לישרא אא כיצר עושה טוחן אורץ ועושה מהן פת ומותרה (גוים שלא בכב ישרא כדי שלא יצח אותה ישרא מין הגני שהרי פת גוים אפורה פמו שיתבאר ולמנה לין בודנין אתהחסים דנותן טעם מפנישהן שואבות והיין נבלע בהן לאי ין כפך שהחמיץ ונפל לתוך חומץ שכר אוקר בכן שהוא מפע שהוא במנינו ששני הם חומנץ הן ניין שנתערב

כֹב קעמת וכוסות וצדרותוצלוחיות שבישם היוצר בנליפי ערלה הרשון אקורין בהנייה שהרי דבר האקור בה טיה עשה אותן חרם: לו פת שבישלה על גבי גחלים שלעצי ערלה מוגר שכין שנעשו בחלים הלך איסורן אנב שה בועחת צדירה שבושל אותה בנליפי ערלה או בלאוי הברם ובעני התר הרי התבשול מקור ואנבשה וזהגורם שבשעה שנתבשלה מחמתעד איקור עדיין לא באן עצי התר ונמצא מקצת הבישול בעצי התר ומקצתו בחיסורי בה כליעה שלערלה שנתערבה בני ישתום ערובה שלפלאי הכרס שנתערבה בערומות הג לופל לכתחלה אן הכל ואם היתה כליעה בתנא תנם שוו ועדוגה במאונים ערוגות הל הנלבט מות ואם הין בפחות הרי כל הטנים אופור" כו נלמה התנירן ללאי לכתחלה והיה מי הדץ שאוסרין לו הכל עד שישריח ויוציא הנשיעה והערוגה אסורה מדבר מזנה שרין אום אופר כרונו בנליעה אחתואו היה יודעה היל וצוה המעמיד גבינה בשרפכני עדלה או בייכת תנובת עד או בחומץ יש של גוים הז מקורה בהניה אינב שהוא מין בשאינו מינו וחעפשה אול יאהוא שהדי הדבר האסור הוא הניכר והוא אותב נבינה" בה הערלה וכלאי הכרסד) הפירות שלה שישופו והמשף שלה יוברו מפני שחם ששרופ המשנן "י) שנולנסך לעד שנתערב עם חיין אומר הכל בהניה בכל שהוא בוע שאמרנוי ל בל בלא בשהורינהים המותר על סיפה שליים נקראבלאס שרכים מקר מצלעול בם לתוך הבוד שלין אפלן שרה בלהיום כולן ראשון בילעירה מק החבית בין שעירה יא במותר לחקור בן שעירה יא החקור למותר הכל אתור מפני שהמעמיד היורד מפי החבית גרולנתערב פתם יעם ביין הז אוקר בכל שהוא לאוניה וימכר בולו לגוים ולונח ומני היין האפור שבן ומעש לים לים המלה וייהנה בשאר העשותום אם עתצרב חבית שלים עקר בין החביות הכל אפורין בשתייה

מס החומץ בין שנבלחומץ ליין בין שנפל יין לחומץ

לדירה פרק שבעה עשר שנחוק שנתבשנ בה בשר נבלה או בשר שנעים ורמשים לא יבשל בה בשר שחולה באותנ היום נאם בישלכה מין בשר התבשיל אקור בישלבה מנין אחר בנותן עם ולא אפלה תורה אר צרה בתיומה בלבד הואילועדיין לא נפגם השומן וור בצררה ומדברי סופרים לא יבשלבה לעולם לפי אין (ח) כלי חרק ישנים מן הגוים שנשתונשו בהן בחתנין כגון קדרות וקערות לעולם ואם היו שוועים באבר ואם לנה ובש בה אנינסשני והלאה התפשיל מוחרי ב הצוקה כני השונים שעודה מק הגוים מכל מתכות וכלי צבוכיהביים שלא נשתמש בהן כל עיקר משבילן צמני מקוה ואחל יהיו מותרין לאכול בהן ולשתות ודברים שעשתמש בהן על ידי צור בבון כופות וצלוחיות וקיתונות מדירון ומיסבילן והן מותרין ודברים שנשתמנש צין עלידי חמין כגן יורות וקומין מופין ומחימי חמין מגעים ומשבילן וה מותרין ודברים שנשתבעש בהן עלידי המור כגון שפורין ומקרלאות מלבים צאור עד לתינשר קליפתקומים לן והן מותרין ב פיער מגעיל נותש יולה צינה למוך יורה גדולה ומגלל עליה מים עד שיצופן על הקשנה ומרוניחה יפה יפה ואם תיונה יורה בדולה מיקיף על שפתה בדין און שים ומצואה מים עד שיצופן המים על שפתה ומרתים ל

א וכולן ש נשתמש בהן עד שלא הרתוח עד שלא הריח ועד שלא הלבין ועד שלא הלביל מנות שבל השומן שבה נות שעם לפבם כמו שבארי ה שבילה זו שמשבינו כל הדעורה הנוקחים הגוים ואהב יותרו לאכילה ולשתייה איכו לענין שומאה ושהרה אא מדברי מופרי ורמז לה כל דבר אשר יבא באש תעבירן באש ושהר ומפי השמועה למדו שאינו מנדבר אאבשהרת, מידגיעוני גנים לא מנדי שומחה שאין לך שומחה שאינה עולה שלא עי האש וכלהטעאים בטבילה עולין משומאתן ושומאת מת בהזייה וסכין ואין שם אש כלל אא לענין גיעול גוים וכין שכת ושהר אמרוחכת הופיף לו שהרה אחר עבירתו באש להתירו מביעול הנים לא חייבו בשבילה זו אא כל מתבות שלמעודה הנלקחן מן הקני אבל השוא בן הגוים או שעשבן הגוי אינו כל מתכות דיח או פנרתיה נאצ להשביל וכן אם לצה כלי שץ או כלי אבעם אריה או פנרתיח ואיני לבילה וכן כלי חוש חדשים אינ לה לביל אכל ה השנועי) באבר הרי הן ככל מתכותו צריבי יבילה הבנות פכין פנן הבנום מצבנה בחור או מנשחיזה בריחנם שלה ואס היתה סכיןיפה שאין בה בנימות די לו וןס בעצה בדינע נשה עשר פעבי ואוכל בה צום ואם היו בה פרימותאוש ול יפה ורצה לאכול כה חנכין או לשחום בה מלבנה או משחיקה כולה" ח שחל בה צודם שים הרנה מדיח שנו השחים ו אם צוב הב משובה פכין ששחם בה של לא ישחום בה עד שידיחנה אל בצונן חומקטוה צבליות שלבברים" של עם שסיבני מחרי מקח אותם אכמ ואונצ שאין לאיפורן עינר מן הכו גזרו עלה בדי להתרחב מיהגרי עד שליו יתערבו בין ישרא ויצאו עדי מתנותואוה, חפדו לשתות עמים ואל במנן שלא לחוש ליין כקר וא פרו לאכול פת או בשוליה ואלבמנן שלא לחוש לביעוליק: ו ביצ לא ישתה אום במפיבה שלבן: ואעל

שהכשירן לאכילה הרי אן מותרי מליח אינו כרותח בגשרה זו והמענש) איכו כמצושלוכן קלות שלגוים מותרי ולא גזרו עליה שאין אדם מזמן את חפירו על הקציותיי יה פולין ואפונין ועדשים וכיוצא בהן ששולקין אווץ הגוים ומוכרין אותן אקורין משום בשוני גוים במנגן שעוני על שלין מלכי משום כרפרתומשום מעולי גוים צבלמצום מוד יבשנו אותו עם הבשר או בקדרה שבישנו כה בשר וביחופגנין שקונן אומן הגוים צשמן אקורי אכ משום ביעול גנים" גוי שבישל ולא נתכון לכישול ה׳ן אות פינד גוי שהצית אור באגם כדי להעכיר החציר ונתכשלו בו חגבים הריאו מותרי ואל כמקושהן עולין על שלחן מלכים משום פרכרת וכן אם חרך הראש להעביר השיער מות לאכול מץ הרלדולן ומראשי אזנים שכול בשעת חריכהיי ב תארום ששלצו חורן גוום אם הין מנושקין מתחלק הרי או מותני וחם הין מרים ומיתקן הכי שולהרילו אפורי קל שלעדשים שלשו בין במנים בין בחומץ הז אפור אבלקלי שלחסים שבים ישנשין אות בעים הרי זה מות" כא ל משלמוים מות ותי שאוקהו הש עומד בחלא גדול מפני שתמרה על ביתדי שהתיכוהן ואל נתבשל השני ה'ל מותואינו שיסר וא מבני בשולי גוים שמתכל כמות שהואחי ולא מפני גיעול נוים שהצשר פוגס את השתקומקריחי וכ דכש של צוים עוכשל ועשן ממנו מיני מתיצה מות מטופים כב בופס שלגוים שהוחמו בין פורה גיולה בין פורה צינה מות שכות שעם (בנסחוא וכן כבשים שאין רובן לחת לינוב חומק או יין או שתנים הלכוש: וחגלי הלכושי שכיוי וקכאוצר עותר: אכן חבני ופבשי במושלבי עלים ש משורי ובאחם חושלם עלים

שהן יין אכושל שאיכו נחפר אן שיהיה שותה מכלון לבדו ואס היה רוב המקבה ישר מות ואין שומין שכר שלם) שעושין מן התמרים ומן התחנם וכיוצבה ואינו אפור את כעקל מכירתו תכל אם הביא השכר לביתו ושתהו שם מות שעיל המה שמא יפעור אצלם" יג ישתפוחי ויין רמוני וכיול בה מות לשתוק בכל מנו דבר שאינו מצוי לא בזרו בן יין צפוני הכי הוא ביין ומתנשך. יב אעל שאפרו פת גוים ים מקומו שמצלי בדבר זה ולונחי פתמן הנחתום הגוי במצו שאין שם נחתום ישר ובשדה מפני שהיא שעת הדוחנ אבל פתבעל בתים איןשם מישמורה בה להצל שעינד הבזר משוםחתנות ואס אכל פת בעלי בתים יכוח לפעור מצלם אה הדלינ קבוי מת התכור ואפה כו ישל או שהדינינישל נאפה הגוי או שהדנין הבנים הגוי וכא ישל ועער את האש אעש או ככשו לאש הואי לושתער באלאטת הפת הז מותד ואפלא זרן לא עץ לתוך התנור התנירכל הכתשבו שאין הדבר אא להיות הכר שהפת שלה חקורה "ב גוישמשל לנויין או חלב או דבש או פרישין וכיול בלן מכל דכר הניום כמות שהו חי הריאן מותרי ולא גמרן אא על זכר שאינו נא כל כמות חל חי כהן כשר ודן יכל ובינה וירצו אם בישל הגוי מתחלה ועד מוכ ונא נשותת עשו של בבישול הריאו אסודי משום בשוני גוים יל בדא ניבר שהוא עולה עלשלה מלבי לאכולכו את הפת כנון בשר וביניסודרים וכיול בה אכל דברשאינו עולה עלשלה אלכי לחכול בו את הפת ובנותורתובים שמלבן אות בנים אנפ שאינן נאכני חייורי אן מנותרי וכן כל כיוציבוה שעינר הלצ משן חתנות שלא יזמנו הגור אילו בפעוד ורפר שן כן עולה עלשלם מלכי לחמול כו את הכתחים ארם מונים אתחברו עליו" יד רגו צים שעלק ישל אוגוי הרי הן כמי שנתבשלן מונצ בשולוחס צניין גוי מח כן מוחרי וכלשבישלו ישה מיעום בשולו בין בתחבה בין במוף מות לכי מס הניה מוי כשרי אונדל ענ האש והפרישה בכשר והגיק בנור או שהנוחישה ונאר הגויהו מופי וו דו שמשורתי ופיחה שעישק עד

ם או א חומץ ואפחותץ שכר אפוריי לג ומפני מה אפרו חותץ שכר שלגוים מפע שמשלים לתוכו שמרי ים לפי הכלקה מין האוצר ווות המדיים במקו שדרם לתת למוכו יין אטו ואס היה היין יקר מץ המוריים מותר וכזה מולין יככל דבר שחוששים לו שמא עירבו בו הגוי ובר אסן שאים אדם מערב היור בזול שהרי מכסיף אבל מערב הזול ביקר כדי להשתפר" כד ני) שאכל אחד ממאכלות אקורות אן שעשה מלחכה בשבת אין לד מינוין עליו להפרישו לפי שאינו בקדעת בדא שעשה מעימו אבל להאכילו בודים אלו ואפ יברי שאקולן מדברי קופל וכן אקו להרגילו בחילול שפת ומועד ואם בדברי שה משום שבותי כי אנוב שאין בד מצוין להכריש את הנים מצוה על אביו לגעור בו ולהכרישו כדי להנכו בנדוש וכרישה שנחכוך לבער עלני אפרו חכת מחכלות ומשקין שנשם רובכני חדם קיהב מהן כגון מחכלות ומשקין שנתערב בהן קיא או יין ולחה שרוה וכיול בהוב אסרו לאכול ולשתות בכל ילון שונשו שלא ל מומאוננה ליה לבן כלי בית הכפא וכלי זכובית שלב יכי שבורעי בה את הדם וכיול ביה ובלאכול בידי מזוחמי ולא ע כלים מלוכלכין שכליוצרי אן בכלל אתשנצו את נפשחיים והאול ב מחכלו או מכן אותו מכת מרדות כי וה אשו לאדם שושהל אונטביו כלל בין גדולים בין זינים וכל המשהה שבו הם כנו משק עשו תר על חלוים דעים שיביא על עיצות ל תחיים בנפשו שא האוי ע להרביל עצמו בענים משומנים כדי שלא יתרחצ בכני פני אדם ולאישרץ נכשו וכל הנזהר בדברים אן מביא פצושה וטהרהיתיחה - לנסשו וממרק כשו לשם הלק שנוהתור שתם והייתם

